

ఆంధ్రపత్రిక

సచిత్ర వార పత్రిక

4 అణాలు
15-12-54

ANDHRA PATRIKA ILLUSTRATED WEEKLY

ఆంధ్రపత్రిక

సచిత్ర వారపత్రిక
నవలా రచనలో పోటీ

బహుమతి రు. 250

రచనలు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ
ఫిబ్రవరి 1, 1955

తెలుగులో నవలారచనను ప్రోత్సహించడానికిగాను ఆంధ్రపత్రిక సచిత్ర వారపత్రిక నవలా రచనలో పోటీ నెలకొల్పుతున్నది. పోటీకి వచ్చే నవలల్లో ఉత్తమ రచనకు రు. 250/- బహుమతి ఇవ్వబడుతుంది.

పోటీ సందర్భంలో రచయితలు ఈ క్రింది వివరాలను గమనించ కోరుతున్నాము.

- * రచన వారపత్రికలో 80 లేక 90 పేజీలకు మించకూడదు. రచన, కథ స్వతంత్రమైనవైఉండాలి.
- * నవల తెలుగు దేశంలో సామాన్య కుటుంబ జీవితానికి సంబంధించినదై ఉండాలి
- * రచనలు మా కార్యాలయానికి ఫిబ్రవరి 1, 1955 తేదీలోగా అందేటట్లు పంపాలి.
- * ఈ పోటీకి పంపే రచనలకు రేపర్ వైనా, రచన మొదటి పుటలోనూ కూడా స్పష్టంగా "ఆంధ్రపత్రిక సచిత్ర వారపత్రిక నవలారచన పోటీకి" అని వ్రాసి పంపాలి. ఈ రచనలను, "ఎడిటర్, ఆంధ్రపత్రిక సచిత్ర వారపత్రిక, మద్రాసు 1" చిరునామాకు పంపాలి. రచనలు అందినట్లు తిరుగు జవాబు కోరేవారు రిజిస్టర్డ్ బుక్ పోస్టు (ఎక్స్ ప్రెస్ డిలివరీ) లో పంపవచ్చును. లేదా రచనతోబాటు తమ స్వంత చిరునామాకల కార్డు జతపరిచి పంపాలి

* బహుమతి పొందిన నవలను నీరియల్ గా ప్రచురించే హక్కు ఆంధ్రపత్రిక సచిత్ర వారపత్రికకే ఉంటుంది. పోటీ ఫలితం, మార్పి మూడోవారం వారపత్రికలో ప్రకటించబడుతుంది.

* పోటీకిగాని, ప్రచురణకుగాని స్వీకరించబడని రచనలను త్రిప్పి పంపడానికిగాను రచయితలు తమ రచనలతోబాటు అవసరమైన స్టాంపులు జతపరిచి పంపాలి లేదా స్టాంపులు అంటించిన స్వంత చిరునామా వ్రాసిన పెద్ద కవరు పంపడం మంచిది.

* బహుమతిగురించిన తుది నిర్ణయాధికారం సంపాదకులకే ఉంటుంది

డిసెంబరు 10 నుండి విశాలాంధ్ర అంతటా....

భారతీ వారి

విష్వనారాయణ

బ్రానుమతి
నాగేశ్వరరావు..రేలంగి..ఋష్యేంద్రమణి

డైరెక్టర్
రామకృష్ణ

స్టూడియో షేరీఫ్

144

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు :

ఆంధ్ర, సిడెడు : నవయుగ ఫిలిమ్స్, విజయవాడ, గుంటకల్.

నైజాం : ది ఆలిండియా ఫిలిం కార్పొరేషన్ లిమిటెడ్, సికింద్రాబాదు.

ప్రసిద్ధిగాంచిన పాండ్స్ క్రీములతో

మీ ముఖమును మృదువుగ నిర్మలముగ ఉంచుకోండి

ప్రతి ఒక్కరి చర్మ స్వభావమునకు
సరిపోయేలా రెండు ప్రఖ్యాతియైన క్రీములు

ప్రేమ సౌందర్యమును కోరుట! సహజమే! ఆ
ఉద్దేశముతోనే పాండ్స్ క్రీములు తయారుచేయవారు
మీ ముఖమును మృదువుగ నిష్కళంకముగ
ఉంచుకొనుటకు సహాయముగ రెండు సౌందర్య
పాదనలు యిస్తున్నారు. పాండ్స్ క్రీములు వేడి లేక
చెమ్మగల ఏ ప్రదేశములోనైనా మీ చర్మమునకు
రక్షణనిచ్చేలా తయారుచేయబడినవి. మరియు ప్రతి
ఒక్కరి చర్మమునకు అది పొడిగానున్నా ఫరే
లేక సహజముగ తిరుగునున్నా సరే తగినట్లు ఉంటాయి.
ప్రపంచముకేటా సౌందర్యవతులైనవరే మీరూ
వానిని ప్రతిరోజూ వాడండి.

మీ ముఖ కాంతిని పొందుచేయి పొడిగాలిగల ప్రదేశములో
—పాండ్స్ కోల్డ్ క్రీమ్ మీకు అవసరము కానిలోనున్న
విశేష మాలెలు మీ చర్మమునకు ఉపశమనమునిచ్చి
శీతలమైన ఎండ, వడగాటులతో అది వాడి పోకుండా కాపాడును.

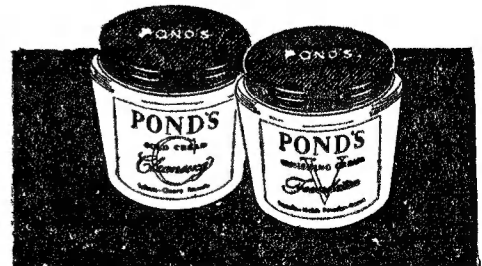

వేడి, చెమ్మగల ప్రదేశములో లేక మీ చర్మము సహజముగ
తిరుగు యుంటే —పాండ్స్ వ్యానిషింగ్ క్రీమ్ వాడండి!
ఎంతో తేలికగా మరియు మంచువలెనున్న యీ క్రీమ్
లో మృంద్రాలను అద్దిన తిగుటను, విస్తృతమైన రిక్తకణములను
అర్థము తీసి మీ ముఖమునకు సౌమ్యరక్షణ నిచ్చును.

ప్రపంచములో సౌందర్యరాణులు
వాడే క్రీములు

మీ అభిమానపు పాండ్స్ క్రీమును ప్రతి దినము తప్పక వాడండి.
కొన్ని రోజులలో మీ ముఖము వనవికసిత వుప్పుమువలె
నిర్మలముగ, మృదువుగ, మనోహరముగ ఉండుట మీరు చూడ
గలరు — అనుభవించగలరు కూడ!

పాండ్స్ కోల్డ్ క్రీమ్
వ్యానిషింగ్ క్రీమ్

సంవత్సర చందా
రూ. 12-0-0
విడిపత్రిక 4 అ.

ఆంధ్రపత్రిక

సచిత్రవారపత్రిక

Founder : K. NAGESWARA RAO

సంపుటము 48

సంచిక 15

15-12-54

జయ మార్గశీర్ష బహుళ పక్షి బుధవారం

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం : —

సినిమా నటి ప్రమీల.

హానోయ్ విశేషాలు: 6—	4
‘ఎక్స్‌కోకట్టు	6
నిష్కామకర్మ—	10
అంతావ్యాపారమే	11
రాక్షా - రత్నాలు—	12
హరివిల్లు—	14
కొంగ - దొర—	20
వనితాలోకం—	27
బొమ్మరిల్లు—	87
టాప్‌సాయర్ -	
ప్రపంచయాత్ర—	38
నల్లపిల్లి-మచ్చలపిల్లి—	44
విజ్ఞానపీఠములు—	48
సినిమా—	50

ప్రకటన

ఆంధ్ర యూనివర్సిటీ ఇంటర్ తెమిస్ట్రీ
విద్యార్థులకు మంచి అవకాశము నెలకు
రూ. 10/- కి చక్కని పోస్టల్ ట్యూషన్.
మా ఉచిత ప్రాప్తెక్షన్‌కు నేడే వ్రాయండి.
శ్రీ ఆనంద పోస్టల్ ట్యూటోరియల్
ఇన్‌స్టిట్యూట్. “వైట్ హౌస్”
లజ్ అవెన్యూ, మద్రాసు-4.

సంపూర్ణ శరత్ సాహిత్యం

*40 పుస్తకాలలోనూ.

14 సంపుటములుగానూ
తెలుపిడినాయి/నిద్రాలకు

దేశికవిరామండలి విషయవాద2

హాకల్ బెరిపెన్

వెల: రూ. 1/8- అ.

ఆంధ్ర గ్రంథమాల, మద్రాసు.

హానోయ్ విశేషాలు: 6

10. వియట్నామీజ్

భాష్యం

వియట్నాం భాషలో వాఙ్మయం
రెండువందల యేళ్లక్రితం లేనేలేదు!
ఉన్న వాఙ్మయం కాస్తా యా గత రెండు
వందల ఏళ్లలోనూ ఏం వెలువడిందో అదే.
మనదేశంలో సంస్కృతంలాగ, అనాది
నుంచీ వీళ్లకి చీనాభాష ప్రాబల్యం ఎక్కువ
అసలు మొదట్లో భాష ప్రకటన అంతా
ముఖేముఖేగా ఉండేది. సామెతలూ,
పాటలూ (మన వెన్నెలపదాలూ గొప్ప
పదాలంటివి) ఆ నోటా ఆనోటా అను
శ్రుతంగా వచ్చేవి. ప్రాచీనపు అముద్రిత
వాఙ్మయంలో యీ పాటలూ అవీ ఉన్నత
స్థానాన్ని ఆక్రమిస్తాయి; చాలా వరకు
లిఖితరూపేణా లేకపోవడం మూలాన్ని
నశించిపోతున్నాయి.

ఉత్తర వియట్నాం, మధ్య వియట్నాం
తాలూకు ఉత్తరభాగం ఒక స్థితి రూపం

క్రొవ్యిడి అక్షరము

పొంది నప్పట్నుంచీ, వీళ్లలో చైనాదేశపు
సంస్కృతి, ఆచార వ్యవహారాలూ,
భాషా నాటుకుపోయినాయి. 20 వ
మొదలుకుని 989 ఎ. డి. వరకూ - అంటే
సుమారు వెయ్యిసంవత్సరాలపాటు - పరి
పరి విధాల చైనాదేశపు సంస్కృతి
ఒక రాజ్యం ఏలేసింది, వీళ్లలో. రాజ
కీయాల్లో నైలేసేం, మత విషయల్లో
నైలేసేం, ఆచారవ్యవహారాలలో నైలేసేం,
ఎక్కడ చూసినా చీనాదేశపు ప్రాబల్యం వే.
అసలు అప్పట్లో వియట్నాం భాష
అంటూలేదు. వీళ్ళు చైనా అక్షరాలు అల
వాటు చేసుకున్నారు; చైనాదేశపు పోక
డలు భావప్రకటనలో గూడా అనువ
దించేరు; పదపులుకూడా ఆ దేశంలో
మొస్తతే. క్రీ. వె. 989 మొదలుకుని 19 వ
శతాబ్దండాకా చైనా భాష ప్రభుత్వ
భాషగా పరిగణించే వారంటే, ఆ దేశపు
ప్రాబల్యం సులువుగా ఉపహించుకోవచ్చు.
ఆ రోజుల్లో యీ భాషలో కవిత్వం చాలా
వెలువడింది.

ఇది యిలా ఉంటూఉండగా, 13 వ
శతాబ్దం ఉత్తరభాగంలో కొంతమంది

వ్రాతభాషలో మాడ్చు తీసుకువచ్చేరు.
హానోయ్ అనే ఆయన చైనానిపి తీసు
కుని వియట్నాం భాషలో కవిత్వం
వ్రాసేడు. తరవాత తరవాత యీ పద్ధతి,
అంటే, లిపి చీనాది, భాష వియ
ట్నామీజ్ న్నూ, - పరిపాటి అయిపో
యింది రచయితల్లో. ఆ తరవాత చైనా
పదాలకి, కొద్ది మార్పులతో అర్థాలుమార్చి,
తమ భాషగా వాడుకునేవాళ్ళు - అంటే
రాసిన చీనా అక్షరాల మాటకి ఆ భాషలో
ఒక ఉచ్చారణా, ఒక అర్థం ఉంటే, వియ
ట్నామీయులు అదే పదాన్ని యింకో
ఉచ్చారణతో మరో అర్థంలో వాడేవారు.
ఈ మోస్తరుగా 19 వ శతాబ్దంవరకూ చీనా
దేశపు ప్రాబల్యం మాత్రం తప్పలేదు.

ప్రెంచి ప్రాబల్యం :

అసలు వియట్నాం భాష యిప్పుడు
ఉన్నట్టుగా సృష్టించింది అలెగ్జాండర్ డి
రొడ్స్ (Alexandre de Rhodes) అనే
కాథలిక్కు ఫాదరి. ఈయన ఇంగ్లీషు అక్ష
రాలు తీసుకుని, వాటికి కొన్ని సాంకేతి
కాలు ఏర్పరిచి, ఉచ్చారణకి నప్పించి
“రోమన్ స్క్రిప్చు”లో యీ భాష ని
స్థిరంగా నెలకొల్పేడు. ఈయన 1651 లో
వియట్నామీజ్ - ఫ్రెంచి డిక్షనరీ రాసేడు.
అంతకుముందు యీ భాషలో డిక్షనరీలు
లేవు. మనకి “ప్రాణ్యం” లాంటిది, వీళ్ళ
కిది. తరవాత పియేర్ జోసెఫ్ బార్డ్
పియోర్ డి బెహయన్ (Pierre Joseph
Goarges Pigneau de Behaine) దీనిని
1912 లో యింకా యెక్కువగా సంస్క
రించేడు. ఈలోగా అన్నామైట్ - లేటిన్
(Dictionnaire - annamite - latinum)
డిక్షనరీ 1818 లో రాసేడు. మొట్ట
మొదట ముద్రణ అయిన డిక్షనరీ యిదే.
తబేర్ (Tabere) అనే ఆయన ప్రచురిం
చేడు.

మన రామాయణ భారతాలలాగ వీళ్ళ
వాఙ్మయంలో వీరి మతగ్రంథాలు ఏదీ
లేవు.

మొట్టమొదట అచ్చుఅయిన పుస్తకాల
వియట్నామీజ్ తెలియ.

వీరి కవిత్వంలో శృంగారాది ఇతరరసాల
కన్నా కరుణరసానికి ఎక్కువ ప్రాధాన్యం
చిరకాలం బానిసత్వంలో ఉండిపోవడం
మూలాన్ని, శృంగారాలని భేదించుకుని,
స్వాతంత్ర్యం సంపాదించాలన్న కోరిక

ఎంత మిక్కుటంగా ఉన్నా, బాహుంటగా యీ భావం కవిత్వంలో ప్రకటించడానికి వీలేమందా పోయింది. అంచేత ఏ పంజరంలో పక్షికో కథావస్తువుగా తీసుకుని, తమలోని ఆరాటం వ్యంగ్యంగా ప్రకటించే వారు “కడుపారా కన్ను లేకదూడలకి ఆవు పాలి వ్వలేదు; కాని పరాయిమనుషుల కయితే తిప్పనిసరిగా యిచ్చితిరాళి” అని ఓ చిన్న పద్యం. “ధరతఖండంబు చక్కని పాడియావు...పితుకుమన్నురు మూతులు విగియగట్టి” అన్న చిలకమర్తి వారిపద్యం జ్ఞాపకం చెయ్యకమానదు.

కొన్ని కొన్ని ఖండకావ్యాల్లో చరణాలు చిరస్థాయిగా నిలిచిపోయి సామెతల కిందకి వచ్చేసేయి.

కొలనిలో కలవపువ్వు!

పచ్చని ఆకులూ, తెల్లటి కలవా, బంగారం కింజల్కం, బంగారం కింజల్కం, తెల్లటి కలవా; పచ్చటి ఆకులూ మట్టిలో ఉండి, మట్టిలో పెరిగినా మట్టివాసన మట్టుకు వాటికిలేదు.

ఇందులో ఉత్తరార్ధం సామెతగా నిలిచి పోయింది. ఇలాగానే నిలిచిపోయిన మరి కొన్ని సామెతలు:—

1. ముసలాళ్ళు (పెద్దవాళ్ళు) ఉప్పు యెక్కువతించే, చిన్నవాళ్ళకి చాహం యెక్కువ అవుతుంది (ఒక్కొక్కరు చేసినపని తాలూకు ఫలితం వారి వంకం అంతా అనుభవిస్తుండన్న సందర్భం)

2 ఉప్పులేకపోతే చేప చెడిపోతుంది; కట్టుదిట్టం లేకపోతే పిల్లలూను.

3. బూడిదగుమ్మడి అయి వా రి య్య గుమ్మడి అయివా, గుమ్మడి గుమ్మడే.

4 కర్ర దొరిచి తెప్పకట్టిన తరువాత, దాన్ని కర్రచేదాం అంటే మరి సాధ్య పడదు.

లలిత మధురమైన భావాలుగల పద్యాలూ లేకపోలేదు—

ఆకాశంలో వెలిసిందొక చక్కటిమబ్బు తెల్లటిమబ్బు, చుట్టూ పచ్చనిదీ ఓ చక్కటి చానా నే కొనితేనా

నీకు?

“వాచాంగ్” బలపపు ముక్కలు కట్టిస్తా కొలకొక్కటి ఆకాశం రంగునీళ్ళూ, పచ్చని తాను రాకులూ

నీ బంగారపు పాదపద్మం ఉంచుదువుగాని అందులో, ముంచుదువుగాని.

19 వ శతాబ్దంలో నియట్నామిక్ వాద్యయంలో నవలలూ, కథలూ కూడా

వాటిలో యితివృత్తం చాలావరకూ అద్భుత కల్పనలతో, ఉహాసాధాలతో నిండిఉంటుంది. దేవతలూ, వరాళివృషం, యిత్యాది పౌరాణిక కల్పనలు ఎక్కువగా ఉంటాయి. 20 వ శతాబ్దం వచ్చేసరికి నవలూ వాద్యయంలో కూడా యెక్కువ స్థానాన్ని ప్రాబల్యం కనిపిస్తుంది. కాని “నక్సీ”గా

మాత్రం ఉండవు రచనలు. బాల్క, గిడి మహాసా రచనల్లాగ.

పాతపాటలు అన్నీ, అత్త - కోడళ్ళ పోరా, స్త్రీ పాతివ్రత్యం, పురుషుడి ప్రవర్తనలో లోపాలూ యిలాంటివాటికి సంబంధించి ఉంటాయి.

(ఇంకా ఉంది)

భారతి

డి శం బ ర్ సంచిక

ప్రత్యేకాకర్షణలు!!

: కథలు :

శత్రువు - జాతీయ పోటీలో 4-వ బహుమతి పొంది

అంతర్జాతీయ పోటీకి పంపబడిన కథ

— శ్రీ నిర్మల్ కుమార్ ముస్తాఫీ

ఆచార్య బ్రువుడు - సంస్కృత కథానికల పోటీలో

ప్రథమ బహుమతి పొంది అంతర్జాతీయ

పోటీకి పంపబడినకథ - శ్రీ పురుషోత్తమదోభాల్

వాత్సల్యం

— “బాలకృష్ణ”

అతిను ఇక రాదు

— శ్రీ కొనకల్ల వెంకటరత్నం

: నాటికలు :

ఆ గంతుకము - ఆంధ్ర విశ్వకళా సరిషత్ ఆంధ్ర

భాషామితి పోటీలో ప్రథమ బహుమతి

పొందిన నాటిక - శ్రీ మెట్టా వెంకటేశ్వరరావు

ఆస్థివంజనం

— శ్రీ మంథా వెంకటరమణారావు

: వ్యాసాలు :

నేటి సాహిత్యము : అవభంశ ప్రయోగములు

— శ్రీ తిరుమల రామదండ్ర

మన చలన చిత్ర పరిశ్రమ — శ్రీ కాట్రగడ్డ నరసయ్య

కారెంపూడి శిలాశాసనము - శ్రీ మల్లంపల్లి సోమశేఖరకర్

కరుణరసము — శ్రీ పోతుకూచి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి

యక్షగానములు

— శ్రీ యన్. వి. జోగారావు

ఇంకా ఉజ్వలములైన ఇతర వ్యాసాలు, శ్లోకాలు విమర్శలు గలవు.

వెల: ఒక రూపాయి

మానేజర్. భారతి. 7. తంబుపెట్టి వీడి. ముగ్గురు 1

ఎక్కరే కళ్లు

సీతాయివచ్చి చూసి చూసి రావువులకి
అడుగులు వేసి వచ్చింది.
“ఎంత బాగుంటే నీతి, నీగులేనివచ్చా
నానా!”

చూడటా సీతాయేనా తక్కువ తక్కువ?
వచ్చింది అప్పుడే వచ్చింది.

“ఎంత బాగుంటేరా, చూడండి మూర
కొర్రు మూర, ముక్కు నీడ బాగుంటే,
చూడండి!”

“నీటి యిరగలూకూ? చూస్తూ పా,
చూడండి నీటిలో పెట్టుకున్నావా?”

“నీతాయి చూడటా తేదు, నెలయేటి గల
నీతాయి, అందులో రాత్రినేక ప్రతిఫలించే
నీతాయి, మిలమిలా చీకట్లు అలా
వచ్చింది అంది.

“నువ్వే బసుకుంటే అనుకో. జరిగిందే
మనీ తిరిగి, చూసి చూచి అక్కడకున్న
నీతాయి, చూడటాంటే కడుపువచ్చిపోయింది
తీసుకో? చూపుతున్నవదనము, చక్కగా
వచ్చింది. చూడటాంటే సీతాయి మరొక్కసారి
వచ్చింది. ఎండలో తారుకోర్లు మెరిసిపోయి
అప్పుడు చూడటాంటే అమె నల్లని బుగ్గలూ
బులమలూ మెరిశాయి. ఇక నవ్వులేక యింక
కళ్ళూ చూడండి. అయినా చూడటాంటే
చిగురి అంకించుకుంది.

“ఇంక పెంకినాయలా, నెలలే యవవు.
చాటరు యిలా దగ్గరపడినావా? నీకే
టచ్చా కోగమునే నీ ఎలా వచ్చింది
నవ్వు?”

అబలనడ

అ. తునుమ వ్యాధి. అకాల ఇహిమ,
ముతునదము, ముతునాళి, విధియోగము,
తలవొచ్చి, గుండెదడ, తాళి తాగుడు,
మనస్సి మితము, లేకపోవుడు, నిద్రవల్ల
తుండుకు, నడుమునొప్పులు, నలమనతో
వలభదము, హిస్టియా, మొదలైనవి.
నీపాద. 3/- వి. పి. డి. 1/-

ఇండియన్ మెడిసిన్
లక్ష్మీ లాక్సు రోడ్డు - విజయవాడ.

రావువులి కళ్ళలో విచారం మెదిలింది.
సీతాయి తన దగ్గరన్నంతకాలం తన కేము
చ్చిపోతుంటే ఇరవారేదు, చూసి చూసి
కున్న భువనారం అలాంటిది. చూసి
అందం అలాంటిది. అన్నిటిని మించి చూసి
నువ్వను అలాంటిది.

అయిదు నిమిషాలు తైమిస్తే చాలే.
పెంటకుప్పలాంటి గుడిసె తాజమహలు
చెయ్యగలదు. తనమాత్రం సమయముంటే
చాలే. మండిపోతున్న మనస్సులో మధుర
తుకరందాలు చిలకంధగలదు చూసి తెలివి
లేట్లు అలాంటివి. “ఇది లేకపోతే
నే నేమిభావనా? అని నాడు రోజుకు
నందమారేనా అనుకుంటాడు. అసలు అదే
అలాంటిది.

నీతాయి చూడటాంటే మరొక్కసారి వచ్చింది.

అసరాల రామకృష్ణారావు

రామకృష్ణారావు నీతాయి చూడటాంటే వచ్చింది.

చూసి, పూర్తిగా ఎదిగిపో తీరం.
పూర్తిగా వికసించి పొందర్యం.
కోగాలూ, బాధలూ చూసి అమె
మారంలో ఉంటాయి. అంత అకృష్టంగా
ఉన్న సీతాయి ఒకసారి సాయంకాలం
ఖంకు, ఖంకు మని దగ్గడం ప్రారం
భించింది. రెండురోజులైనా చూసి దగ్గర
లేదు. ధర్మానుపాతికి తీసికెళ్ళాడు. ఆ
మందుతో చూసి దగ్గర ఎక్కువైపోయింది.

“ఇకపోలమ్య, యీ మాయముందా
రోగం?”

“పోనీ చాటరు నెలవతి దగ్గరికి తీసికెళ్లి
నేలే?”

“ఒక్కంటి. అదే పొద్ది”
చూడుకుంటే మాత్రం అది పోలేదు,
డాక్టరు చలవతిదగ్గరికి తీసికెళ్ళక తప్పనూ
లేదు!

“ఎప్పుడొస్తుందేం దగ్గర?”
“రాత్రిపూట ఎక్కువ బాబూ! చూచాడ
వదిపోతోంది. మంచి మందియ్యండి
బోరా.”

“ఇలా ఎన్నాళ్లనుంచీ?”
“ఎక్కడ యిరగై ముప్పైకోజు లయి
పోనాడ బాబూగారూ.”

డాక్టరు ఆలోచించాడు. సీతాయిని
పరీక్ష చేశాడు.

“పైకేం కనిపించుకు మరీ ఇవిగో యీ
మాత్ర లిస్తున్నాను. వారం రోజుల్లో మల్లీ
రండి.”

వారం రోజులకుడా సీతాయి దగ్గర
తగ్గలేదు.

“ఇలా ఎక్కువరోజులు ఉంచడం
మంచిదికాదు. దగ్గర ఎక్కువై ముదిరిపోతే
మనవల్లగాదు ఊళ్ళో తయకేసులు ఎక్కు
వగా ఉన్నాయి వెంటనే నీ భార్యని
విశ్రాంతి పట్టించి తీసికెళ్లి ఎక్కడో తీయించు”
అన్నాడు డాక్టరు. ఆరాత్రి రావువులికి
నిద్రపట్టలేదు. సీతాయి మాత్రం నిద్రపో
తోంది. అది కలకరుగారింట్లో అంటూ
చెబుతూ లోముతుంది. బోలెడంత పైపని
చేస్తుంది. ఒళ్లు అలిసి ఉంటుందేమో అదిక
రాత్రి మనలోకంలో ఉండదు.

నిద్రపోతున్న సీతాయి బుగ్గపాద ముద్దు
పెట్టుకున్నాడు రావువులు. అతని కళ్ళెప్పుడు
గిరున నీరు తిరిగింది, ఎదురింటి పోయింది
ఎదురయ్యాడు? తయ పట్టుకుందన్నాడు.
పిడుగులాంటి మనిషయిలేమాత్రం? రోగం
పీల్చేసింది. రక్తం కళ్ళకు వచ్చిపోయాడు.
తన సీతాయి? ఈ నెలది లేకపోతే తనతో
కాను? తనకి నైతికసాఫల్యం ఉందోగం.
దొరికిన్నాడు యాపాయి అర్థా దొరుకు
తుంది. లేనినాడు లేదు ఉన్నా లేకపో
యినా నిండుకుండలాంటి మనిషి సీతాయి.
ఎక్కడించి తెచ్చిపెట్టేదో, ఎలా
పెట్టేదో మామలాకి పప్పుపులునూ, నందు
కుండికి వొంజరాలూ లేని రోజేలేదు!
అలాంటిది దీన్ని విశ్రాంతిపట్టించి ఎలా తీసి
కెళ్ళడం? పోటా అని ఎలా ఎత్తించడం?
తెలివైన మంచిమతాల్లలచారంలా,
చలగానికి రాతే వారిజాతపు వ్యక్తి
సీతాయి మల్లీనవ్వంది ఈసారి రావువు
లికి కోపం లగలేదు.

“ఒకే, యీసారి నవ్వు పట్టు యికిలి
చాలి, నీ న్నిన్నిలా ఎత్తి ఎట్లో యిసి
రెయ్యకపోతే అధుగు.”

“అబ్బోనీ అబ్బోనీ అంతపాటోడికే
కాస్త అలపగుయిలే రామలూరు సీతమ్మని
ఎతికినట్టు ఎతకడమేగాని!” రావువులి
కోపం యీ మాటతో విధిగిపోయింది.

వాడు రాతే దిగక తప్పలేదు. రెండు
చేతులతోనూ చూసి భుజాల్ని పట్టుకుని అల

వంతాన తనవైపు తిప్పుకుని అన్నాడు.

“నూదొస్తే సీతయ్! పొగుటనగా పక్షాకిపోయావ్! మజ్జాన్న మయినా రాలేదు. కొట్టో పనుండుమట్టి నానా లేకపోయా. యింతసేపూ ఏటయిపోనావ్? నెప్పేచే”

“ఈపొద్దు తెగిసి ఏరిముగం నూకాణో గాని బలే యిసిత్రం జరిగిపోనాదా మావా! సా...లా యిసిత్రం!” సీతయ్ తలా కన్నూ తిప్పుతూ చెప్పింది.

“ఏటీ అడీ? నెబావా, నెవ్వువా?”

“నెవ్వు యను మరీ!”

చల్లని ఏటిగాలి వీసోంది. సన్నగా వెన్నెల పడుతోంది. ఆ నిశీలో - ఆ యిస కల్లో మాఁతవలో తల పెట్టుకుని పడుకుని - చందమామను చూస్తూ - సీతయి జరిగిన దంతా చక్కని కథలా చెప్పింది.

* * *

కలకత్తా కనకరాజు గారి చిన్న బ్లాం యి సాధారణంగా విశేషణంలేంలే వాక్యం వాడడు. వాడు దీపావళికని పిల్లలతో వచ్చిన చిన్నక్కతో అన్నాడు:

“ఈవిడెవరే? అమ్మ నయ్య కొలి పిసుండ్లసోల, అసోలలా మూతీయావిడాను?” ఆమాటకి చిన్నక్క, అప్పుడే గదులు తుడుస్తున్న సీతయ్యా నవ్వుకున్నారు.

“తప్పు తమ్ముడూ! ఆవిడ మన కుటుంబాన్ని చిన్నప్పట్టుంచే...”

“ఓహో నరహరిగారితాలాకా? నాన్న చెప్పేవారూ!”

ఎవరయినా తన్ని తను పొగుడు కుంటూంటే కనకరాజు గారు అనేవారు.

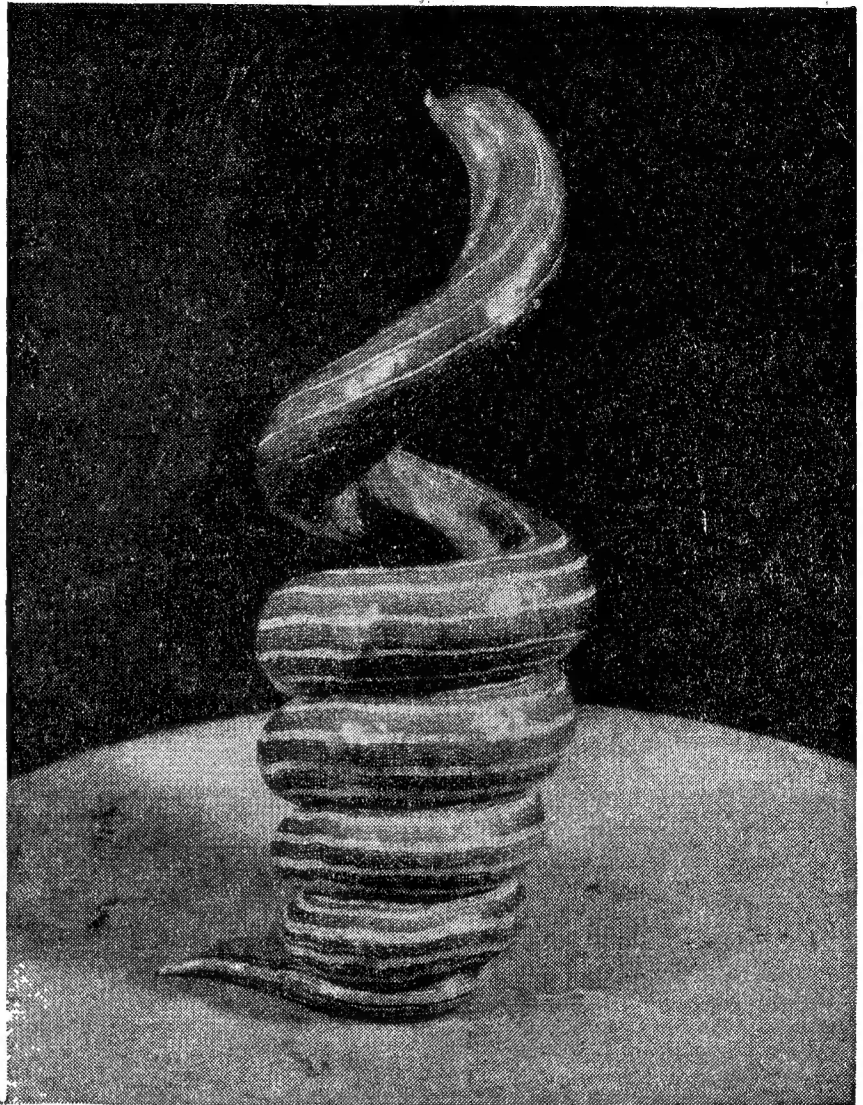
“మామితుడున్నాడులే నరహరి అని! ఇలా అనేవాడు ఎందుకూ పనికిరాని కొందరు వెర్రి వెధవలు నాలాంటి బాగా చదువుకున్నవాణ్ణి చూసి ఓర్వలేక ఆత్మహతీ పరనిండా అని నాకు పేగుకూడ పెగు తున్నారు. బాగుందా?” ఆ నరహరిగారు రానేవచ్చారు. కనకరాజు గారితో మాట్లాడు తున్నారు. వచ్చిన ఆవిడ ఆయనభార్య. సుభద్రమ్మ. ఇద్దరూ ఏదో పెళ్ళికి వెళుతూ యిలా దిగేరుట. చిన్నక్క తమ్ముణ్ణి పిలిచి నవ్వుతూ చెప్పింది:

“చిన్నావా తమ్ముడూ, ఆవిడ యిక్కడ తలంటుట!”

“బాగుంది, ఓ మంగలాణ్ణికూడా పిల్పు కొస్తాను, ఆయనగాని తువరం చేయించు కుంటాడేమో!” అమ్మ యిమాటలు విని కోప్పడింది:

“పోనిదూఒరే, మీ కాలంలో అలాగే చేద్దురుగాని ఎప్పుడెగా నీళ్ళోనుకుందో చినువుకొద్దీ అడిగింది”

“ఎప్పుడెగా విందో నలుగురూటకూడా పొకిణే సరీ!” అమ్మ, చిన్నక్కవైపు చుర

సర్వాకృతిలో పొట్లకాయ
(తాడేపల్లి, ఎ. పి. ఎమ్. బి. హెచ్. స్కూలు తోటలో
కాసిన పొట్లకాయ)

చుర మాస్తూ వెళ్ళిపోయింది. అక్కా తమ్ముడూ నవ్వుకున్నారు.

అరగంట గడిచింది. పిధిలో కనకరాజు గారూ, నరహరీ కబుర్లు చెప్పకుంటున్నారు. చిన్నక్క పిల్లలిద్దరూ అంతసేపూ పిధిలో ఆడుకుని అప్పుడే యింట్లోకి వచ్చేను. రాగానే చిన్నక్క “బంతే దిరా?” అని అడిగింది. పిల్లలిద్దరూ ఒహరి మొహాలు ఒకరు చూసుకున్నారు. ఏదీ బంతి? ఎక్కడ పోయిందో!

“మా పిల్లలయితేనా? హూ! ఇలా చేస్తో చిల్లిగవ్వ పోరయ్యరు” అని నరహరిగారు

యింకా ఏదో చెప్పబోతూనే ఉన్నారు. లోపల్నుంచి పిలుపు వచ్చింది.

“ఏమండోయ్, నా చేతి వజ్రపు ఉంగరం పోయినట్టుంది!” అంది సుభద్రమ్మ వణుకుతూ. ఎలా పోయింది? ఎక్కడ పోయింది? ఎలా ఉంటుంది? ఎంత ఖరీదుది? తుణుం లో అందిరూ అక్కడ చేరి అడిగిన ప్రశ్నలు యివి.

అప్పుటికి పదేళ్ల క్రితం నరహరిగారు మెద్రాసులో కొన్న మేలిమికం వజ్రంట్ట అది. ప్రస్తుతం వచ్చు నాలుగువందలా ఉంటుందట, సుభద్రమ్మగారు తలంటుకు ముందు అన్ని వస్తువులూ తీసి బాల్చీలో

కొత్త సీరియల్ నవల

“అపస్వరాలు”

రచయిత: 'శారద'

‘మంచీ - చెజ్జా’ నవలద్వారా మా పాఠకులకు పరిచితులైన శ్రీ ‘శారద’ గారి కొత్తనవల “అపస్వరాలు” త్వరలో ఆంధ్రప్రదేశ్ సచిత్ర వారపత్రికలో సీరియల్ గా ప్రచురించగలమని తెలపడానికి ఆనందిస్తున్నాము.

జేబు దొంగతనాలు, కాటన్ మార్కెట్లు, దుష్టవ్యాపారం, నిరుద్యోగం, దారిద్ర్యం, ధనలోభం, వంచన, నిరర్థక సంప్రదాయాలు, ఎల్లెళ్లు, కృత్రిమ రాజకీయాలతో నేటి మన సమాజజీవనం అడుగుడుగునా అపస్వరాలు పలుకుతోంది. ఇట్టి మన సమాజాన్ని వాస్తవికంగా చిత్రించిన రచయిత కృషిని మా పాఠకులు ఆదరించగలరని నమ్ముతున్నాము.

—చరిత్రకర్త.

‘ఎక్కరే కళ్లు’

జోకాదట. రెంటుకొన్నాక వస్తువులన్నీ నివ్వాలంటే కట్టి వంటింట్లోకి వచ్చి బట్టార్యమని ఒక్కొక్కటి పెట్టుకుంటూంటే అన్నీ ఉన్నాయట గాని వజ్రపు ఉంగరం లేదుట.

“వెళ్ళవ అక్కడ! వెళుకు చచ్చినట్లు!” అని విసుక్కున్నార సరహరిగాడు. అమ్మ, గిరించి రెండుసార్లు నీళ్ళగది కడిగింది. ఆ కాలువంతా వెలికితే, కొబ్బరి పిట్ట మొదట్లో చూశారు. నీళ్ళ కాగు,ంగాళం, బాల్బీ అన్నీ గాలించారు. జ్రపు ఉంగరం ఎక్కడా కనబడలేదు. అందరి కళ్ళూ అల్లంత దూరంలో అంటు గాముతున్న సీతాయి పై పడ్డాయి. ‘ఇంకేం ని పనే ఆయిఉంటుంది.’ అని నిశ్చయానికి వచ్చారు అందరూ.

“అలా ఒక్కసారి మనం ఏం చెప్పేయ్యాలమా? సామ్యుపోయనాని పాపాన్ని దురని... ఒక్క ఆనుమానాన్నే మనం బా నిర్ధారణ చెయ్యగలమా?” అన్నారు కర్రాజుగారు. పిల్లలదగ్గరంచి పెద్ద శ్రవరకూ అందరూ వెళుకుతూనే వ్నారు. సుభద్రమ్మగారు చీర మార్చిన

చోటా, వస్తువులు కడిగినచోటా పట్టుకున్న చోటా అంతా వెలికితే, ఉంగరం లేదు.

“నేను వస్తువులు తీసినప్పుడూ, కడిగినప్పుడూ కూడా సీతాయి ఉంది. తరవాత నీళ్ళగది కడిగింది అజ్జీ. దాని పనే మరేం సంచేవాంలేదు. గట్టిగా అడిగి చూడండి వదినా” అంది సుభద్రమ్మ అమ్మతో.

“ఎందుకు సీతాయ్ అక్కర్లేని అల్లరి? కడుపు చూడిందీ, కళ్ళబడిందీ, ఏదో కళ్ళూరి పడ్డావు. చల్ల చల్లగా యిచ్చెయ్” సీతాయి పొచ్చిచేతులు కడుక్కుని వసుకుతూ వచ్చింది.

“అజ్జీ టమ్మ గోరూ, అల్లరిమట్టి ఉన్నానూ, పూసకప్పుల ముట్టుకుని ఎరుగుదునా, మీరే యిట్లా అంటారే టమ్మ గోరూ...”

“ఒసే, యింక ఆ వేషాలన్నీ కట్టిపెట్టు, ఇంట్లో నువ్వుతప్ప మరొకరులేదు—మన యింట్లో వసుకుంటే ఘరవాలేదు. ఆవిడ పరాయిదీ, ఏదో చుట్టపుచూపుగా వచ్చింది. ఏం బాగుంటాయి ధనహానీ, లోకనిందా పనులూ? ఎక్కడ వెళ్ళేవు చెప్ప?”

“మీరేసిన ఒట్టమ్మగోరూ—నే నే పాపం ఎరగను - ఆ రెక్క పెట్టుకున్నా రోయేటో!” సీతాయి కళ్ళమ్మట నీళ్లు తిరిగేయి.

“ఇవాలే లేచినచేళ అలాంటిది వదినా! నేనేం చిన్నదాన్నా, చిత్తదాన్నా? ఇన్నిమాటలు పడవలసివస్తోంది” సుభద్రమ్మగారు వీధిలో నాన్నని ఉద్దేశించి అన్నమాటలు అవి. కనకరాజుగారి తత్వం ఒకటే. ఏదైనా వస్తువు పోయింది అనుకోండి. ఎందుకు బాగ్రతగా ఉన్నారూ? చచ్చినట్లు అనుభవించండి... దీని మాట యిలా ఉంచి ఏదైనా జబ్బువచ్చినా ఆయన అంతే. ఎందుకు తెచ్చుకున్నాయో ధరించండి!

“ఆయన వాలక మే అంత. మీరూ కష్ట పెట్టుకోకండి వదినా? ఎక్కడికి పోతుంది యింట్లో వస్తువే? ఇవాలే యిదయింది రేపు మరొకటవుతుంది. సీతాయో? ఇంక నువ్వు అల్లరిపడి మమ్మల్ని అల్లరిపెట్టకు. ఒకటి రెండూ కాదు అయినాందల వస్తువ. నువ్వు అమ్మకుంటే పదిరూపాయల కడుగుతారు. పదీ నే యిస్తా. యిచ్చెయ్.”

సీతాయి కళ్ళనీళ్ళని ఎవం చేస్తో తుడుచుకుంది. వినయం, విశ్వాసం తప్ప మరొకటి

ఎరగని ఆమెమనస్సు తల్లడిల్లిపోయింది. అలా నిలబడిపోయింది.

“అయితే యివ్వవన్నమాట?”

“నేనా వస్తువుని కళ్ళతోలే మానెరగ నమ్మగోరా!”

“నీకు మంచిమాటలతో లాభంలేదు. వస్తువు నీదగ్గర్నుంచి ఎలా తెచ్చుకో వాలో మాకు తెలుసు. పద పోలీసు స్టేషనుకి.”

“అమ్మో, అమ్మో!” సీతాయి చెక్కినెక్కి విచ్చింది. రెండుచేతులూ తలమీద పెట్టుకుని నారింజచెట్టు కింద, అంటిగిన్నెం ప్రక్క, కూలబడింది.

* * *

రాఘవులు మాతాత్తుగా లేచి కూర్చున్నారు. సీతాయి తల యింకలోపడింది. వాడి గుండె గట్టిగా కొట్టుకోడం, పెదవులు వణకడం అది స్పష్టంగా చూసింది. ‘అయ్యో తనగురించేకదా మానవ యంత్రబాధ పడుతున్నాడు’ అని ఊరకోవచ్చునా? ఉహు, అలా చెయ్యలేదు. ఇంకపడిన ఆ చింపిరితలను గోక్కుంటూ మళ్ళీనవ్వింది. వెన్నెలో దానిపళ్ళు మిలమిలా మెరిశాయి. ఆనవ్వు ఒక్కనోళ్ళోంచే రాలేదు. దాని పెదవులు, కళ్ళు, ... దాని హృదయం ... అన్నీ నవ్వేయి.

“ఓసి నీసిగు సిరగా! నీసిగ తరగా! ఏటే, గుండెలమీద కుంపటుంచుకుని నీకు నవ్వెలా వస్తోందో?...ని...న్ను”

“అదిగదే తమాసా. పెస్తాను యిసుకోమరి.” సీతాయి కథ పూర్తిచేసింది.

* * *

“ఇవాళ భోజనాలూ, బోట్లూ లేవా ఏమిటి? పదండి భోంచేసి మాట్లాడుకుందాం” అమ్మ తొందర పెట్టింది. అక్కయ్య పిల్లలు అంతకుముందే తినేశారు. మొగాళ్ళు భోజనానికొచ్చారు భోంచేస్తూ కనకరాజుగారన్నారు:

“ఆరేళ్ళబట్టి చేస్తోంది ఇల్లు - ముసిల్మన మా అమ్మకి దానికి వదిలేసి మేమంతా పెళ్ళిళ్ళకి సహా వచ్చేసేవాళ్ళం... అలాంటిది అది తీసిందంటే ఆశ్చర్యంగానే ఉంది”

“ఈయన యిలాగే అంటారు. ఈయన వల్ల ఏదనీ అవదు. మీరు తగిన ప్రయత్నం చేయించండి అన్నయ్యగారూ!” అంది తలుపుచూటునుంచి అమ్మ

“అలాగే అలాగే చేయించండి ప్రయత్నాలు, నాకేం వెనక యిలాంటి ఆధారం లేని అనుమానపుకేసుల్లో పెద్దపెద్ద పోలీసు ఆఫీసర్ల డిస్మిస్ అయ్యారు”

కాస్తేవు ఎవరూ మాట్లాడలేదు. నాన్న భోంచేసి వెలిపోయారు.

“ఇలాంటిది పోలీసులకి అప్పజెప్పకుండా

యొక్కగా పరిష్కరించడం మంచిది. ఇలారా సుభద్రా? అసలు నీకు వస్తువ ఎక్కడ వదిలేసినట్టుంది, ఏమిటో, పరిగ్గా చెప్పు.”

ఆవిడ భర్త ఎదురుగుండా వచ్చి అంతా మళ్ళీ చెప్పింది:

“మాడండి, నేను బాల్బీలోంచి వస్తువులన్నీ తీశానని అనుకున్నాను. ఉంగరం అందులోనే మరిచిపోయానని నా నమ్మకం. అది సీతాయిచేతిలోనే పడింది”

“సందేహంలేదు” అని కలిపింది అమ్మ.

“తీసిన ఉంగరం ఏంచేసిందంటారా?”

“దానిదగ్గర బాగా వెతికేం. లేదు మరి.”

“అదేమిటి వదిలా, సరైకాలం మాటలాడతారా? ఇంత చెరువుంది, నీటికి కరువా? అని యంత పెరట్లో అచెక్కడ పాతిపెట్టిందో ఎవరు చెప్పగలరా?”

మాతాత్తుగా వంటింట్లోంచి మామ్మ యివతలికొచ్చింది.

“సుభద్ర నీళ్ళోనుకు వెలింతరవాత అది నీళ్ళగది యివతలికి రాలేదు. నేను చూశా”

“మీరక్కడ చూశారా?”

“సుభద్ర నీళ్ళోనుకుని యివతలికి వస్తూంటే నేను మడిగట్టుకుందామని నూతి దగ్గరకి వెళ్ళేను. ఆ తరవాతే సీతాయి నీళ్ళగది కడగడానికి వెళ్ళింది. అది యింకొకడుగుతూనే ఉంది. వస్తువు పోయినట్టు సుభద్ర యివతలికి రాసేవచ్చింది. వెంటనే దానిదగ్గర చూడనే చూశాం. అది యివతలికొచ్చి పాతిపెట్టడానికి ప్రేమేదో?”

సీతాయి ఉంగరం తీసిందాలేదా? తీస్తే ఎక్కడ పెట్టింది, ఏం చేసింది?

“మరోసారి ఉంగరం ఉందో లేదో వెతుక్కోండి - నే ఏమయిందో చెప్పేస్తాను” మళ్ళీ మళ్ళీ తెగవెతికారు. ఇల్లంతా కడిగించారు. ఎక్కడా ఉంగరంలేదు

“పూర్వేక్కి పోనాది, మా మానవాకోసం మాస్తాఉంటాడు. నన్ను తోలెయ్యండి అమ్మగారూ!” పెరట్లోంచి సీతాయి కేకేసింది.

“చూశారా ఎలా తొందరపడుతోందో? సందేహం లేదు - ఇదే” అన్నా డాయన.

“ఏం చేసింది?”

“మింగేసింది!” అందరి ఆశ్చర్యానికి అంతులేకపోయింది. గొప్ప విజయం సాధించినట్టు నవ్వుసత్వం కనిపెట్టినట్టు నరహరిగారు మొదలు పెట్టారు.

“మునపటి కాలమా యిది? కమ్యూనిష్టు కాలం! పనివాళ్ళకున్న తెలివితేటలు యజమానులకు లేవు. అలా ఉందిగాని, అమ్మో, సీతాయి తక్కువదా?”

“వజ్రంగదా, మింగులే చావదా?”

“అంతమటుకు దానికేం తెలుసూ? అయినా వజ్రం వేరేదేదా? ఎలాగో

మింగింది. అలా పోలేవి బాధాలేదనవచ్చింది!”

“సరే, అది మింగిన అనుకోండి - మనమేం చెయ్యగలమా?”

“ఇక్కడే మొగాళ్ళకి ఆదాల్లకి లేదా.. కాదు.. కాదు... తెలివైనవాళ్ళకి లేని వాళ్ళకి లేదా... చెప్పకోండి చూద్దాం ఏం చెయ్యగలమా!”

ఎవ్వరూ మాట్లాడలేదు. నరహరిగారు ఏం చెయ్యాలో చెప్పేరు.

అయిదువందల వస్తువు. కొద్ది శ్రమ, కాస్త ఖర్చు అయినా తప్పదు. ఉంగరం దొరకడం కావలసింది.

ఇంక చెప్పవలసింది ఏముంది? బలవంతాన సీతాయిని బండి ఎక్కించారు. మరో మనిషి సాయంతో - నరహరిగారు సీతాయితో విశాఖపట్నం చేరుకున్నారు. తిన్నగా హాస్పిటలు చేరుకుని ‘ఎక్స్రే’ వార్డుకి వెళ్ళారు. ఆయనకి కాస్త పరిణయమున్న డాక్టర్ని పట్టుకున్నారు.

“మునపట్లా మాకు ‘ప్రీ’గా కుదరడం లేదండీ! సామ్మ చెల్లించాలి” అన్నా డాయన. నరహరిగారికి సుభద్రమీద చెప్పలేనంత కోపంవచ్చింది. వెధవ అశ్రద్ధలు! బోలెడంత ఖర్చు, అనవసరంగా శ్రమ! “ఏమిటండీ జబ్బూ? ఎక్కడ ‘ప్రీ’ చెయ్యాలి?”

“అది తెలికే గదండీ యిక్కడికి తీసుకొస్తా? అన్నవాహిక అంతా గాలించండి బాబూ! దానికి తగిన సామ్మ నే నిస్తా... ఆ చేత్తో గుండెలకూడా చూడండి. ఎక్కడికి పోయిందో ఏం చెప్పగలమా - అలోపల అడవితిగల్లా అలుకుపోయి ఉంటాయంటారు?” అన్నారు నరహరిగారు. డాక్టరు నవ్వుతూ అన్నాడు!

“ఇంచుమించు ధరో ఎక్కువ అందురా! పాతిక రూపాయలు చెల్లించండి.”

నరహరిగారు - వస్తువు మరోబాట కాణీ వనకంటే మెళ్ళకొద్దీ కాలినడక నడిచే నరహరిగారు - భార్యని కేపిస్తూ ఎదురుగుండా నిలబడిన సీతాయిని చూపులతో దహిస్తూ - పాతికాతీసి బైద్యుడిచేతిలో పెట్టేరు.

సీతాయి సంగతి గ్రహించేసింది. ఘోటో తీస్తే కడుపులో ఏముందో కూడా డాక్టరు చెప్పగలరని ఆమె ఓసారి వింది. ‘తను ఉంగరం తిన్నానని’ చూట వివగానే ఆమెకు చెప్పలేనంత నవ్వు వచ్చింది. ఈ నవ్వులో ఆమెకు దగ్గవచ్చింది ఆమెకు తన దగ్గసంగతి, డాక్టరు చలపతి సలహా జ్ఞాపకం వచ్చేయి.

ఇద్దరు నర్సులు ఆమెను బట్టమీద పడుకోపెట్టేరు, ఒకమూల గదిలోకి తీసుకెళ్ళి.

నిష్కామ కర్మ

రెల్లొ ఎక్కి బెడింగ్ పర్వాడు, మూడో తరగతి ప్రయాణీకులకు రైల్వేవారు చేసే సదుపాయాలు చాల వన్నెలు - కమలాకర్.

కొద్దిసేపట్లోనే పెట్టెనిండింది 'టకప్'లో వున్న మరో పెద్దమనిషి రైలు కదిలేవేళ ఎక్కి కరుణాకర్ ని ఈ రైల్వే లో చూడ సాగాడు. చేతిలో లోలుసంపీయేదోవుంది స్థలం చాలక నుంచున్న మరొకరిందరు పెద్దమనుష్యులు, కాళ్ళు పీకడంవల్లనో, కళ్ళిద్దన్న హెచ్చుతల్లుబాధకల్లో, రైల్వే వాళ్ళనీ, పడుకున్నవాళ్ళనీ, విధిని అందిర్చి నిండించసాగారు.

"విస్తర్! కొంచెం పక్కనకువోవచ్చా!" అన్నాడు ఆ ఆగంతుకుడు.

"నిరభ్యంతరంగా" అన్నాడు కరుణాకర్.

'ఎక్స్‌రే' కళ్లు

తెలివైన సీతాయి ఊరుకోలేదు!

"నూకారుగా, బాబుగారేమి? నానంపే పెట్టె అభిమానం. వజ్రంటున్నా బలిమిని తీసుకోచ్చేరు. వయస్సుమీరి అసలు సంగతి యాదమరిచారు. నాకు గుండెల్లో జబ్బు వర్తమృతూ! దగ్గు విన్నారాగా?..."

రాఘవులు ఊరు కోలేదు. పకపక నవ్వుతూ దాని బుగ్గమీద ఒకటి చరిచి "పపన్ పెంకినాయల! కానీ కర్చులే కుండా యికావట్టుం ఎల్లాచ్చిసివా!"

"అంతేకాదు కాన్నాల్నంచీ అనుకుంటున్నా. అక్కని నూర్చేదనీ. అది పిల్లలూ అక్కడే ఉన్నారూ నూకా..."

"సరే అసలు సంగతి పెప్పు. నూకే మన్నారా?"

"ఏటుంది గనక? మనబయమే..... ఏలేదన్నారంట."

రాఘవులి బుర్రమించి కొండంత బరవు తగ్గింది. తన సీతాయి కే జబ్బులేదు! తన కింకంబాధలేదు! ఎంత అద్భుతం!

"మరి ఉంగర మేటయిందంట?"

"ఊర్చించిరాగానే సిన్నమ్మాయిగోరు పెప్పినారు. ఆ గుబురయమ్మ కొంగునే ఉండదంట. ఆ సీరమాచ్చేసి అడలిపోనారంట!"

సీతాయి కిలకిల నవ్వింది. రాఘవులు పకపక నవ్వేడు. ఇద్దరూ కలసి గట్టిగా... స్పూటిగా నవ్వేరు!

ఆయన చేటంత మొహంచేసుకుని, అక్కడ కూర్చోని, "ఎందాక?" అన్నాడు.

"మదిర...మిరొ?"

"వైబాగ్"

రైలు కదలడంతో జనం రోద కొంచెం తగ్గింది. సమయాంతరాలు సమంగా కలిగిన రైలుధ్వని వింతగా వీలులకు తోచసాగింది.

అంతవరకూ నుంచున్న వాళ్ళంతా బెడింగ్లపైనా, పెట్టెలపైనా, తమకి తోచినవోట కూచోసాగారు.

"మొన్న జనగామదగ్గర జరిగిన రైలు ప్రమాదంగురించి విన్నారా?" అన్నాడాయన.

కరుణాకర్ గుండె జలదరించింది. పైకి "వినకేం? విన్నాను. అప్పట్నుంచి రైలు ప్రయాణమంటేనే అందరికీ హడలుగా

.....

శౌంతి కృష్ణమూర్తి

.....

వుంది" అన్నాడు.

"ఆ రైల్వే నేనూ వున్నాను!"

కమలాకర్ ఆత్రుత ఎక్కువైంది.

"మిరొ? ఎలా బలికారు?"

"అంతా దైవికం అనుకోండి. ఆలేరులో 'చా' తాగడానికి వెళ్ళాను. రైలు కదిలింది. నా పెట్టెదాటిపోయింది. గత్యంతరం లేక చివరి బోగీలో ఎక్కాను, ఖాళీ పేటలో సామాను తీసుకోవచ్చని. కొంత సేపట్లో వరం భారన కురవ సాగింది. అన్ని కిటికీలు మూసేసుకున్నాం. రైలు ప్రకృతితో పోరాటం చేస్తూ ముందుకు మహావేగంతో సాగిపోతోంది చాలామంది పెట్టెలలో నిద్రపోయారు కూడా. నేను ఏదో పత్రిక చదవసాగాను.

"ఉన్నట్టుండి ఆకస్మికంగా పిడుగులు పడినట్టు చప్పుడైంది. మా పెట్టె గట్టిగా కుదిపినట్టులు ఆగిపోయింది. దీపాలు ఆరి పోయాయి. అందరూ ఆకుదురుతుక్కిరింద పడ్డారు. బయట గాఢాంధకారం; భారన వర్షం హోరున గాలి.

"ఉన్నట్టుండి ఆకస్మికంగా పిడుగులు పడినట్టు చప్పుడైంది. మా పెట్టె గట్టిగా కుదిపినట్టులు ఆగిపోయింది. దీపాలు ఆరి పోయాయి. అందరూ ఆకుదురుతుక్కిరింద పడ్డారు. బయట గాఢాంధకారం; భారన వర్షం హోరున గాలి.

"పదిహేను విమిషాలవరకూ ఎవరూ కోలుకోలేదు. సామానులు అవీ నెత్తిమీద పడిన వాళ్ళు, తదితరులు గోలచెయ్యి సాగారు.

"తెగించి నేను మరీ కొంతమంది బయట పడ్డాం. ఏమింది న ముద్రంలా ఎడతెగని ప్రవాహం. పొముల్లా మెరుపుల్లో మెరు

స్తోన్న రైలుపట్టాలు. తక్కిన రైలు కనపడలేదు.

"తక్కిన విషయాలు పేపర్లలో చదివే వుంటారు మీరు. నాకు టీ తాగాలని తోచకపోయినా, నా పెట్టె దాటిపోక పోయినా, నా పేరు మృత జీవుల పట్టి కలలో చేరడే."

ఆగాడు. కమలాకర్ కి ఆ ఘోర దృశ్యమంతా కళ్ళకు కట్టినట్టయింది. వాళ్ళు జలదరించింది. కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి.

"అద్భుతవంతులు!" అని మాత్రం సజీగాడు.

బయట రైలు వేగంగా పోతోంది చలి గాలి రైలుతో యుద్ధంచేస్తో, బలవంతంగా లోపలికి విడసాగింది.

రైలు ప్రయాణీకులు ప్రాణాలన్నీ గుప్పిళ్ళల్లో పట్టుకుని వున్నారు

"ఇదింతా ఎందుకు చెప్పానో మీరు గ్రహించలేనట్టుంది" అన్నాడాయన.

కమలాకర్ "మితానుభవాన్ని చెప్పారు" అన్నాడు.

"దానితో పూర్తికాలేదు; నాఅనుభవం. చావవల్సినవాణ్ని బలికేస నేసంతోషంతో బాటు నిజంగా చచ్చివుంటే నా కుటుంబానికి దిక్కేది? ఆ నేబాధకూడా పీడించసాగింది.

వెంటనే మానుమకొండలోవున్న ఓఇన్సురెన్సుకంపెనీ ఆఫీసుకువెళ్ళి 20 వేల రూపాయలకు జీవితభీమా చేశాను. ఎందుకనుకున్నారు? నాకోసంకాదు? నా సంతతి కోసం! నా భార్యకోసం! కంపెనీవాళ్ళు నా తెలివికి ఎంకో మెచ్చుకున్నారు. నన్ను తమకంపెనీ విజెంటుగా నియమించారు.

"ఆగండం గడిచిన నా స్వామిభవం అంతా ముండ్జుకుని, మృత్యుగచ్ఛారం నుంచి బయటపడ్డ నేను మిమ్మల్నూకే అడగదల్చుకున్నాను"

"ఏమిటదీ?"

"మీరు లైఫ్ ఇన్సూర్ చేశారా?"

"తేదు"

"అయితే వెంటనే చెయ్యండి నేను స్వార్థంకోసంకాదు చెప్పేది. అంతా నిష్కామకర్మ - భగవద్గీతలో చెప్పినట్టు. ఈరోజుల్లో జీవితాలు కాళ్ళతంకావు. బయటికి వెళ్లినవాడు ఇంటికెవచ్చేవరకూనమ్మకం లేదు. అందుకే నామాట వినండి"

కమలాకర్ కి ఇప్పటికీ కథ అర్థమైంది. వెంటనే రక్తం కప్పకుని నిద్ర సటించసాగాడు.

అంతా వ్యాపారమే

రామనాథం ఢిల్లీ విమానాశ్రయంలో దిగి, క్వీన్స్ హోటల్ కి తెలిపాను చేశాడు, తనకో గది ఏర్పాటు చెయ్యమని.

క్వీన్స్ హోటల్ చాల పెద్ద థర్ గ తి హోటలు అతి విశాలమైన ఆవరణ, ఆవరణలో పూలతోట, చుట్టూ ప్రహరీగోడ, ఇంకా గజాల తలుపులు సింహద్వారంవద్ద గూర్చావాడు. దూరం నుంచి చూస్తే అంగ్లేయ వాస్తు శిల్ప పద్ధతిలో కట్టిన యీ భవనం రాజాబా, రాణీలు నివసించే ప్రాతరకపు భవనంలా కనిపిస్తుంది దాని కొక విస్తృత గంభీరకారం వుంది

దీనిపేరు భారతదేశంలోనే కాక విదేశాల్లో కూడా వ్యాపించింది. విలాసార్థం భారతదేశ యాత్రకు వచ్చే విదేశీధనికులు, స్వదేశీ ధనికులు, రాజ ప్రముఖులు, రాయబారులు, పెద్దపెద్ద వ్యాపారులు వగైరా క్రిమంతులు అక్కడ దిగుతారు

మేనేజరు భారతీయుడే కాని ఆంగ్ల నాగరికత బాగా వంటపట్టినవాడు. కొంచెం స్థూలకాయుడు. పొట్టిగా గుమ్మడికాయలా వుంటాడు బట్టతల, నలటి ముఖంలోంచి తెల్లటి పలువరుస తొంగి చూస్తూ వుంటుంది ఆ కళ్ళలో నిశితమైన దృష్టి, నిర్వహణసామర్థ్యం, శీవితానుభవం వుట్టినవంటూవుంటాయి.

రామనాథానికి మంచిగదొకటి ఏర్పాటు చేశాడు మేనేజరు తనకొచ్చిన వివరాల ప్రకారం రామనాథం ఒక పెద్ద వ్యాపారస్తుడు. వ్యాపారంమీద విదేశాలు తిరిగినవాడు. ప్రభుత్వ వర్గాల్లో బాగా పలుకుబడి వున్నవాడు. ఆయన ఢిల్లీ వస్తున్నాడంటే ఎవరైనా మంత్రులనో, పెద్ద వుద్యోగులనో కలుసుకోవడానికే అయి వుండవచ్చును ఆయన కేళాపం జరగకూడదని బంట్లోతులకూ గుమాస్తాలకూ చెప్పివుంచాడు. అతని రాకకొసం ఎదురు చూస్తున్నాడు తను స్వయంగా స్వాగత మివ్వడమే బాగుంటుంది మధ్యాహ్నం ఒంటి గంటుంది, మేనేజరుకి ఆకలివేస్తూంది, మరో పావుగంటమాసి భోజనానికి పోవచ్చు ననుకున్నాడు మేనేజరు

అంతలో గుమ్మంలో కొరు నిలబడింది. రామనాథం కొరు దిగి చక్కచక్క మెట్లక్కి హాలులోకి వచ్చాడు. కొంచెం పొడుగ్గా, తెల్లగా అందంగా వుంటాడు. చాల విలువైన డ్రెంచి ఉన్న నూలు, స్వీస్ టై, కళ్ళతోను, నోస్ వైపు, చేతిలో తోలు

సంచి, కమెరా. హోటలు బంట్లోతులు వచ్చి సలాం పెట్టి పెట్టె బెడింగ్ లోపలికి తీసుకువెళ్ళారు. మేనేజరు విషయపూర్వకంగా వంగి కరచాలనం చేశాడు. పరిచయాలు చేసుకున్నారు

“మేనేజరు, మీ హోటల్ కి రావడం నాకు సంతోషంగా వుంది” అన్నాడు రామనాథం ఇంగ్లీషులో. అలా అనడం సంప్రదాయం కావాలి మరి

“మీ కన్నీ విధాలా సదుపాయంగా వుండేట్లుగా చూస్తాను” అన్నాడు మేనేజరు ఈ ఆనవాటిలయిన తరువాత వాళ్ళిద్దరూ రామనాథంకోసం ఏర్పాటు చేసిన గదిలోకి వెళ్ళారు గదిలో రేడియో, టెలిఫోను, ట్రెస్సింగ్ టేబులు, సోఫాలు వగైరా సామగ్రి వుంది.

“మీకేమేనా అవసరమంటే అఫీసులో

శ్రీ బొమ్మిరెడ్డిపల్లి సూర్యరావు

వుంటాను టెలిఫోను చెయ్యండి” అన్నాడు మేనేజరు.

“అలాగే”

“మీరు ప్రయాణపు బహుళితో వున్నట్లున్నారు, స్నానం, భోజనం చేసి విశ్రాంతి తీసుకోండి. మళ్ళీ సాయంత్రం కలుద్దాం”

“చూడండి, పోస్టాఫీసునుంచి ఒక వంద టెలిగ్రాం ఫారాలు తెప్పించండి, చాలా పని వుంది” అన్నాడు రామనాథం

అలాగేవని చెప్పి మేనేజరు వెళ్ళిపోయాడు.

సాయంత్రం రామనాథం డోల్లో కళ్ళి అటూ యిటూ తిరిగి హోటలుకి చేరుకుని సరికి చీకటి పడింది హోటలు విద్యుద్దీపాలతో పట్టపగలులా వుంది జల్లు జల్లుగా స్త్రీ పురుషులు కార్లలోంచి దిగి విలాసంగా నడుస్తూ మాట్లాడుకుంటూ, గట్టిగా నవ్వుకుంటూ లోపలికి వెళ్ళున్నారు. హోటలు హాలులోంచి సంగీతం, వీధి వరండామీద స్త్రీల కిలకల నవ్వులూ ఆవరణ అంతా వ్యాపించాయి. విద్యుద్దీపాల కాంతిలో స్త్రీల దుస్తులు, ఆభరణాలు తళతళ మెరుస్తున్నాయి,

రామనాథం వరండాకు దిగుత

నలో చేసివున్న ఒక కుర్చీలో కూర్చుని తీరికగా పైపు కాలుస్తున్నాడు. హోటల్ లోపలికి వెళ్ళేవారిని అక్కడ తచ్చాడు తున్నవారిని చూస్తున్నాడు. హాలులోని నిలుపుబడ్డాలలో వారి ప్రతిబింబాలు కనిపిస్తున్నాయి. వారంతా గొప్ప కుటుంబాలకు చెందినవారు భూస్వాములు, వర్తకులు, అధికారులు, ధనికులు. వారి నడకల్లోనూ, కదలికల్లోనూ తాము భాగ్యవంతులమనే, అదృష్టవంతులమనే బావం కనిపిస్తూంది. స్త్రీలలో అందంగా వున్నవాళ్ళూ, వికారంగా వున్నవాళ్ళూ కూడా వున్నారు కాని వారంతా చక్కగా ముస్తాబయ్యారు. వారి చూపుల్లో, మాటల్లో పురుషులను ఆకర్షించాలనే లక్ష్యం కనిపిస్తుంది. స్త్రీలూ కూడా లోపలికి వెళ్ళి తాగుతున్నారు. బాల్ రూమ్ లో జంటలుగా నాట్యం చేస్తున్నారు. హుసారుతో, వుడ్డేకంతో త్రుళ్ళుతున్నారు అలసిపోయినవారు సోఫాల్లో చుట్టికలగి, కొంచెం మందైన, లేకపోతే గిమెల్ లో వుచ్చుకుంటున్నారు. వైలెన్ మీద బిల్దోవెన్ సంగీతం హాయిగా వుంది దీని ప్రక్క పియానోవాయిద్యం కూడా బాగుంది. అంతా తుఫానులా, సముద్రపు హోయలా వుంది

రామనాథానికి జీవితం ఎంతో ఆనందమయంగా తియ్యగా కనిపించింది. ఈ సుఖాలను అందుకోవడానికి మనిషి ఎంతో అదృష్టవంతుడై వుట్టాలి లేదా సమాజాన్ని జీవితాన్ని తన పిడికిల్లో పెట్టుకుని, అనేకమందినీ, అనేకదాలనూ జయించుకు వచ్చి అదృష్టాన్ని సృష్టించుకోవాలి. లేకపోతే జీవితసార్వత్వం ఏమిటి? రామనాథం ఆలోచిస్తున్నాడు వెనకనుంచి మిస్టర్ స్మిత్ వచ్చింది ఆమె ఆంగ్ల యిండియన్ స్త్రీ వయసు మళ్ళినప్పటికీ యవ్వనిలా వుండడానికి శాయశక్తులా ప్రయత్నిస్తూ వున్నా కనిపిస్తుంది “నీకోసం లోపలం తెచ్చివేతి. నాట్యానికి రావా?” అంటూ పక్కనున్న కుర్చీలో కూచుంది. ఆమె నోరు బ్రాండ్ వాసన కొడుతూంది. అప్పడప్పుడు పెద్దమలు దప్పరిస్తూంది బ్రాండ్ వల్ల ముడుతున్నాయి కావాలి.

అంతలో మేనేజరు గబగబా వచ్చి మంచి ప్రాగ్రాం ఏర్పాటుచేశాము. చాకాలమైంది, ఇండియన్ డాన్స్; చూడేది చాలమంది అన్నారు, అంతే ప్రత్యేకంగా కలకత్తానుండి ఒక పార్టీ తెప్పించాము. లోపలికి దయచెయ్యండి అన్నాడు

“ఇండియన్స్ డాన్సేమిటి, నామొనావృత్త్యకళ అంటే ప్రాంతం లో చూడాలి. నేను పేరిస్ లో వున్నప్పుడు..

(49 వ పేజీ చూడండి)

రాత్రి, రత్నాలూ

“మహారాజరాజు” 8.11..

వేంకటేశం పంతులు భావగారి దివ్య సముఖమునకు—నమస్తారపురస్థురముగా తమ భావమరది శ్రేష్ఠగిరి వ్రాయనది. ఇక్కడ యావన్మంది త్రేమం అక్కడ మీ అందరూ కుళిలమే అని తలచెదను

నిన్నరాత్రి డిసెంబరు చిరంజీవులైన నూ మేనల్లుడు ప్రకాశరావు యిక్కడికి వచ్చినాడు ఈవేళ మధ్యాహ్నం శ్రీహరి రావు పంతులుగారి ఇంటికి వెళ్ళినాము ఆ సమయమునకు పంతులుగారు ఇంటివద్ద లేరు కాని వారి పెద్దకుమారుడు ఇంటియందే యున్నాడు. పెళ్ళికుమార్తెను చూచినాము. వధువు నాజాకుగా, అందముగా నున్నది. ఇరువురికిని ఈడూ జోడూ సరిగానున్నది. స్కూలుపైనలు పరీక్షకు ఈ సంవత్సరము వెళ్ళినట్లు చిరంజీవి ప్రకాశరావు తన అభిప్రాయమేమో ఎన్నిసార్లడిగిననూ స్పష్టముగా చెప్పలేదు. వాని నడవడికబట్టి, ఇది వరకువలె నాయెదుట వధువుగూర్చి వేళాకోళంగా మాట్లాడకపోవుటబట్టి, వానికి నచ్చియుండునని తోచుచున్నది తమకు నేరుగా ఉత్తరము వ్రాస్తానని చెప్పి ఈ సాయంత్రము ప్యాసెంజరులో కాకినాడ వెళ్ళి పోయినాడు వానికి వచ్చినట్లయినచో ఈ సంబంధము స్థిర పరుచుకొనుట మంచిది దగ్గరదగ్గర మూడువేల కల్లుము, లంఘనములుగాక, రాబట్టవచ్చును వారుకూడా యీ వైశాఖ మాసములో సుభకార్యము జరుపుటకు తీవ్ర పడుచున్నారు.

చి|| చెల్లెమ్మ, పిల్లలూ, తామూ కుళిలంగావున్న వైనం వ్రాయించవలెను. ఇక్కడ చిరంజీవి మా బావికి జ్వరము తగులుచున్నది. పాళీజ్వర మునుచున్నారు. తక్కిన యావన్మందిత్రేమం. మొన్నకొన్న కొమ్మూర్లు గడ బాగుగా పాలిస్తున్న దనుకుంటాను -

ఇట్లు

తమ ప్రിയమైన భావమరది కా. శ్రేష్ఠగిరివాల -

భార్యకు ఉత్తరం చదివి వినిపిస్తూన్న వేంకటేశం పంతులుగారి మొహంమీద చిరు నవ్వు ప్రస్ఫుటమైంది. ఆ ఉత్తరం పూర్వయ్యాక బలమిడికి దాన్ని విసిరి

రెండోకవరు చింపుతూ అన్నారు సుబ్బ ముత్తో.

“ఇన్నాళ్ళకు పిడికి నచ్చినపిల్ల కనపడిందన్నమాట”

కడగదానికి తీసుకువెళ్తున్న బియ్యపు గిన్నె కుడిచేతినుంచి ఎడమచేతికి మార్పు కుని సుబ్బము అంది:

“అబ్బాయీంరాకాడోమాడండి అసలు - వాడూ ‘ఊ’ అన్నాడంటే స్థిరపరుచుకుని ఈ వయశాఖంలోనే కాని స్త్రీ మంచిది.”

“అబ్బాయి ఉత్తర మిడిగో-ఉడు-
‘Dear father...’

ఈవేళ సాయంత్రమే రాజమండ్రి నుంచి తిరిగి వచ్చాను మధ్యాహ్నం శేష మామయ్య నేనూ వాళ్ళింటికి వెళ్ళాం అజీమా పిల్ల నాకు నచ్చలేదు...”

భట్టిప్రోలు శృంగారము

పంతులుగారి మొహంమీద చిరునవ్వు మాయమై కనుజొములు ముడిపడ్డాయి ఉత్తరం పూర్తిగా చదవకుండానే ఉండ చుట్టి సుబ్బమృతమిడకు విసిరి

“నధ త - విడవలేకపోయాడు. నచ్చ లేదుట - నవ్. చ్.. చ్....చ్.. చ తే. ఏ..ఏ..దు...” అని ఆఖరు మాట సాగదీస్తూ పడకమర్చిలో జేబుద్దాయ నెను కకు, తిలకింప చేతులు పెట్టుకుని

కుడిచేతితో క్రిందపడ్డ ఉత్తరం ఉండ తీస్తూ అంది సుబ్బమ్మగారు “ఈ దొచ్చినవాణ్ణి తిడ్డా లేమిటి? పెళ్ళాడేది వాడుగాని మనం కాదుగదా! వాడికే నచ్చలే దంటే..”

“వెళ్ళవనచ్చిదాలు-నచ్చేనిన్ను పెళ్ళాడా లేమిటి నేను? కుభ్రమైన పిల్ల నవ్వలేదు! నచ్చలేదు. ఇప్పటికి ఇరవై సంబంధాలవ్యయి నువ్వు వాడూ వెళ్ళి గోదా నరో ఉరకండి! ప్రతిదానికి విదో వంక! వెగవ్వంకలూ పిడు...”

అంటూ చద్రువని గావంచామిద వేసు కుని పిథిలోకి వెళ్ళా గడపదగ్గర నిలబడి:

“ఆ కాకినాడ కాలేజీనండా అడపిల్లలే నట ఎంతెవో మరిగిఉంటాడు తిప్ప

కుండా ఈ దౌర్భాగ్యుడు. లేకపోతే యీ పాద్యేకాలపు బుద్ధు లిలా పుట్టవ!”

అని సుబ్బమ్మ అనే మాటలు వినిపించు కోకుండా వెళ్ళిపోయా రాయన.

* * *
విమాత్రమో తెలివితేటలు ప్రతివాడికీ ఉంటాయి కాని అందరూ వాటిని ఉపయోగించుకోలేరు. ప్రకాశం విషయం ముటుకు అలాకాదు స్వతస్సిద్ధంగా ఉన్న తెలివితేటలకు తగిన కృషికూడా జోడించడంవల్ల ఆ సంవత్సరం ఏ పరీక్షలో షేఫర్లన్నీ బాగా రాసి క్రాసు వస్తుందిని ధీమాగా స్నేహితులతో చెప్పాడు. పరీక్షలు అయిపోయిన నాటి సాయంత్రం నాలుగుగంటలంకా కాకినాడలోనే ఉండాం అనుకున్న అతని నిర్ణయానికి భంగకరంగా నాన్నగారిదగ్గరనుండి ఒక ఉత్తరమూ, పాతికరూపాయలు మణి యార్లరూ వచ్చాయి తనకు కావలసినంత డబ్బు పది రోజులక్రిందనే పంపిన నాన్న మళ్ళీ ఎందుకీ డబ్బు పంపారా అనుకుంటూ ఉత్తరం విప్పి చదివాడు అతడు

బెజవాడ సత్యనారాయణ పురం లో ఎటరో విశ్వనాథం గారికి ఒక్కలే కూతురు ఉందనీ, పిల్లను తెను చూశాననీ, బాంబనీ, పరీక్షలు అయి పోయిన తర్వాత వెంటనే బెజవాడ వెళ్ళి పిల్లను చూసి రావలసిందనీ రాకారు నాన్నగారు వెళ్ళి చూపుటకు ఒక్కవరుడు మాత్రమే వెళ్ళడం అన్నది చాలా జేబు విసపని అని గట్టి సమ్మతమున్న ఆయన రాజమండ్రి స్టేషనులో శేషమామయ్యను కలుసుకోనే ఏర్పాటు (బయల్దేరేముందు తాను మామయ్యకు ఉత్తరం వ్రాయవలసి ఉండడం కూడా ఏర్పాటులో ఒక భాగమే) చేయడం అంత నవ్వు కలిగించలేదుగాని ఉత్తరం చివరి పోస్టు స్క్రిపు మాత్రం అతని పెదవులమీదికి నవ్వు తెప్పించింది

“ఈ సంబంధంకూడా నీకు నచ్చకపోతే మరిక నీ పెళ్ళివిషయంలో నే నెంతమాత్రమును కలుగజేసుకొనవోనని తెలుసుకొనవలసింది-నీకు నచ్చిన సంబంధము ఏర్పాటు చేసుకుని తెలివినటులయిన తక్కిన ఏర్పాట్లకు మాత్రమే పూచీపడగలనని గ్రహించవలసింది”

పెళ్ళిపంపంబున నాన్న ఉత్తరా
అన్నిటికీ ఈ పోస్టుస్క్రిప్టు ఒక స్థిరమైన
అంగం అయిపోయింది ఈ రెండేళ్ళలోనూ
తాను ఒక డజను పెళ్ళిమాతల్లను చూడ
డానికి వెళ్ళాడు. మొట్టమొదట నాన్న
గారు నిజంగానే తన పెళ్ళివిషయంలో
ఇంక జోక్యం కలుగజేసుకోలేదు అని ఆక
వడ్డాడు కాని క్రమంగా ఆ ఆక పుట్టడమే
చూసేసింది. ఇంతమంది పెళ్ళికాని ప్రమాదాలు
తెలా ఆంధ్రదేశంలో ఉన్నారా అనీ, తా
నొక్కడేగాని వాళ్లను పెళ్ళాడే ఓపికా,
దైర్యంగల మొగవాడిం కాదో లేదా అనీ
అప్పుడప్పుడు అనుమానం వచ్చేది 'అతనికి
కాని ఒకవిధంగా ఆ పెళ్ళికాని పెళ్ళిమా
తల్లకు మనస్సులో ధన్యవాదా లర్పించే
వాడు, తానొక మాపస్థ మంచూకం అయి
పోవడా, వాళ్లను చూసే వంకమీదనా.
భార్యయిత్రా సెప్టెంబర్ ఎక్కడపోతే
పోయిరి వది స్థలాలు చూసే యోగ్యత తనకి
కల్పిస్తున్నారగదా అని!

ఉత్తరమూ అయిగు అయిదురూపాయిల
నోట్లూ మడిచి కేబుల్ పెట్టుకుంటూ
'నెజవాదానికూడా తాను సందర్శించిన
స్థలాల రిఫుజీ కలపాలి' అనుకున్నాడు
ప్రకాశం.

* * *
రాజమండ్రి నేపథ్యం వచ్చింది దిగి వెళ్ళి
తేను మామయ్యగారం చూద్దామనుకు
న్నాడుగాని యీ జనసమృద్ధిలో తా
నొకవైపు అరిడొకవైపు అవుతామేమో
అని దిగడం చూసేసే తన యింటర్ కంపార్ట్
మెంట్ గుర్తుం దగ్గరే నిల్చున్నాను
ప్రకాశం. జనసమృద్ధి అంతకంతకూ తగ్గ
తూండిగాని మామయ్యగారా కనిపించక
పోవటంచూసి తన 'ఉత్తరంగాని అంద
లేదా' అనీ, 'ఒకవేళ యిక్కడే దిగిపోతే,
మామయ్యతో కలిసి తరువాతిబండిలో వెళ్ల
వచ్చును' అనీ, అనుకుంటూ ఉండగా సొగ
తీయబడ్డ రబ్బరుత్రాడుమీద అనిచిన
వదును చావులా 'జీత - ఒకసారి గుర్తులో
లేస్తారా?' అని మధురంగా లతా మంగేష్
కర్ గొంతులా పలికిన మాటలు అతని ఆలో
చనలని త్రొవ్వేయాయి పుటుక్కు మని.
టిక్కెట్లు గేటుమీద నిల్పిఉన్న తనమాతృల్ని
చుట్టుకున్న కంపార్ట్ మెంట్ ముందు
ప్లాట్ ఫారమ్మీదికి నురుల్చాడు ప్రకాశం.

ఎవరో అమ్మాయి వదహారేళ్లండవచ్చు -
శున్నగా, నానాకుగా ఉంది. రిబ్బను
లేకుండా వదులుగా వేసుకున్న జడ నిల్ల
త్రాచులానివుమీద వంకలు తిరుగుతున్నది.
త్రాచుపాము తలమీద మణి ఉండేదేమో
కాని ఆ జడమొదట పాయలైపోయిన
చోటులుతుకు గులాబీపువ్వు ఒకటి, ఆ

అమ్మాయి కట్టుకున్న లేత గులాబీరంగు వరి
కిటికీ ఆ రంగు అంచేగల నా కట్టుకు
జోడుగా మెరుక్కుంది. చెవులకున్న
ముత్యాల కర్ణపుష్పాల మధ్యనున్న కంపు
రాయిలో ఎర్రని రంగు కాలికి ఉన్న
మామూరు సాండ్ లోనిది వట్టిలోని లేత
యెరుపు రంగు కూడా ఆ గులాబీలోనుండే
జారివచ్చిందేమో అనిపించింది ప్రకాశా
నికి. సన్నని గులాబీపెదవులు, కాటుక
అవసరం లేకుండానే పెద్దవిగాఉన్న సోగ
కట్టా, ఇంగ్లీషులో అక్విలెను అనుబడే రకపు
ముక్కు, మూసే రాయకపోవడంవల్ల పెద్ద
విగా వదులు వదులుగా నుదుటిమీద
చిందులాడే ముంగురులూ, గోరింట
పెట్టుకున్న చేతుల సన్నని వేళ్లూ,
ప్రపంచంలోఉన్న స్త్రీత్వాన్ని అంతా
పుణికి తెచ్చుకుని తమలో ఇమడ్చుకో
డానికి ప్రయత్నిస్తున్నాయా అనిపిస్తున్నది.
పలుచని వాయిల్ పైట పంజవళీ గాలిలో
లేత మబ్బులా వయ్యరంగా ఎగురుతున్నది.

"మిమ్మల్నే - దయచేసి లోపలికిన్నా

వ్వండి లేకపోతే కిందకన్నా దిగండి -
మేము పొనెంజరుమేను!"

అత గొంతు మళ్ళీ అన్న ఈ మాటలతో
అతనికి స్పృహవచ్చి 'హా' అంటూ
క్రిందికి దిగి ఒక ప్రక్కగా నిలబడ్డాడు.

మడిచేతిలోవున్న లేత గులాబీరంగు
సాండ్ వాగ్ ను ఎడమచేతికి మార్చుకుని,
పైకెక్కి ఆ సంచి అక్కడ నీటుమీదఉంచి
క్రిందనున్న ఇంకొక వ్యక్తి అందిచ్చే
హోల్లాలూ, చిన్ని పెట్టే అందుకుంది ఆ
అమ్మాయి.

అంతవరకు ఆ రెండోవ్యక్తి ఉన్నా
డన్నదే గమనించని ప్రకాశం తన వరధ్యో
వానికి తానే ఆశ్చర్యపడి ఎక్కుతున్న ఆ
వ్యక్తివైపు చూశాడు.

ఆయనకు ముహూర్తమయ్యర మువ్వ
య్యోడు వయసుంటుందేమో అనిపించింది
ప్రకాశానికి. అమ్మాయిరంగులోనే
ఉన్నాడు ఆయన. నింకలు తిరగకపో
యినా నీటుగానే ఉన్న క్రొత్తా, పెద్ద
నుదురూ, అక్విలెను ముక్కు - చక్క వలచని

PPY 24-TEL

'నా గొంతుక బాగా
పుండు పడినందున
నేనుమ్రొంగలేక పోయాను'
కాని **పెప్స్**
ఉపశమనం కలిగించి
పుండును మాన్పినవి

పెప్స్ చీల్చెట్లు గొంతు, రొమ్ము వారవకమున,
నివారకపాటములు కంది, మీద పెప్స్ మెదవ్వు
రించినపుడు ఈ పారములు అవిరి అయి, మీ
క్వావద్యారా గొంతుకరోనికి, క్వావమార్గం, క్వాత
కోకారోనికి కొనిపోవరుతాయి. ఇలా అని నరా
వరి మీమ్ము వారిచే బాగాలను చేరుకుంటాయి.
అందుకే పెప్స్ అంతకీ ప్రపంచమై, జగద్విఖ్యాతి
గాంచినవి పెప్స్ దగ్గులను ఆడించేస్తాయి, గొంతు
పుండు వారను ఉపశమింపజేస్తాయి, వివమును కోసి
వేసి, క్వావదానను పోగొట్టుతాయి. ఇవన్నవి
ప్రొంతెడవ వికిత్తున ఇవి అమోఘమైనవి.

PEPS

పెప్స్ గొంతు, రొమ్ము చీల్చెట్లు
మంచులమ్మేవారి అందరివద్ద ఉండాలి.

మద్రాసు పోర్ విశెంట్లు : వాదా స్ట్రీ కంపెనీ, పార్కు రౌన్, మద్రాసు-8.

★ రాత్నా, రత్నాలు ★

నుసి. తెల్లని స్లాస్కాపంఛా; పంజాబీ చొక్కా; మైగుండీలు పెట్టుకోకుండా చదిలెయ్యడంవల్ల లోపలి కాండ్లో బని యనుకు తిరిగించిన “పార్కరు 81” లోల్లు గోల్లు కాపు కనిపిస్తున్నది పైకి, కళ్లకున్న లోల్లుగోల్లు ఫ్రేమ్ కళ్ళజోడుకు జతగా. మైక్రాను పెట్టెలోగూడా రైలెక్ట్రీ టప్పుడు అది మైగుండ్లోనే పెల్లిపోతున్నదా అనే అంత గాఢరావడే మనుషులలా కాకుండా కీచిగా తన యంత్ర మెట్లంత యథాలాపంగా ఎక్కుతాడో అలాగే ఎక్కుడు ఆయన.

■ మొహం ఎప్పుడో చూసిన మొహాలా అనిపించింది - బహుశా తన యీ పెల్లిమాపుల ప్రయాణాల్లో ఏడీసెల్లానో, ఏ రైల్వేనో, ఏ జంతులలోనో ఇలాగే ఒకనాడు చూసిఉంటాడు తాను.

చెంటనే బండిలోకి ఎక్కి కూర్చుందా మున్న అభిలాషను అతి కష్టంమీద అణచుకుని బండి కదలేంత వరకు ఇతరలే ఉన్నాడు ప్రకాశం.

గార్డు విజిల్ వేసేంతవరకూ ఇంకా శేషమామయ్య వస్తాడేమో అని చూసి చూసి చివరకు రారేదన్న నిశ్చయానికి వచ్చినతర్వాత బండి కదులుతుండగా లోపలికెక్కాడు అతడు. తన ఉత్తరం అందిఉండదు శేష మామయ్యకు. ఆనంక మీదే తప్పించుకుంటాడు, ఒంటిగా పెల్లి కొడుకు వెల్లినందుకు నాన్న కొచ్చిన

కోపాన్ని ఆతడు. తనకుమటుకు చీవాట్లు తప్పవు.

అరే, దిగిపోయి మామయ్యతో తరువాతి బండిలో వెళ్తాం అనుకున్నాడు తాను - ఎలా మర్చిపోయాడు ఆ ఆలోచనే! మనసు నిండా పైకి క్రిందికి ఊగుతున్న గులాబీ రంగుతెరలవెనుక ఎక్కడో దాగిపోయింది ఆ ఆలోచన మరింక లాభంలేదు. ఒంటిగా బెజవాడ వెళ్లవలసిందే తాను!

పరధ్యాసంగా తాను అంతకుముందు కూర్చున్న సీటుదగ్గరకు వెళ్ళాడు. లతా, ఆమెవెంటఉన్న వ్యక్తి, ఆ సీటు మీదే కూర్చుండినాడు. తన ఒక్కచూల్లాల్లా వైసెంఉండడం, ఆ సీటు మీద తనది అనబడే వస్తువులే వీ ఉండకపోవడం, ఇప్పుడు తాను అక్కడ కూర్చుంటే వాళ్ళు ఏమనుకుంటారో అని తలపటాయిస్తూ ఆనుచూ నం తో అక్కడే నిలబడ్డాడు ఒక అయిదు సెకండ్లు.

అత గొంతు పలికింది:

“అయినెవరో ఇక్కడ కూచున్నట్లున్నార-ఇవతలికి జరగండి నాన్నా—” శేషరు చూసుకుంటున్న ఆయన తలపైకెత్తి ప్రకాశాన్ని చూసి ‘సారీ’ అంటూ కుమారైవైపుకు జరిగి కూర్చున్నాడు.

“డోంట్ వరీ ఫ్లీట్” అంటూ ప్రకాశం సాధ్యమైనంత చివరకు కూచున్నాడు ఆ ముగ్గురు కూర్చునే చిన్న సీటు మీద

మామూలుగా తోడి ప్రయాణీకులవద్ద నుండి వచ్చే ‘మీరక్కడికి వెళ్తారు?’ అన్న ప్రశ్న వసుంధనుకున్న ప్రకాశానికి, ఆయన మళ్ళీ శేషరు చదువుకోవడంలో మునిగిపోవడంవల్ల కొద్దిగా ఆకాభంగం అయింది. ఇదివరకు ఆ ప్రశ్న ఎవరన్నా వేస్తే కోపంవచ్చే అతడికి ఈవారే ఆ ప్రశ్న ఎవరన్నా వేస్తే బాగుండును అనిపించింది. తనే ఆ ప్రశ్న వేద్దామని అనిపించిందిగాని ఎందుకో ఆయనను డిస్టర్బ చేయడానికి ధయం వంది.

“దొంగలున్నార జాగ్రత్త” అన్న స్టెన్సిల్ నోటీసుమీద నిలిచిఉన్న ఆమె కళ్లను చూశాడు అతడు అడేటైముకు. అమ్మాయి కళ్ళు ఆ అక్షరాలమీదినుండి ప్రకాశంవైపు తిరిగి మళ్ళీ మెరపు మెరిసే అంతలోనే అక్షరాలవైపు తిరిగాయి

ప్రకాశానికి గుండెలు దడదడ కొట్టుకున్నాయి - ఆ అమ్మాయి తనను ఎవడో దొంగ అనుకుంటున్నదా? ఎప్పుడో తాను చదివిన షార్లసోరీ ఒకటి జ్ఞాపకం వచ్చింది. నల్ల ఫ్రేము కళ్ళజోడా, మధ్య పాపిడి క్రొత్తూ, గళ్ళగళ్ళ పాపులైన్ వర్ణలోపలికి టక్ చేసిన నూనావా పొంటూ, వైసెల్లూ, చేతికి గడియారం, కాబూలీ సిగ్నెట్టూ - అందులో ఒక జేబునొంగ వ్వడ అది సరిగ్గా తన డ్రెస్సు అడే ఇప్పుడు! కొంపతిసి ఆ అమ్మాయి కూడా చదివి ఉంటుందా ఆ కథ?

పొంటుజేబు గోనుండి గుమలూ తీసి మొహం కుడుచుకున్నాడు.

ఆ అమ్మాయి అంది వాళ్ళ నాన్నతో చిన్న చిరునవ్వుతో:

“ఇంటురులోగూడా ఆ హెచ్చరికెందుకునాన్నా? ఇక్కడెవళ్ళూ దొంగలుండరుగా?”

ఆయన శేషరుమీదినుండి దృష్టి కుమార్తె మీదికి మరల్చి అన్నాడు:

“ఏ హెచ్చరికమ్మా?” (వేలితో కుమార్తె చూపినచోటుచూసి, నవ్వి అన్నాడు: “అదా! దొంగ లన్నిక్కామల్లోనూ ఉంటారులే.”

ఆయన తనవైపు చూసి చిన్న చిరునవ్వు నవ్వడంతోనే ప్రకాశంగుండెలు మరీ దడదడ కొట్టుకున్నాయి ఆయనగూడా చదివాడేమిటిచెప్పా ఆకథ! ఏమిటి ఈ గులాబీ తెరలు తన మనసునిండా, తన్ను సరిగా ఆలోచించనివ్వకుండా! వాళ్ళేదో యథాలాపంగా అనుకుంటున్నారగాని తన నెండుకు దొంగ అనుకుంటారు అని సమాధానపరుచుకుని ప్రతిగా ఆయనవైపు తిరిగి ఒక చిన్న చిరునవ్వు నవ్వాడు అతడు.

అంతవరకు ప్రకాశున్న ప్యానెంజరు

బహిష్టు అగినదా?

వంతకాలంనుంచి ఏ కొరజంవల్ల నిలిచిపోయిన బహిష్టు సైనము దేవీపిల్లు రిగి అపాయంలేకుండ నక్రమపరచును, ఇండియా గవర్నమెంటు (పి.టి.ఎం/688) పెంట్రల్ డ్రగ్స్ లెటోరీరీ క్రింద రిజిస్టరుచేయబడినది ఇది గ్యారంటీ బొవడము అనేక యోగ్యతావక్రములు కలవు నకలి మందులు వాడి మోనపోవద్దు సాధారణ కేసులకు ఖరీదు రు. 8-8-0 నెంబుగా నిలిచిపోయిన కేసులకు రు. 10-8-0 ని. ఏ ప్రయోగం.

సంతాన నిగ్రహం

సెక్స్ పిల్లు రిజిస్టరు నెం. 266, గ్యారంటీ బొవడము 12 రోజులు నేనించిన 6 సంవత్సరాల వరకు శాశ్వతంగా గర్భము కలుగదీ మామూలుగా బహిష్టుకు భంగం కలిగింపదు ఇతర నకలి మందులు వాడి మోనపోవద్దు. అనేక యోగ్యతావక్రములు కలవు ఖరీదు రు. 12/- చ. ని. ఏ. ఏ. వేరు.

SEENU & Co., P. B. No. 1638 (J) Madras-1.

ప్రాంతీయ: సింగపూరు, కొలంబో, పిజెంబు, పికో, బేంగళూరు.

ప్రాంతీయంలేని తావులలో ఫిజెంబు తావులను.

సంగతి పట్టించుకొని ఆయన ఈ తన చిరు నవ్వుతో తాను ప్రతీక్షించిన ప్రక్క చేశాడు.

“మీ రక్కడికి వెళ్తుంటే?”

“బెజవాడ”

“ఓ - మాకు గ్రూ ఆవుట్ మీరు కంప్రైసింగ్ అన్నమాటే!”

“మీ రక్కడికి?”

“మేమూ బెజవాడకే”

తోడి ప్రయాణీకుడిమీద కలిగిన క్రద్ద అంతలోనే బారిపోయిన ఆయన మళ్ళీ తన పేపరు చదువుకోవడంలో నిమగ్నుడై పోయాడు. ఇంకా ఏదో మాట్లాడాలన్న దుగ్ధతీరని ప్రకారం అన్నాడు:

“ఇవన్నీ బ్రిటిష్ వాళ్ళు మనని ఇన్ ఫ్లూ క్షయ్యడానికి పెట్టిన నోటీసులు - ‘దొంగలున్నారని జాగ్రత్త’ అనీ ‘ఉమ్మడియ్య రాదు’ అనీ హెచ్చరిక చెయ్యడం. స్వతంత్రం వచ్చాక ఇటువంటివన్నీ లాగయ్యవలసింది మనవాళ్ళు”

ఆయన తలెత్తి చూసి దానికి జవాబు చెప్పవలసిన అవసరం లేదన్నట్లు చిన్న చిరునవ్వు నవ్వి తన పేపరులో మునిగి పోయాడు.

ఆ అమ్మాయి చొరవగా అంది:

“మీ రన్న రండ్ నోటీసుసంగతి చెప్పలేను గాని మొదటి నోటీసు మటకు ఇప్పుడే ఎక్కువ అవసరం ఉందండీ - ఈ స్వతంత్రం వచ్చాక!”

తా నెవడో దొంగ కాబట్టే ఆ నోటీసులు తీసేయాలి అన్నట్లు, తను చెప్పిన దాన్ని బట్టి ఆ అమ్మాయి అనుకుంటున్నదని తోచింది దతనికి ఎందుకన్నాడు తా నా మాట! వెంటనే అన్నాడు:

“మీ రన్నది నిజమే!”

ఆ అమ్మాయి చురుకుగా చూసింది అతనిని - అంత హఠాత్తుగా అభిప్రాయాలు మార్చుకున్నందుకు, స్థిరమైన కన్విక్షన్లు లేని మనిషిగా ఆ అమ్మాయి తన్ను అర్థంచేసుకున్నట్లు అనిపించింది ప్రకాశానికి. ఏది మాట్లాడినా తాను అసందర్భంగా మాట్లాడుతున్నాడు ఈవార! ముందుగా వెనుకకు త్రోసుకుంటున్న ఆ ప్రశ్న గోరింటరంతు తన కళ్ళను ఛాటుమని కొట్టినట్లయింది అతనికి. ఏమి అనడానికి తోచక రుమాలుతో మొహం గుడుచుకున్నాడు.

“ఎంగారి యీ కిటికీలోంచి!” అంటూ గానా కిటికీతలుపు సగంవరకు మైకెత్తింది ఆ పిల్ల. ‘ఇంత గాలిలో చెమటెందుకు పట్టింది నీకు వెరబ్బాయ్’ అన్నట్లు అనిపించింది ఆ పని ప్రకాశానికి తొందరగా రుమాలు జేబులో పెట్టేసుకున్నాడు.

గోదావరి బిడ్డిమీదనుంచి నెయ్యిదిగా

చెక్కున్నది రైలు. ప్రక్క పెట్టెలో ఎవరో, ముప్పిసిల్ల కాబోలు, పాడుతూన్న “గోదారి తల్లికొట్టిదణ్ణాలు” అన్న పాట గాలిలో

తేలివచ్చి విసపడుతున్నది. దూరంగా కిలోనుండి కనిపించే నీ రెండుతూన్న ఇసుక దిబ్బలలో రేణువులు నూర్చుకొరచాలు

SANFORIZED
REGD TD MK
SHRUNK

సాన్ఫోరైజ్డ్ బట్టతో

తయారైన దుస్తులు

చాలనట్లుగా

ఎన్నటికీ క్రుంగవు

- ఎన్నో సార్లు

ఉతికినా కూడ

ముప్పిస గమనిక

మీ దర్జీతో చెప్పండి:
**“ఇది ‘సాన్ఫోరైజ్డ్’
బట్ట - కుట్టేముందు
తడవవద్దు”**

★ రాత్రి, రత్నాలు ★

తళతళా మెరుస్తున్నాయి. గాలి నింపుకున్న తెల్లని తెరచాపలు పెద్దపెద్ద ముడగలలా కనిపిస్తున్నాయి.

ఆ అమ్మాయి కిటికీలోనుండి అతనికి చూస్తున్నది, గాలి తలుపు క్రిందికి దిసింది. గులాబీపువ్వులూ చూపులు నిలిపిఉన్న ప్రకాశానికి మర్చి పడన్నా మట్లాడాలి అనిపించింది కాని ఎందుకో భయంగా అనిపించి విమనజానికి తోచలేదు. రెప్పవేయకుండా అలాగే చూస్తున్నాడు.

మాతాత్తుగా ఆ పిల్ల వెనుకకు తిరిగి ప్రకాశంపైపు చూసి వాయిల్ పైటతో వీలంతా కప్పకుంటూ, పడిచేలి క్రింది నుండి పైకి లాగుకుని దాన్ని భుజమిడి పడేసుకుని, మర్చి అతనికి తిరిగి గడ్డం క్రింద ఎడమచేయి పెట్టుకుని చూస్తున్నది గోదావరిలోని పడవలను. ఆ అమ్మాయి వెనుకకు తిరగడంతోనే చూపులు మరల్చుకున్న ప్రకాశం కొంతనేపటికిగాని పైపుకు చూడడానికి సాహసించలేదు.

ఏమిటాలోచిస్తున్నది ఆ పిల్ల? ఆ పడవల్లో తాను ప్రయాణించేసే ఎలా ఉంటుందనా? లేక ఆ చిన్నిచిన్ని అల్లలో తాను ఒక అలగా కదులుదామనా? కాకినాడ కాలేజీలో చదివిన స్థూలెంట్లందరికీ అంతో

ఇంతో అత్తే “భావకవిత్వ” భావనలు అతని మనస్సులోనూ కదిలాయి. నీళ్ల నీటికి కాళ్ళు చాపి మాంసలా నడుచున్న పడవలో ఒంటిగా కూర్చొని గొంతెత్తి పాడుతున్నట్లుగా ఊహించుకున్నాడు ఆ పిల్లను. కొద్దిగా పాడగలను అన్న అనుమానం ఉన్న అతనిమనస్సులో ఆపడవమీది పిల్ల పాడేపాటలో కొన్ని ముక్కలుకూడా కదిలడం మొదలుపెట్టాయి— “తలపులలో, నలపుల మెరపులలో...”

తానూ ఎక్కడో పడవమీద లేలిపోతూ న్నట్లు అనిపించింది అతనికి. “చివురుల పరుపులలో -” అపొటలో కలిసిన తనగొంతు మనసులో విసబడడంతోనే అతనికి భయం అయింది మాతాత్తుగా. ఆ అమ్మాయిప్రక్కనే తానూ కూర్చొని ఉన్నాడు పడవమీద చేలిలోచేయి కీలించి! నీటిమీద నిలబడి రోల్ గోల్డ్ ఫ్రేమ్ కళ్ళతోదాయన తనను కోపంగా విదో అంటున్నట్లు అనిపించింది అతనికి.

గులాబీతెర పైకి క్రిందికి నాలుగైదుసార్లు వెల్లింది అతని మనసులో. లేదు - లేదు - ఆయన పేపరు చదువుకుంటున్నాడు తన ప్రక్కనే రైలుపెట్టెలో కూర్చుని! కుదుపులకు మగతగా అయి కలవచ్చి ఉంటుంది అనుకుని, ఒకరిసారి తన కూర్చున్న పాజి

షన్ కొద్దిగా మార్చుకుని క్రిందికి వంగి కాబూలీ సాండల్ బెల్లులు విప్పి మర్చి నరిగా కూర్చున్నాడు ప్రకాశం.

ఆయన పేపరు చదవడం చూసి దాన్ని మడత పెట్టి తనకి తన కూతురికి మధ్య పడేసి కళ్ళతోడు తీసి రుమాలుతో కుడుచుకుని మర్చి అది పెట్టుకుని మహారై చూస్తున్న పైపు చూశాడు.

“పేపర్ రొకసారి యిస్తారా?” అని అడుగుతూ అనుకుంటున్నాడు ప్రకాశం. ఇంతలో ఆ పిల్ల వెనుకకు తిరిగి నాన్నగారి పైపు చూసి చిరునవ్వు వదిలి పేపరు తీసుకుని విప్పి చూడడం మొదలుపెట్టింది. తన మనసులో ఉన్న ఉద్దేశం గ్రహించే, “ఏం, చదవడం వున్నావా? రాజమండ్రిలోనో, గోదావరిలోనో పేపరు వేడే డబ్బు లిచ్చి కొనుక్కోబోయారా, మా పేపరు మీ కందుకు” అని చెప్పి పాడవదానికే పేపరు తీసుకుంది ఆ అమ్మాయి అనిపించింది ప్రకాశానికి.

మర్చి అంతలో గులాబీ తెర పైకి లేచి, “ఆ పిల్ల చేసే పనులన్నీ నిన్ను ద్వేషించే అని ఎంగు కనుకుంటున్నావు” అని అతని మనస్సు అడిగింది.

“నాన్నా-1...n... t... o...x...t... 0... 0... t... 1... 0... n అంటే ఏమిటి నాన్నా?”

పసులగొట్టుచున్న తలనొప్పియా?

సారిడన్ ను షుభ్రుకోడే

ఇప్పుడు క్రొత్త, అరోగ్య రక్షకమైన అత్యుత్తమ కౌగిత ప్యాకింగులో దొరకును ఒక పిక్ 2 అణాలు.

నొప్పిని పోగొట్టును-వికాంత నిద్రను నవోత్సాహము చేకూర్చును

ప్రమాద రక్షణకు ప్రశస్తమైనది భీమా

ఏప్పుడో ప్రమాదం వచ్చేదీ, ఏ క్షణం ఎలా ఉంటేదీ తెలియని ఈ దినాల్లో అగ్ని * మోటార్ కార్ * కార్మిక నష్టపరిహారం నాక * భయదీలితే గ్యారంటీ * మొదలైన భీమాలకు

మా తో న. ప్ర. ది. చ. ది;

యునైటెడ్ ఇండియా ఫైర్ అండ్ జనరల్ ఇన్సూరెన్సు కంపెనీ లిమిటెడ్,

“యునైటెడ్ ఇండియా లైఫ్ విల్లింగు”

ఎస్. వై. నే. డ. - మద్రాసు.

Telephone : 4241. Telegrams : “UNIGEN”

ప్రాంతీయ :

బొంబాయి - కలకత్తా - కోలంబో - సింగపూరు - విజయవాడ.

రీల్ - పొట్టు - లక్నో - బెంగళూరు - కోయంబూరు

“ఇట్లున్నాకేమన - ముట్టెక్కడం అన్న మాట” కూతురితో అన్నాడు అయన.

“ఉమా”

పెద్దవులు కొడుకుంటూ తీర్థంగా చేపరు చూసేస్తున్నది ఆ పిల్ల. అమాట అర్థం తెలిసే కాకాలని తన్ను గమ్యుత్తు చేయాలని తన ముద్దోంచే అడిగినట్లు అనిపించింది ఆ పిల్ల ప్రక్క ప్రకాశానికి. తన్నుకాదు, ఏదో మామూలుగా తెలియక అడిగింది అని సమాధానం చెప్పకున్నాడు అంతలోనే.

గోదావరి (బిడ్డి చాటిపోయి కొత్తూరు స్టేషను వచ్చింది. ఎవరో ఒక వయసు చెల్లిన కళ్ళతోడు అవిడ వచ్చి ఎక్కింది. “తేల్చే, అవిడను దిగిపెట్టడానికి వచ్చిన మూడుకూ కాబోలు, పెట్టెలోఉన్న జవ్వనిని చూసే ఏమో, లోపలికెక్కి తన తల్లితో మాట్లాడుతూ ప్రకాశం కూర్చున్న సీటుపై పులి పీరిమావులు చూస్తూ బండి కదిలేటప్పుడు దిగిపోజోయి జారిపడినంత వస్తే ఎలాగయితేనేం అల్లాటకు ప్రకాశం లు డక్కింతుకున్నాడు. ఆవచ్చినావిడ “అమ్మా-అమ్మా” అని గాభరాపడి, మళ్ళీ ఒక్క దులుపుకుంటూ ప్లాట్ ఫారమ్ మీద నిలబడిన కొడుకుని చూసే గుండె గిటవు తెచ్చుకొనివచ్చి ప్రకాశం సీటుకు ముందు సీటు మీద కూర్చుంది ఈ ఘట్టం అంతా చూస్తూ ఆ కుర్రవాడు అంత ప్రమాదం తెచ్చుకోడానికి తనే కారణం అన్న సంగతి ఊహించిన ఆ అమ్మాయి పెదవులమీదికి నవ్వు వచ్చింది కాని కనపడకుండా పైట అడ్డు పెట్టుకుంది.

ఆ క్రొత్తగా వచ్చిన అవిడ కూర్చుని వీళ్ళ సీటుపై పులి తిరిగి కళ్ళతోడు కొద్దిగా పైకి త్రోసుకుని ఆ అమ్మాయిని చూసి ఆడిగింది.

“ఏదోరు వెళ్ళారమ్మాయి?”

వసుకనుండి జడలాగుకుని మొదట కూములా చుట్టుకుని ఆ అమ్మాయి అంది:

“రాజమండ్రి”-పైట చెంగు వెనకఉన్న ఆమె పెదవులు నవ్వుతో దిగ జట్ట జడ ఉన్నాయి. కాని అవిడ కది కనిపించినట్లు లేదు. ప్రకాశం మనసులో “చిరిసి పిల్ల” అనుకున్నాడు. తన నా ప్రక్క అడిగిన కాళ్ళకి అటువంటి సమాధానమే చెప్తామని చాలాసార్లు తాను అనుకునేవాడు గాని ఎప్పుడూ ధైర్యం చాలక మళ్ళీ పరిగానే చెప్పేవాడు. ఆ పిల్లమటుకు చక్కగా చెప్పేసింది జవాబు!

అవిడ కళ్ళతోడు ఇంకా కొంచెం పైకి త్రోసుకుని అక్కర్యంగా అంది:

“అజేమిలమ్మాయి - ఇది పడమటవైపు వెలుగదా? రాజమండ్రి ఎలా వెళ్ళున్నాడు?”

“ఎక్కడికి వెళ్ళున్నామనా? ఎక్కడినుం

కొత్తున్నారని అడిగారనుకున్నాడు.” అంటూ జడకు కిందుగా రెండు చేతులచి మీటి వయస్థిరంగా వెనుకకు త్రోసేసింది మళ్ళీ అపిల్ల.

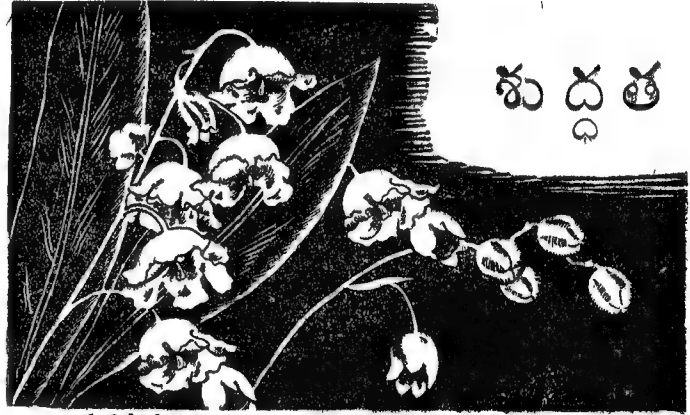
అంతేగాని ఏదోరు వెళ్ళున్నా రోమాటుకు చెప్పలేదు! ప్రకాశం మనసులో మెచ్చుకున్నాడు - చిరిపినదాన్ని.

ఆ పిల్లవాన్నా ఏమనుకున్నాడో ఏమో “వెజనాడ వెళ్ళేమండీ” అన్నాడు అవిడతో.

అవిడ తన ప్రక్కకు వచ్చిన జవాబుతో మొహం చేబంతచేసుకుని “గుంటూరు వెళ్ళే బండి ఉంటుందిగదండీ ఇది వెళ్ళేటప్పటికి?” అని అడిగింది.

“తెలియదమ్మా” అని అయన మళ్ళీ చేపరు తీసి రెండో చేత చూడడం

మొదలుపెట్టాడు. తనను ఎక్కడ అవిడ ప్రక్కలు చేస్తుందో అని భయపడి ప్రకాశం నిద్రపోతున్నట్లుగా మొదలెసుకకు చేర చేసి కళ్ళు మూసుకున్నాడు ఒక నిమిషం. మళ్ళీ కళ్ళు తెరిచి చూసేటప్పటికి ముందు సీటు మీది క్రొత్తారిడ అనతిలకు తిరిగి తను అ పాటులు కాబోలు రానుకోవడం కనిపించిందతనికి. ప్రక్కనున్న అయన “స్కేప్ వీర్ వర్షు మోవో” వడవడంలో నిమగ్నుడై ఉన్నాడు. ప్రకాశం చూపులు తనమీద వడవడంతోనే ఆ పిల్ల మొహం త్రిప్పుకుని కిటికీలోనుండి అనతిలకు చూడడం మొదలుపెట్టింది. అంతవరకూ తననే చూస్తున్న దన్ను చూట అపిల్ల. నిద్రపోయినట్లుగా పట్టించినందుకు సిగ్గుచేసింది ప్రకాశానికి. ఏమనుకుందో వివిటో ఆ పిల్ల తనను చూసి! తన

మధుర కేవలము ప్రకృతి వర్ణనాధరము మాత్రము కాదు. అది మానవ యత్నముతో కూడ లభించ గలదు. పకావ్ ప్రభుత్వ నిర్మితములకు తగినట్లు. మొదటినుండి చివరివరకు చేతి ప్యర్వ చేతులగా కయారయ వీధి చేయబడిన దబ్బాలలో మీకు దొరకును. దాని వలన లాభములు మీరు ఆరోపించుకోండి.

★

ఇతరు మానెయి. వేతులతో దానిని కత్తి చేయటకు. అవని తర్జము చేయటకు ఏలకాదు

★

దాని వలన కుటుంబ అరోగ్యము పూర్ణ మరక్షితము - కాళ్ళరు అర్జుణ తనన్నుమాట

★

అది అదాయకరము కూడ. ఎందువలననె తనక మిత్రమయ్యుం రో మీరు సూచనోరు

పూర్ణ పరిశుద్ధమైన వంటకు వాడే రోడవము

పకావ్

ఎ. డి విటమినులు కలిగినది

ఇండియా పెట్టబడితో.

ఇండియా నిర్వహణ క్రింద. ఇండియాలోనే కయారవుతున్నది.

తాతా ఆయిల్ మిల్స్ కంపెనీ, రిమిటెడ్

★ రాత్రి, రత్నాలు ★

ప్రవర్తనకి సముజాయిషీ చెప్పకోవలసిన అవసరం కనిపించి ప్రక్కనున్న ఆయనతో అన్నాడు ప్రకాశం ఇంగ్లీషులో.

“అవసరంగా ప్రశ్నలు వేసేవాళ్ళనుండి తప్పించుకోవడానికి నిద్ర ఒక చక్కని ఎత్తు”

అసీ అసడంతోనే చాలా తెలివితప్పులగా తను చూట్టాడినట్లు తోచిందతనికి కాని నోరు జారిపోయింది! ఎందుకీలా అసందర్భంగా ప్రవర్తనన్నాడీవారా తాను!

ఆయన పేపరుమీడినుండి కళ్ళు ఎత్తి చిన్న చిరునవ్వు నవ్వి మళ్ళీ జంటచూటల ఎన్నికలో పడిపోయాడు. కిటికీలోనుండి అవతలకు చూస్తున్న ఆ పిల్ల వెనుకకు తిరగ లేదుగాని ఆ అమ్మాయి పెదవులమీదనుటుకు నవ్వు చిందులాడుతున్నట్లు తోచి ప్రకాశం మరంత సీగు అనిపించింది.

నిద్రవల్ల సేదనులో ఆయన లేచి కుమార్తెతో “ఈ సేదనులో ప్రేండాక

దున్నాడు - ఒక చిన్న కబురు చెప్పి వస్తాను” అని చెప్పి దిగివెళ్ళాడు. ఇద్దరి మధ్యా ఒక పేపరుమాత్రమే అడ్డుగా పడి ఉంది అంతవరకు అప్పుడప్పుడు ధైర్యంగా ఆమెవైపు చూసిన ప్రకాశానికి ఇప్పుడు ముగ్ధు వెవ్వరూ లేకపోయేటప్పటికి ధైర్యం జారిపోయి పేపరుమీదనే చూపులు బిగించి ఉంచవలసిన అవసరం ఏర్పడింది. అతడు అలా చూస్తుండగా “సిల్ల చిరునవ్వుతో. “కావాలంటే పేపరుతీసి చూడండి ఘరవారేడు”

కళ్ళెత్తి చూసి “థాంక్స్” అని పేపరు తీసిచూడడం నటించాడు కాని నిజానికి అతని మనస్సు మటుకు ఆ ఆశీర్వాద అర్థం తీయడానికి ఏమాత్రం ప్రయత్నించడం లేదు.

ఇంతలో ముందు పీటుమీది ఆవిడ వెనుకకు తిరిగి అడిగింది ఆ పిల్లను:

“నీకు పెళ్ళయిందా అమ్మాయి?”

ఆ అమ్మాయి ఏమాత్రమూ సిగ్గు పడక పోవడం చూశాడు ప్రకాశం ఓరమాపుల్లో. కొద్దిగా విచారంగా మొహంపెట్టి అంది ఆ అమ్మాయి.

“అఁ - అయిందండి - ఒక సిల్ల వాడు చూడా పుట్టిపోయాడు.”

ప్రకాశానికి ఆశ్చర్యం వేసింది - ఇంత చిన్న వయసులోనే!

ఆ క్రొత్తవిదా సానుభూతి నూ చక మైన చప్పుడు చేస్తూ ఏదో చూట్టాడింది. చివరను అంది:

“మీ ఇంటి పేరు అమ్మాయి?”

“ఎవరింటి పేరు - మా నాన్న గారిదా?”

కొదమ్మ - నిన్నెవరికిచ్చారు?”

“ముళ్ళ పేరువారండి”

“ముళ్ళ పేదా! అదేం పేరమ్మాయి! ఎక్కడా వినలేదు!”

“ముళ్ళపాడండి. ముళ్ళపేడు కాదు నేనన్నది” అంటూ చిరునవ్వుతోలేచి ప్రకాశానికి ఏమాత్రమూ తనదుస్తులు తగలనీయకుండా జాగ్రత్తగా పెళ్లి గుమ్మందగిర నిలబడింది ఆ పిల్ల. మొట్టమొదట ‘ముళ్ళ పేడు’ అని స్వచ్ఛంగా అసడం ప్రకాశంగా చూడా విన్నాడు ఎంత చలాకీ అయిన చిలిపిపిల్ల! ఆ పిల్ల మెళ్ళోడున్న అలంకారా లొకటి రెండిటిలో వివాహనూచక మైన చిహ్నాలున్నాయో అని కనిపెట్టడానికి ప్రయత్నించాడుగాని అతనికి నీలివర్ణలేదామె తనజడతోనూ వైట చెంగుతోనూ గమ్యత్తు చేసి.

బాళ్ళ నాన్న గారు వచ్చి మళ్ళీ కూర్చున్న వెనుక ఆయన వెనుక తాను వచ్చి కూర్చుంది ఆ పిల్ల బండి కదిలింది

పేపరుచూస్తున్న ప్రకాశానికి మాత్రంగా ఇంతవరకూ తట్టని ఊహ ఒకటి స్ఫురించింది. వీళ్ళూ బెజవాడ వెళున్నారు! కొంప తీసి విశ్వనాథం గారు ఈయనే కాదుగదా! అంతలో జ్ఞాపకం వచ్చింది ఈ పిల్ల పెళ్లి అయిపోయిందన్న మాట. అదే నిజమైతే ఈయన అయిఉండరు ఒక వేళ ఆ పిల్ల వేళాకోళంగా చూట్టాడిఉంటే? “మీ పేరేమిటి?” అని అడుగుదా మనుకున్నాడు గాని ఇందాక తాను చేసిన రిమార్కుతో ఆ అవకాశం పోయింది తనకు ఇంక అనవసరప్రశ్నలు వేయడం బాగుండదు. ఇంతలో జ్ఞాపకం వచ్చింది నాన్న గారు వ్రాసిన ఉత్తరంలో విశ్వనాథం గారు రిటైరు తాళిలారు అని వ్రాసినట్లు. ఈయన రిటైరు తాళిలారుమటుకు అసడానికి అవకాశం లేదు. నలభై అన్నా ఉండరు ఈయన వయస్సు. ఇటువంటి పిల్లను పెళ్ళాడే అదృష్టానికి తాను నోచుకోలేదు. ఇంతమంది పెళ్ళిమాతృల్లో ఇటువంటిది ఒక్కతే చాలు, కనిపిస్తే నాన్న గారి కింత ఖర్చు, తనమీదింత కోపమూ ఉండేది కాదు నిట్టూర్పుడు లోలోన ప్రకాశం

వైబ్రా
గర్భావస్థలో నివారిణి

వర్త గర్భావస్థ వ్యాధులను పూర్తిగా పోగొట్టి ఆరోగ్యమగు వంతానును కలుగజేయును. అన్నిచోట్లదొరకును సీసా 2/8

కృష్ణావేబర్టర్, బెజవాడ

లల్లూరాం అండ్ కో
(స్థాపితము 1928.)
ఎన్నో సంవత్సరాలుగా మన్నికకు, నాణ్యతకు, సరసమైన వరలకు ప్రసిద్ధిచెందిన
* ఇనుప పెట్టెలు * ఉక్కుబీరువాలు
* క్యూపు బాక్సులు

లల్లూరాం అండ్ కో
చెలక లేటివారి నిధి, : : విజయవాడ - 1
“కోల్డ్ షాపు” - మారుతి సినిమా కెదురుగా”

తాజేపల్లిగూడెం స్టేషన్ వచ్చింది. కూరగాయలు తీసుకువచ్చి ఆకాశంమీది నుండి ఊడిపడ్డట్లుగా చూడవునీగా ఆ పెట్టో కట్టి అన్నాడు ఒక సంచి ప్రకాశాని కందినూ:

“ఓ, ప్రకాశం—ఇక్కడ ఉన్నావు! రైట్—వస్తావా రావో అనుకుంటున్నాను”

“ఎప్పుడొచ్చావు మామయ్య ఇక్కడికి?”

“రాత్రి రైల్వే బయల్దేరివచ్చావా - నీ ఉత్తరం నిన్న సాయంత్రం అందింది. ఇక్కడ కొద్దిగా పసుంటేను—అది కూడా మామమని ఈ బండికి నిన్ను కలుసుకోవచ్చునని ముందుగా వచ్చాను”

అంటూ ముందుసీటుమీద చిరగా కూర్చున్నాడు శేషగిరిరావు.

“ఒక్కడిని వెళ్లడమా మానడమా తేల్చుకోలేక టిక్కెట్టు ఎలాగూ కొన్నానుగదా అని చిరకు బయల్దేరాను. పోనీ వచ్చావు నువ్వు. రాకపోతే నాన్న చీవాట్లకి చచ్చేవాణ్ణి.”

“నామమటుకు కావూ?” వక వక వచ్చాడు శేషగిరి.

“ఉత్తరం రాలేదని తప్పించుకుంటావు నువ్వు”

“అవును” - ఇద్దరూ నవ్వుకున్నారు. అంతవరకు మేనల్లుడి ప్రక్క కూర్చున్న మనిషిని సరిగా చూడలేదు శేషగిరి చూపు పడి గుర్తుపట్టడంతోనే అన్నాడు నమస్కారం పెడుతూ:

“నమస్కారం - ఎక్కడి శేషగిరి పంతులుగారు బయలుదేరారు?” అయినా ప్రతి నమస్కారంచేసి “ఇక్కడికే వెళ్లవాడను - మా మేనకోడలింటికి.” అన్నాడు.

శేషగిరి కళ్లు ఆయన ప్రక్కకు కూర్చున్న పిల్లమీద పారాయి. కొద్దిగా తపబడ్డట్లు అయి మళ్ళీ చూపు మరల్చుకుని అయినతో. “అలాగా” అని ప్రకాశం ప్రక్కను పడిఉన్న పేపరుచూసి “ఆ పేపర్ లిలా ఇవ్వరా అబ్బాయి” - అన్నాడు. తనది కాని పేపరు ఇవ్వడమా మానడమా అని ప్రకాశం తలపటాయిస్తుండగా, ఇంతలో ఆయన పేపరుతీసి ఇచ్చాడు శేషగిరికి.

ఏలూరు స్టేషనులో శేషగిరి అన్నాడు మేనల్లుడితో: “పదరా ఒక కప్ప కాఫీ తాగిపిదాం.”

ఇద్దరూ ప్లాట్ ఫారమ్ మీద కాఫీ త్రాగుతుండగా ప్రకాశం అడిగాడు మామయ్యని:

“ఆయనెవరు మామయ్య?”

“ఎవరాయనా! నీకు తెలియదూ శ్రీహరి రావు పంతులుగారు!”

శ్రీహరిరావు పంతులుగారు!!

“అదేమిటా మామయ్య! మర్రి పోయావేమిటి? ఓహో - ఆవు నవ్వు ను జ్ఞాపకం వచ్చింది - మనం వెళ్లి నవ్వుడు ఆయన ఇంట్లోలేరు. ఆవేళ చూశాంగదురా రాజమండ్రిలో వైగ్రాం రోడ్డులో పెళ్లి కూతుర్ని? ఆ అమ్మాయే ఆ పిల్ల! నీకు వచ్చిందికాదు!”

కొరడాతో ఛాక్లెట్ పట్టు అతని మనసు గుర్రం అయిదు నెలల క్రిందటి దృశ్యానికి పరుగున మరలి వెళ్లింది - తలనిండా నూనెరాసుకుని, గట్టిగాదువ్వుకుని, మొగలి లేకులు జడనిండా కుట్టుకుని, మొహం నిండా పొడరురాసుకుని, జారి జారి పోతూన్న ముదర ఊదారంగు టిక్కెట్ పీరతో, ఆకుపచ్చ జాకెట్టుతో, మెడ నిండా నలభై యాభై తులాల బంగారపు నగలతో, హాగ్యోనియంముందు తలవంచుకుని కూర్చున్న - ఏమిటాపేరు?... కళావతి - కళావతి యాసిలేనా!!

కాఫీ కప్ప దుకాణంవాడి కందిచ్చి ప్రకాశం అన్నాడు మామయ్యతో. “కనుక్కోమామయ్య - ఆ పిల్లకి పెట్టెండ్లో లేదో - కాలేదంటేమటుకు మరీ వెళ్లవాడ వాల్లింటికి వెళ్ళొద్దు. ఈసంబంధమే నెటిల్ చెయ్యి - కట్టాలు గిట్టాలు మరే పేచీలూ పనికిరావు - వాళ్ళిద్దం ఎంతిస్తే అంతి వస్తే -”

“నిజంగానే అంటున్నావురా?” అని అత్యశ్చర్యంగా అడిగాడు శేషగిరి.

“అవును మామయ్య - పిల్లకు పెళ్లి కాకపోతే మటుకు ఆమెను తప్ప మరెవ్వరినీ చేసుకోను!”

“అయితే ఉండు - నువ్వు ఇంకొక పెట్టె ఎక్కు. రెండు స్టేషన్లు పోయాకరా. నేను కనుక్కుంటాను.”

రెండు స్టేషన్ల తరువాత మళ్ళీ ఆ పెట్టె ప్రకాశం ఎక్కినవ్వుడు వాళ్ళ మామయ్య అన్నాడు: “రా రా ప్రకాశం. మీ డ్రెస్ లో మాట అయిపోయాయా? ఈయనే శ్రీహరిరావుగారు - మీ నాన్న అప్పుడు తర్రం రావారగదూ. నీ పరీక్ష లయ్యాక ఇంకా ఈ నెలఖరులోగా కలుసుకుందా మనుకుంటుంటే అనుకోకుండా ఇలా ఇక్కడి బండ్లో కలిశాం! భగవదేచ్ఛ!”

ఆయనకు నమస్కారం పెట్టి కూర్చున్నాడు ప్రకాశం. కళావతి మొహం క్రిందకు వంచుకునే కూర్చుంది వెళ్లవాడ చేలేంతవరకూ, ఎప్పుడన్నా తనవైపు ఓర చూపులు చూసిందో లేదో ప్రకాశాని కన్నా తెలియనియకుండా.

నీలిరంగు డిప్ బల్బు వెలుగుతున్న డే రాత్రి రెండుగంటలు అయిపోయిందవ్వుది. అరమాడ్చిన కళ్లతో తనవ్వుతో కళావతి అంది:

“దొంగలున్నారు జాగ్రత్త! అన్న ఆ నోటీసు నిజమే! ఆవేళా పెట్టెలో పెద్ద దొంగలే ఉన్నారు

ఆమె ముందులు నిమరుతూ అడిగాడు ప్రకాశం లాలసగా చిరునవ్వుతో:

“ఎవరది?”

“ఏమో?”

కావలెను

ఉన్నికాల్యంలకు ఎడెంట్లు కావలెను. సాంపిల్లు.

వివరములు ఉచితము

Western Textiles, LUDHIANA (21).

అతిమూత్రవ్యాధి వారం రోజులలో నెమ్మదించును

మాత్రములో అధికముగా వర్షారపోవుట అతిమూత్రవ్యాధి అంటాడ (Diabetes)

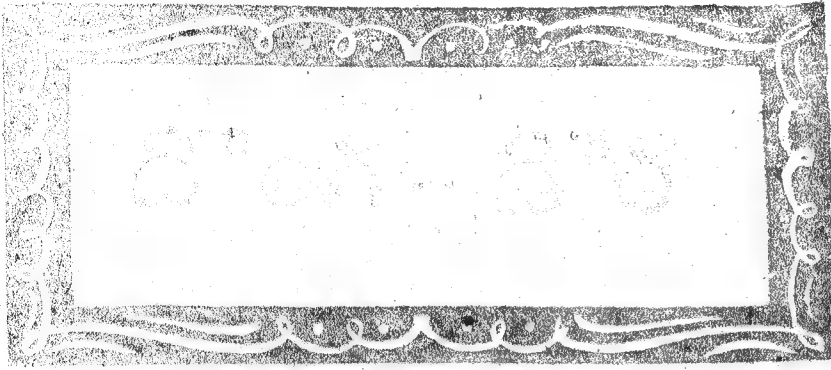
ఇదియొక ఉపద్రవకరమైన వ్యాధి అంటే, దీని పాలిడినవారు ఆరోజు కారోజు మృత్యువుకు ఆసన్నమౌతుంటారు. దీనికి దాక్షిణ్య ఇన్సులిన్ ఇన్జెక్షన్ మాత్రమే కనిపెట్టాడు. వాటివల్ల వ్యాధి పూర్తిగా నయం కానేకాదు. ఇన్జెక్షన్ గుణము వున్నంతకాలము మాత్రం వర్షార కాత్కాలికంగా విరిచిపోతుంది. ఈజిప్టు ఒకజాం లో ముఖ్యమైనది దాహం. ఆకలి, తరచుగా వర్షారతో మూత్రము బయట వెడలటము. దురద మొదలైనవి ఈ వ్యాధి ముదిరితే రావచ్చుండు. వరువులు. కంటిపొర ఇతర చిక్కులు వంతమించును వీనస్ ఛారమ్ అదనిక కావంత అద్యుతమైన చికిత్స. దీన్ని వాడటం వల్ల వేసకు వేలమంది మృత్యుముఖం నుండి బయటపడ్డారు. దీన్ని వాడితే రెండవ లేక మూడవ రోజునుండే మూత్రములో వర్షార తగ్గించి అత్యధికమాత్రము గూడ విచారిస్తుంది. మూడు రోజుల తరువాత మీకు బాగా తేలిక యిస్తుంది. దీనికి వర్షారం లేదు. ఇన్జెక్షన్లు అవసరం లేదు. ఇంగ్లీషులో వివరములుగల కర పత్రానికి వ్రాయండి ఉచితంగా పంపుతాము.

|| విక్లం బుడి ధరీదు దు 6-12-0 య

ప్యాకింగు పోస్టేజీ ఉచితము

వీనస్ రిసెర్చి లేబొరేటరీ.

పోస్టుబాక్సు నం. 587, కలకత్తా (A. P. W)

ఇంకా చీకటి పడలేదు. కొద్ది కేవలం బ్రహ్మాండమైన నాన మునుందరం లేచి ఇంటికి బయల్దేరాడు. నడినెత్తిన ఆకాశంలో కారుమేఘాలు బరువుగా కదులున్నాయి. ప్రతిదినరే కాలం ఓర్వినంతమూరం ఊరిబయటకు నడవటం అలవాటు. ఊరుకు మైలుదూరంనుంచి కాలవపోతుంది ఆ గట్టుమీద చీకటి పడే వరకూ కూర్చుని ఇంటికి వచ్చేస్తూంటాడు.

తనన్న ఊరు మహాపట్నం కాక బాయిసా తన వృత్తి కేవలం లోపంలేదనే చెప్పాలి. నెలకొనూడు నాలుగొందలు అర్జన ఉంటుంది. ఇరుగు పొరుగు పల్లెటూర్లనుంచికూడా రోగులు వస్తూనే ఉంటారు. ఆ చుట్టుపక్కల ఊళ్ళ కన్నీటికి తనే వైద్యుడు కావటంవల్ల వైద్యం అవసరం ఉన్న ఏ ఒక్కడూ తన్నీ కాదనటానికి వీలేని పరిస్థితులన్నమాట. పరిస్థితులు కల్పించిన అవకాశాన్ని టిని ఆయన చాలా జాగ్రత్తగా, సక్రమంగా వినియోగించుకుంటున్నాడనే చెప్పాలి. ఆ ఊర్లో కొత్తగా ఈ మధ్యన చిన్నమేడ కూడా కట్టుకున్నారాయన కొద్దిరోజుల్లో ఓ కారు కొనాలనే ఆలోచన కూడా ప్రభుతం లేకపోలేదు. తనూ, భార్యా, ఇద్దరు పిల్లలు కూడ ముచ్చటైన సంసారం అని నలుగురూ చెప్పకుంటుంటారు.

“ఉదయా సమానం ఆస్పత్రిలో ఆనరక మాఫంలో నానా హైరానాపడి ఇప్పటికీ కాస్త తెరిసిగా ఊపిరి పీల్చుకుందుకు ఇలా వస్తే ఈ పాడు ముసురొకటా.” అనుకున్నా డతను చిరాగ్గా.

ఇంకా చాలాదూరం వడవాలి. చీకటి మాత్రం పడలేదు.

డాక్టరైన సరివ్యక్తికి సంఘంలో ఉన్న స్థానం ఎంతో ఉత్కృష్టమైందనీ, నిజమైన సంఘ సేవ చేసే త్యాగ మూర్తి వైద్యుడేననీ, ప్రతివారు విశ్వవిషయంలో ఎంతో కృతజ్ఞులై ఉండాలనీ, - ఇలా తన

వృత్తిగురించి సగర్వంగా ఆలోచిస్తూ ఆయన మెల్లగా నడుస్తున్నాడు.

“తనీ వృత్తి ప్రారంభించి పది సంవత్సరాలు పాటింది. ఈ చేతిమీదుగా కొన్ని వందల ఆపరేషన్లు చేశాడు. కొన్ని వేలు ఆర్జించాడు. ఇకముందు ఆర్జిస్తాడు. ఎంత మందినో రోగుల్ని పరీక్షించాడు. అయితే వీటన్నిటికంటే గర్వించాల్సిన విషయం మరొకటుంది. తన ఓర్పు సహనం! లోకం తన గురించి ఏమైనా అనుకోనీ, తన దృష్టిలో తాను గొప్పత్యాగి ఎంతమందికి తాను ప్రాణదానం చేశాడు! ముఠ! అదంతా ఎవరి క్లాకారి? లోకంలో న్యాయ దృష్టి లోనించినప్పుడు తనబోటివారేని అంతకంటే మించి గౌరవించగలిగే సంతారం

వార్యలో ఉందని ఎలా అనుకోవటం? “అయితే మీరమీ ఊరికే వైద్యం చెయ్యటం లేదుగా?” అని ఎవరైనా ప్రశ్నించొచ్చు. దానికి తన సమాధానం చెప్పగలడు... డబ్బు విలువ ప్రాణంకంటే మించిందా? దానికే సమాధానం చెబుతాడు? అసలు ఏది సమాధానం ఉంది? బ్రతికుంటే కొన్ని వేలు ఆర్జించొచ్చు. అయితే చనిపోయే వ్యక్తికి ప్రాణం పోయ్యగలరా? తనకి డబ్బుకావాలి రోగులకి ఆరోగ్యం కావాలి. వార్య ఆరోగ్యం తన కాపాడి అజేమత్తుగా తను జీవిస్తున్నాడు.

తనవద్ద వైద్యం చేయించుకుని తన్నీ గురించి దుప్పించారం చేస్తున్న వ్యక్తిని పిల్చి అడిగాడు క్రితంరోజు.

“నా గురించి ఇలా ప్రచారం చేస్తున్నావని తెలిసింది నిజమేనా?”

“మీగురించి నేనేనీ తెలుగుగా చెప్పలేదే”

“అయితే నాతో చెప్పవచ్చు అవ్వక అలాంటావా?”

“ఏమో ఆ విషయం నాకు తెలవదు. నేను వాడిదగ్గర చెప్పింది. మీరు ఫీజు ఎక్కువ పుచ్చుకుంటున్నారని, మాబోటి వారికి వైద్యం చేయించుకోవటం కష్టంగా ఉందనీ అన్నాను.”

డాక్టరు సోమసుందరం ఊరికి వచ్చే మాసం వసించాడు. ఈ సమాధానం తన హృదయంలో చాలా లోతుగా నాటుకుని మరి ఉద్విగ్నం చేసింది. “నువ్వు కృతఘ్నుడివి. నీకోసం నేపథ్య క్రమ, తీసుకున్న జాగ్రత్త ఇవేనీ నీ దృష్టికి రాలేదన్నమాట. పెదవడబ్బుపా వైద్యులే దన్ను మాట నా క్రమ? ఛీ! పాడు మనుషులు!” అంటూ చిరాకుపడ్డాడు.

“మీరు నాకు చేసినమేలు నా జన్మలో మర్చిపోలేను. ఎంత డబ్బూ నా వైద్యానికే సరిపోయింది. మాకురు పెళ్ళి కెడిగింది. ఎంత డబ్బు! ఎంత డబ్బు!” - అత్యక్తి గుండె బాదుకున్నాడు

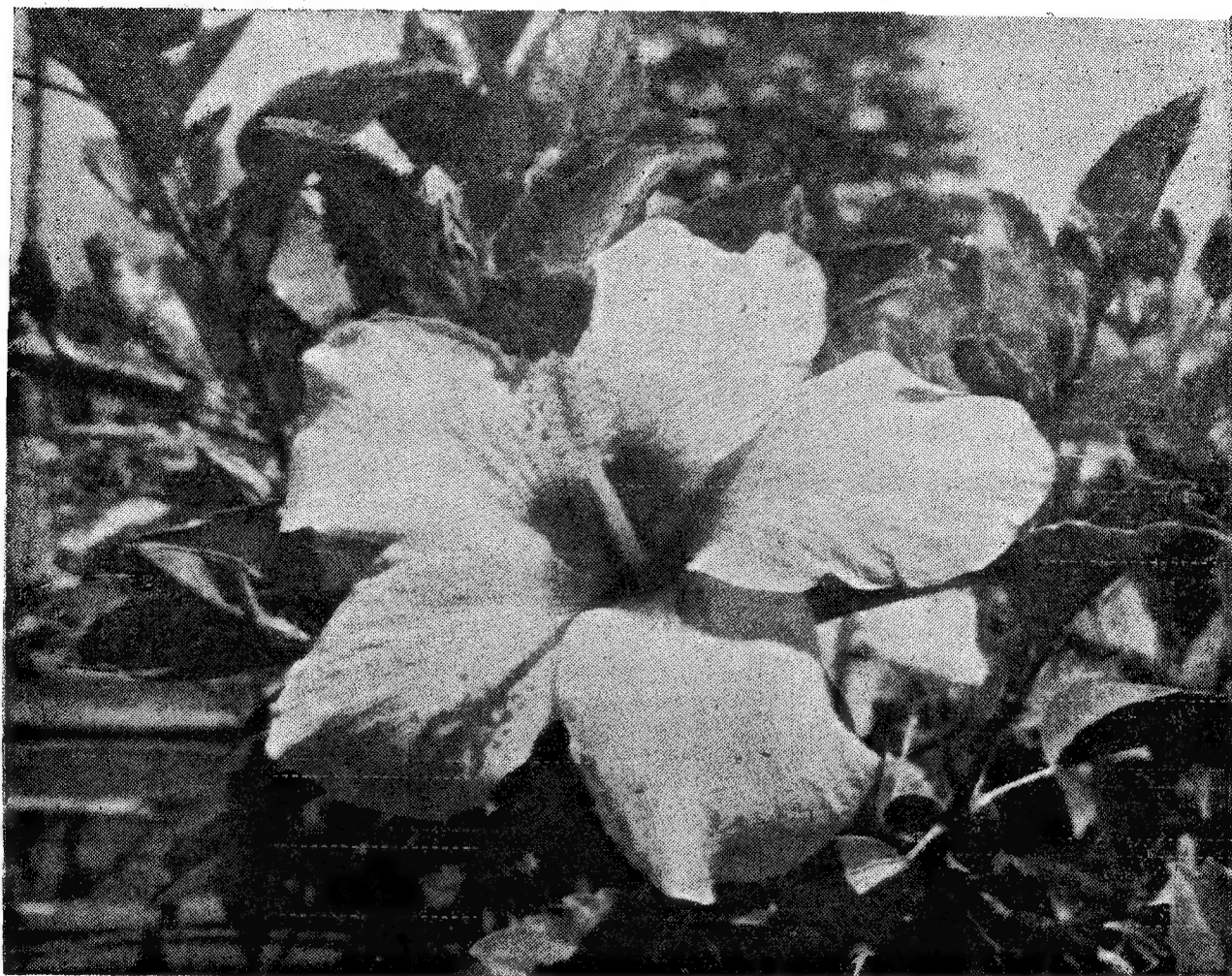
సోమసుందరం చిరాగ్గా లేచి లోపలికి వెళ్ళిపోయాడు. వ్యక్తి నిష్క్రమించాడు.

వాడు చెప్పేది తనకేమీ సబబుగా తోచలేదు. కృతఘ్నుగా వ్యవహరిస్తూ తన్నీ తాను సమర్థించుకుంటున్న ప్రయత్నిస్తున్నట్టుగా అనిపించింది. వాడే విటికి అందయా అంతే. చేసినమేలు మరిచేవాళ్ళు. క్రమచందంలో నిజాయితీ, కృతజ్ఞత ఎక్కడేడిసింది? ఎవణ్ణి దానినా స్వార్థంకోసం ధర్మాన్నీ, నీతిని అలక్ష్యం చేస్తున్నవాడే. మనుషుల్లో రాక్షసప్రవృత్తి వెచ్చువెరిగి పోయింది. ఎక్కడమానీనా అన్యాయం.

కనుమాపుమేరలో ఎక్కడా జన సంచారంలేదు రోడ్డుకిరువైపులా బ్రహ్మాండమైన మైదానాలు. గాలి రివ్వు మని పీస్తోంది.

నిన్న వాడన్నమాటలే పడే పడే గుడ్డు కొస్తున్నాయ్ తను దోస్తున్నాడా? లేదే. వాడి కంటజబ్బుచేసింది? ఎంత పెద్ద ఆపరేషన్ చేశాడు తను. అసలు వాడు బ్రతుకు తాడనే ఆశ అంతకుముందు వార్య కేడిసిందా? అటువంటి మహాపకారం పొందిన వ్యక్తి తన ఫీజు ఎక్కువ పుచ్చుకుంటున్నానని ఆరోపిస్తాడా? ఎంత సామానం?

అసలు వీళ్ళ ఉద్దేశం తనకు తెలుసు. దబ్బుడి ప్రతిఫలం పుచ్చుకోకుండా వైద్యం చెయ్యాలని వార్య అభిప్రాయం. ఇదేవీ ధర్మానుప్రతికాదు ఉచితంగా వైద్యం చెయ్యటానికి. తనంత డబ్బు ఖర్చుపెట్టి ఈ చదువు చదువుకున్నాడు! డబ్బు తన తండ్రి ఆర్జనగాని ఈ లోకుల సాక్షేమీ కాడే వీళ్ళ కందుకు తను ఉచితంగా వైద్యం చెయ్యాలో బోధపట్టలేదు. పుటుంబం

మందారము

ఫోటో: డి. వి. ఎస్. ఎస్. ఎస్. సోమయాజులు — కాకినాడ.

కోసం తండ్రిచేసిన అప్పులు తను తీర్చాడు రాత్రి పగలూ కష్టించి మరీ తీర్చాడు తన కింద ఓ మర్రవాణ్ణి తప్పించి మరొకణ్ణి పెట్టుకోలేదు అలాగే అన్నీ తనే మాను పునేవాడు తన రెక్కల కష్టమీద తన కాళివీద తాను నిల్వగలిగే ప్రోమతు ఇప్పుడొచ్చింది. ఇక ఫర్వాలేదు! ఎవరెలా విమర్శిస్తే తనకేం? తనమీద తనకు విశ్వాసం ఉన్నంతకాలం తన ఉనికి కేవలం భంగం లేదు అర్థవ కేవలం పం ఉండదు కాబట్టి ముందుముందు తను పేసుకున్న ఊహా సాధా

పునాదుల బలం తక్కువ కాదు. ఎక్కడో ఉరిమింది! ఉన్నట్టుండి ఉనికి పడి వెనక్కి చూశాడు డాక్టర్. వెనకాల దూరంగా ఎవరో వస్తున్నారని. సోమసుందరం పరకాయించి చూశాడు.

ఎవరది? గంగయ్య కాదుగదా? అవును వాడే! వివిల్ ఎందుకీ భయం? ఇప్పుడెక్కణ్ణించి వస్తున్నట్టు? త్వరత్వరగా నడవాలని ప్రయత్నిస్తున్నాడు సోమసుందరం. అశుభ ముందుకు అనుకున్నంత చురుగ్గా పడడంలేదు. మళ్ళీ తనకీ అభిమానం వేసింది. ఛా! వాణ్ణిమాస్తే తన కందు కింత బెనుకు? వాడి గుణగణాలు లూరిగా తెలుసుకు కాబట్టి తనబోటి వ్యక్తుల్ని ఎంతమందిని వాడు ఎన్నివిధాల హింసించాడో, ఎన్నిమాడ్లు కైలుక్కాడో తనకు తెలుసు అసలు వాడికి పోలీసున్నా, కైలన్నా భయంపోయింది. గంగయ్య గురించి అనేకమంది అనేకవిధాలుగా చెప్పి కోవటం తను విన్నాడు. అనేకమాడ్లు ప్రత్యక్షంగా వాడితో తను గడిపినరోజు

లున్నాయి కూడాను. వీడి గురించి తన కంతగా తెలియని రోజుల్లో, అంటే తన పూరు కొత్తగా వచ్చిన రోజుల్లో పదిహేను రోజులు తనదగ్గరే వైద్యం చేయించుకున్నాడు. బిల్లు చెల్లించమంటే మళ్ళీ తనూ నని చెప్పి తర్వాత చాలారోజులవరకూ కనిపించలేదు.

తనదగ్గర పరిచేసే మర్రాడు చెప్పాడు. “ఇక వాడేం ఇస్తాడు బాబూ! ఉత్తి రాడి వెనక!” అని

ఉళ్ళో ఎక్కడ గలాటా జరిగినా అందులో ప్రముఖపాత్ర వహించేది గంగయ్యే ముందు పోలీసుల జాబితాలో మొదటి పేరు వీడిదే వాడి కరీరంలో ప్రతి అవయవం పోలీసు లాటికి అలవాటుపడ్డవే. మనిషి రాటుదేరి పర్యవేక్షణ గుంటాడు.

★ దొంగ-దొర ★

పెళ్ళాం చనిపోయింది. మళ్ళీ పెళ్ళి ప్రస్తావన తెస్తే మొదటిభార్యని తల్లుకుని వలవలా ఏడుస్తాట్ట! - "అంతా నటన! మోసం! పెళ్ళికి అంత ప్రేమకూడా ఏదీ సిండ్లీ." అనుకున్నాడు సోమసుందరం.

శ్యాంకులో హెడ్ గనుస్తాగార్ని పట్టుకుని చిక్కుగా తన్నింది బిడుకాదూ! పాడు పెళ్ళి! ఆయన ఎవరికో డబ్బు ఎక్కడిదీ బిడి కందుకు? తెల్లవారేసరికి నడిబొడ్డుగా ఆయన ఒళ్ళు చూసం చూసం చేశాడు గంగయ్య. పెళ్ళాం బిడ్డలు ఒకటేగోల.

పనిచేసే మనిషి ఆయనదగ్గర కొంత డబ్బు వాడుకుందట. రెళ్ళెల్లు పోయిం తర్వాత నాడిబ్బు నా కిమ్మంటే నీ డబ్బు నీ కళ్ళదో ఇచ్చేశాను అన్నాట్ట. ఇవ్వలేదని పనిమనిషి, ఇచ్చానని ఆయన ఇలా వారంనించి తగాయిదా ఇరుగుతోంది. ఓ నాడు ఉదయం పనిమనిషి తరపున వచ్చి గంగయ్య చేసిన ఘనకార్యం అది. ఇక ప్రభుత్వం ముటుకు వాణ్ని చేసేదేమింది? అర్జును చేశానుంటారు. 'చాలానంతోమం! అంటాడు వాడు. మొండి ఘటం! నాడూ పనిచేసా? వాడి జీవితంలో ఇంటిపట్టున రూపుని తన మానాన తాను గడిపిన కోణా నన్నాయ! ఏదో ఓ పేచీ, తగాదాలు, గట్టాటలూ లేండే కోణా గడవదు. ఇంత సందిసి హింసించే మాక్కు వాడికేమింది?

ఎవరిచ్చారు? బలం ఉంది కదా అని రెచ్చి పోవటమే. యుక్తాయుక్తవేదనం ఉండదు. అటువంటి పెద్దమనిషిని పట్టుకుని కొడతాడా? అసలాయనకి అబద్ధం ఆడాల్సిన అవసరం ఏమిటి? ఆ డబ్బు చానికి ఇచ్చేసేటంటాడు. బిడికి తగినది తీసుకొచ్చాడు. నడిబిడిలో నిలబెట్టి ఘాట్ చేయ్యాలి. ఓడ వదిలిపోతుంది. తనకే అధికారం ఉంటే అవకే చేసేవాడు.

అసలు వాడి ఆకారం చూస్తేనే భయం చేస్తుంది. అరడుగుల విగ్రహం. లావుగా ఉంటాడు. తెలివైన జాట్లు దివ్య కలి రింపు. చిన్న పిల్ల కూడాను. చైనావాడి జాట్టులాగ నుదురుమీదికి కొద్దిగా పడుతూంటుంది. బంతుల్లాగా కళ్ళు పొడుచుకొచ్చి ఉంటాయి ఎర్రగా. మడమలపైకి లుంగీ కట్టు. చేతిలో లావుపాటి కర్ర. బండబారిక పెడిమలపద్ధతి నిరంతరం చుట్టూకూ ఉంటుంది. ఆ పొగమద్యనించి అతని ఆకారం చాలా వికృతంగా, భయానకంగా కనిపిస్తుంది. నం స్కూరం ఏదీ లేనా? పైగా బిడిబుద్ధి! తోడు నం తర్ఫీదులు చేయిస్తూంటాడు కూడాను. వాడిసామ్యంపోయింది? వాళ్ళ ఇంట్లో బిళ్ళ ఇంట్లోనూ ఎత్తుకొచ్చిన సామ్యంగా. ఇవాళ ఫలానావారింట్లో దొంగతనం జరిగిందీ అనుకుంటే మర్నాడు

గంగయ్య గుడిపెలమగ్గు అన్నదానం, వస్త్రధానం, ఒకటేబిడి సకలదానాలూ జరిగిపోయాయన్నమాటే. ఆ చుట్టుకక్కల వాడికున్న మద్దతు అంతా ఇంతా కాదు. గంగయ్యంటే కేతుజే! దొంగలకి దొంగ పెళ్ళి చేసుకు. వాడి ఒంటిమీద ఈగ వాలటానికి వీలేదు. ఇలాంటి వ్యక్తులగురించి అలోచిస్తే విచిత్రంగా ఉంటుంది. కష్టపడి తరువుకోవటం, మంచిగా ఉండటం, ఏదో వృత్తిచేసుకుంటూ తన పొట్టపోసుకుని, తన్ని వస్తువున్న వార్ని పోషిస్తూ చోయిగా పదిమందికి మంచిచేస్తూ కాలం గడపడం ఏమీ లేదు. ఇటువంటి తరహా జీవితంలో వాడు పొందే ఆనందం ఏమిటి! వాడు పొందే సంతృప్తి ఎటువంటిది? పదిమందిలో మంచిగా గౌరవంగా ప్రతికటం అంటే వాడికి తెలుసా? తనదగ్గర జైద్యం చేయించుకుని కీజా ఎగేస్తాడా? నీ గుం డెక్కుర్లా మళ్ళీవాడి మొహం తనకి చూపించటానికి...?

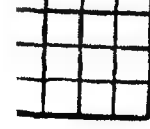
ఇటువంటివాళ్ళతో ఎలా మనుషులు కోవాలో తనకు తెలియకపోలేదు. మక్కా కాటుకు చెప్పడబ్బ! వారం కోకాలక్రితం గంగయ్య ఓవాటి తెల్లవారుఝానున తన దగ్గరకొచ్చాడు. తనింకా లేవలేదు. తలుపులు దబదబా బాదాడు. తనే లేచి తలుపు తెరిస్తే వీడు నిద్రమయాడు ఎదురుగా. మన ముల్లోరేగే చిరాకు, కోపం ముఖంలో ప్రతిబింబించడండా ఉండటానికి తను

109 Persons are awarded prizes in our competition No. 28. 1st 62, 2nd 3, 3rd 26, 4th 18 persons. Full particulars sent against 0-4-0 Annas stamps,

గెలవండి 25,000 గెలవండి
రిజిస్టర్ నెం. 628. పోటీ నెం. 30.

నీలు వేసియున్న మా అభిషియల్ కి సాల్యూషన్ మెసర్సు. ప్రీమియర్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా ఖైదే, మద్రాసు వారివద్ద దిపాజిట్టు చేయబడియున్నది. వారి అధికారముతో అది ప్రకటించబడును. పథము బహుమతి ఆలోకరెట్ట రు. 12,500. రెండవబహుమతి, మొదటి రెండు లైనులు కరెక్టు రు. 8,500. మూడవ బహుమతి, మొదటి ఒక లైన్ కరెక్టు రు. 8,500. నాలుగవ బహుమతి మొదటి రెండు నెంబర్లు కరెక్టు రు. 2,500 మా కి సాల్యూషన్ ప్రకారం నిలువుగా, అడ్డంగా యెటైనా వుండవచ్చును.

454 **అఖరు తేది 27-12-54 పలితములు 12-1-55**
ప్రవేశ రుసుము : ఒక ఎంట్రీకి రు. 1/-; 3 ఎంట్రీలకు రు. 5/-; 14 ఎంట్రీలకు రు. 10/-

సాల్యూ చేయవలసిన విధానము :- ఈ చదరములో 106 నుండి 121 వరకు గల అంకలు నిలువునా అయిదుమూలలూ అడ్డముగా ఎటు కూడినా 454 వచ్చేట్లు వేయాలి. ఒక అంక ఒకమారే వాడాలి. రూల్సు :- పాదాకాగితము మీద ఎన్ని ఎంట్రీలైనా నిర్ణయించిన సామ్యుతో పంపిన అంగీకరింపబడును. ప్రతి ఎంట్రీకింద, పోటీ పంపువారు తన పేరు అడ్డను స్పష్టంగా పెద్ద అక్షరాలతోను, అంకలతోను ఇంగ్లీషులో వ్రాయాలి. సామ్యు క్రాఫ్ చేసిన ఇండియన్ పోస్ట్ ఆరర్డుగాగాని, మనియార్డర్లుగాగాని పంపవచ్చును. మనియార్డర్లనైనా మనియార్డర్ల రకీడులు పోటీ యెంట్రీల వెంట పంపవలెను. ప్రతి మనియార్డర్ల ఫారములోని మాపనులో సామ్యు పంపువారు తన పేరు, అడ్డను ఇంగ్లీషులో వాయవలెను "వనూలునుబట్టి బహుమతుల సామ్యు మారుచుండును." ఈ పోటీలో మేనేజరు తీర్మానము అఖరు చట్టబద్ధమైనది. 0-4-0 ంపులు పంపిన పోస్టులో ఫలితముల లిను పంపబడును. మా ప్రత్యేక రూల్సు, చరతులు బాగా తెలిసినవారే పోటీలో పాల్గొనవలెను.

THE RAISING COMPETITIONS No. 30, 28 (3), Thandavaraya Gramani St., MADRAS-21.

RAISING COMPETITIONS
KEY & NO 28 * 101 to 114

108	111	110	105
101	114	115	104
112	102	103	116
112	107	106	109

We hereby certify that the above is the solution as originally deposited with us by the Drawing Commission No. 28 on 21/1/54 in a sealed cover which was opened in our presence 10-day and that a copy of the above solution has been lodged with the Bank.

For The Premier Bank of India Ltd.
[Signature]
Asst. Secy. Madras

ప్రస్తుతించలేకు అంత అవసరం తనకి కనిపించలేకు రెండింటిలు ఆవేశం తెచ్చి పెంకుకునే “ఎందుకొచ్చావ్?” అన్నాడు తీవ్రంగా తన

“బాబ్బాబు, మా అమ్మకి వల్లమాలిన జ్వరం, తలబాధ! భరించలేకుండా ఉంది బాబు! మీరు రచ్చించాలి” అన్నాడు అగుర్తాగా. ఎంత అణకువ నటించాడు? పదిహేను గోలుల వైద్యం చేయించుకుని ఫీజు ఎగేసిన విషయం తనింకా మర్చిపోలేను.

“నా ఆరోగ్యం బాగులేదు నే నిప్పుకు రాలేను.” అబద్ధం ఆడడానికి అభిమానం అబ్బించినా ఆడక తప్పలేకు తన నిజం చెప్పి వాణ్ణించి తప్పించుకోవటం సాధ్యమయ్యే పని కాదు”

తెల్లవారలేకు. దీపం వెలుగురులో వాడి ముఖం స్పష్టంగా తనకి కనిపిస్తోంది గుయ్యించారగా నిలబడ్డాడు

“బండి తీసుకొస్తాను బాబూ! తప్పకుండా రావాలి లేకుంటే ఆమె బ్రతకదు” అన్నాడు చేతులు రెండూ జోడించి అటువంటి దారుణమైన మనిషికి ఈమాత్రం అణకువ నటించటం చేతకాకపోతుందా? వైద్యం చేయించుకోవటం పూర్తయేవరకూ ఈ నటన సాగిస్తాడు

“కాదు గంగయ్య నా ఆరోగ్యం బాగులేదు రెండు గోలులించి లంఖణాలు దారుణమైన నీరసం ఈ ఈమరుగాలిగో, మంచులో కన్నే నా ఆరోగ్యం చెడిపోదా?” అన్నాడు తన

గంగయ్య మారుమూలడలేదు నిరాశగా నిట్టూర్చి ఆ చీకట్లో అదృశ్యమవుతూవున్నాడు. “ఇలాగయితే తన వృత్తి సాగినట్టే ఇటువంటివాళ్ళని నేకమందిని చూడకుండా బీడిపాటి తెలివిలేటలు తనకు లేవని వాడి ఉద్దేశం ఏల్లందరికీ వెట్టి చాళి చెయ్యటానికా తను బోధకు కటిండి?” ఆమె ఎలా గుండో! కొంప తీసి ఇప్పుడు రమ్మనకు కదా! ఒకవేళ రమ్మంటే తనేనో సాకు చెప్పి తప్పించుకుంటాడు ఏం చెప్పినా ఇక వాడు నమ్మకు అంతవరకూ నిజం! తను మూర్ఖంగా రావడం తే ఎత్తిబుజాన వేసుకుని తీసుకువెళ్తాడు

వెనక గంగయ్య వస్తూనే ఉన్నాడు. చీకటి మసకమసగా అలుసుకుంటోంది

ఈరు పొలిమేరలోకి వచ్చేకాదు ఏధివార దీపాలు అప్పుడే వెలిగాయి తనూ గుట్టలుపు తిరిగేసరికి గంగయ్య తన్నీ కలుసుకున్నాడు

గంగయ్య “నమస్కారం బాబూ!” అన్నాడు.

సోమసుందరం ప్రతి నడుస్కారం చేశాడు

“ఇప్పుడు మీ ఆరోగ్యం బాగుందాండి” —మీదికి పొడుముకొచ్చిన ఆ కళ్ళలో, అవస్థాధారణలో, వ్యక్తమయే క్రూరత్వం, అసభ్యత, అమర్యాద, ఏ కోశావా ఆకంకం లో భవించటం లేదు చాలా ప్రళం తం గా గంభీరంగా ఉంది స్వరం

సోమసుందరం తల వొంచుకునే “ఆ బాగానే ఉంది” అన్నాడు ముక్తసరిగా

“ఇలా ఈమరుగాలిగో ఎందుకు తిరుగుతారు? దాక్కరై ఉండి కూడా మీ రా మాత్రం తెలుసుకోలేమా”

సోమసుందరం ఆశ్చర్యంగా అతనిముఖం వంక చూడకు అతను హృదయపూర్వకంగా మాట్లాడే ప్రతి ముక్కా తన్నీ హేళనచేస్తున్నట్టే భావిస్తున్నాడు తన తన బాగోగులుగురించి వాడికింత శ్రద్ధ లేనికే?

“అన్నట్టు నేను మీకు ముద్దె రూపాయి లివ్వాలి ఇప్పుడు జ్ఞాపకం వచ్చింది దగ్గర డబ్బున్నప్పుడే ఇత్వటం మంచిది నాకు మర్చి గుర్తుండదు తీసుకోండి” —అంటూ గంగయ్య బనీను జేటు లోంచి ఆరు అయ్యడు రూపాయిల నోట్లు తీసి సోమసుందరం చేతిలో పెట్టాడు అంతా అయ్యెయ్యంగా ఉంది సోమసుందరానికి ఏనిటిని? వాడిగురించి తను ఆలోచించినంత అసభ్యంగా వాడు ప్రవర్తించటంలేదే! అయితే ఇది నటనేనా?

“నేను లేవే ఈ ఊరు విడిచి వెళ్ళిపోతున్నాను బాబూ” అన్నాడు గంగయ్య లేవే ఊరు విడిచి వెళ్ళిపోయేవాడు ఆ డబ్బు తనకి ఇవ్వకపోతే ముటుకు తనేం చెయ్యగలను? ఇంతవరకూ తనేం చేశాడు? ఇకమందా అంతే తనేవీ చెయ్యలేదన్న విషయం వాడికి తెలుసు తెలిసి కూడా ఋణం తీర్చుకున్నాడు వాడిలోనూ నిజా

యితే, నీతి ఉందా? గంగయ్య మనిషే!.. ఊరు విడిచి వెళ్ళుకున్నాడంటే తల్లి ఆరోగ్యం బాగుపడిందన్నమాట! లేకుంటే తన్నీ బ్రతకనిస్తాదా?

“నీ తెలివికూడా తీసుకు వెళ్ళావా?” అడిగాడు సోమసుందరం.

రెండగుసులు ముందుకువేసిన గంగయ్య మాతాత్మగా ఆగి “మా అమ్మ ఆమర్నాడే చనిపోయింది మీకు తెలవదా?” అన్నాడు రుద్దకంబంతో.

తన హృదయం ఝల్లుమంది. తనే సిగ్గుతో కుంచించుకుపోతున్నాడు ఏవో తప్ప చేసిన వాడిలా అయిపోయాడు సోమసుందరం వోట మాట పెగలేదు ఆమె చనిపోతుందని గాని వార్త ఇటువంటి పరిస్థితిలో తన చెవిని బడి తన్నీంత కలవర పరుస్తుందని కానీ ముందే ఊహించలేకపోయాడు

“మా గురదృష్టం తండ్రి మీ ఆరోగ్యం కూడా అప్పుడే చెడిపోవాలా? ఖర్చుకాకపోతే. సరైన వైద్యం చేయిస్తే బ్రతికే జేమా!” గంగయ్య రుద్దకంతో ఈమాట లంటూ తల మొట్టుకున్నాడు.

సోమసుందరం క్రుంగిపోయాడు. అంతా మోసం! తనే నాటకం ఆడాడు. తనే మోసం చేశాడు అంతా ఏనిలో ఆయోమయంగా ఉంది. అర్థంకాకుండా గాభరాగా ఉంది

గంగయ్య మెల్లగా అన్నాడు “నా అనేవాళ్ళు నాకింకవ్వరూ లేరు అమ్మ చనిపోయింది ఇక ఇక్కడెందుకుండటం! నమస్కారం బాబూ!”

ఆతర్వాత రోజులతరబడి గంగయ్య లేకపోయినా గంగయ్యతరపున తన అంతరాత్మ వకాల్తా పుచ్చుకుని, తన్ను హింసిస్తూనే ఉంది. ★

గడియారం, వెలగలవస్తువులు రు 4/-లకే!!!

మనోహరమైన సువాసనగల మా పుష్పరాజ్ హార్ ఆయర్ 4 సీసాలు రు 4/-లకు కొన్నవారికి నూనెతో కూడాయీ క్రింది వస్తువులు పంపబడును ఒక 200 అడుగుల ఫోకస్ గల రికర్ కేసు బ్యాప్రెల్, ఒక గోల్డ్ క్లెప్స మెరికన్ ఫాన్ లెన్ కలము, ఒక సిగరెట్ లెటర్, ఒక సన్ గాగిల్స్ కంటిఆద్దా, ఒక చేతిరస్త, ఒక అందమైన చిన్న దోలి రిస్సువాచి, లేక ఒక నికల్ కేసు దిబ్బమైన విషయగలిగి సరియైన గంటమాపె పాకెట్ వాచి పోస్తేజ రు 1-12-0 ఇంగ్లీషుగో ఉత్తరాలు వ్రాయాలి కంటనే అర్థరు చేయండి

Britania Store (D 3) 103 Hari Ghosh Street, CALCUTTA.

★ హరివిల్లు ★

రంధి సోమరాజు

ఒక వ్యక్తి:

విషయాల తీగ
లాగితే
రహస్యాల దొంగ
కదులుతుంది
నిర్మోహమాటం గా
మూటాడటం
మహనీయులకే
కెల్లుతుంది.

తండ్రి:

సరేకాని
సరేకాని
విపులంగా
విషమర్పి చెప్పడం
అలిచిలి
మాన్యుస్క్రిప్టు
నల్లారు ముద్దుగా
పైపుకొట్టడం
అడువచ్చే
అంకుల
తోక్క లొలిచేసి
అసలు సంగతుల
అరటి పళ్లు
స్పెషలుగా
పసందుగా
విందుచేయడం
దయచేసి
మాటిగా చెప్పండి
మీ సంకోచాన్ని
దాని కడ్డుగా
పెట్టకండి.

వ్యక్తి:

అబ్బే అబ్బే
అజేమీ లేదండి
ఊరకనే
అన్నానండి
లోకంతీరు
అంతేనండి
అయినా మీరీమధ్య
అసలు విధిలోకే
రావడం లేదు
అసలు విషయా లే
లేకపోతే
విశేషాల వడ్డీలు
ఎలా ఉంటాయి?

తండ్రి:

నాకు వడ్డీ,
మతరాము
అక్కర్లేదు
అసలు చాలు
తమకు తెలిసిం జేమిటో
సెలవిస్తే చాలు

వ్యక్తి:

అబ్బే! ఏమందండీ...
ఏమీలేదు
లోకంలో
ఎన్నెన్నో విషయాలు.
అన్నీ
తెలుసుకోవలసిన
అవసరం
అసలు లేనేలేదు.
కాని
ఈ విషయం
అతి రహస్యం.
పురుగులు పట్టిన
ఈ సంఘం పెట్టలో
పదిలంగా దాచుకున్న
పట్టుబట్టల పరువు,
కలరాఉండల డబ్బు
నిండుగా ఉన్నంతకాలమే
మెండుగా ఉంటుంది
ఉండలు చూరించుకోలే
ఇక పరువు
బయటపడే కేమాతుంది?
అయితే కొన్ని విషయాలు
నివ్వవంటివి;
అవి తమ ఉనికి నెప్పడు
తెలియజేసే
సెగలు గ్రమ్మతవి.
ఇంతకీ మనమాయీ.....

అమ్మాయి ప్రవేశము:

కొండ అడ్డువస్తే
ప్రవాహం
మట్టుతుంది.
బండరాళ్లయితే
మొండిగా
త్రోసుకపోతుంది.
మీ రహస్యాల
గూఢాంగం

నేను అనుపజే
కొండపైతే,
ఇక్కడనుంచి
కదలటానికి
ఇక నా కాళ్లురావు.
అవును అవును
అని బండరాళ్లుకావు.

వ్యక్తి:

ఏమీలేదమ్మా
ఏమీలేదు
ఇది కేవలం
లోకాభిరామాయణం.
లోకంలోని
పాడుకథల్లోకి
ఒకించుక ప్రయాణం.
ఈకథలోని పాత్ర
విధిలోనే దొరికింది.
కథ సంగతి పూర్తిగా
అక్కజే తెలిసింది
రబ్బరు తొడుగులోని
తీగలోపల ప్రవహించే
విద్యుత్తులాంటిది నీతి
తొడుగు తొలగినచోట
ఎరికైనాఉంది
ప్రమాదం.
తొడుగులోపల అది
అజిగిఉందా
లోకానికెంతో
ప్రమాదం
వియమాల రూళ్లమధ్య
విశ్వలంగా ప్రతికే విద్య
తెలుసుకోవాలమ్మా
తెలుసుకోవాలి.
వస్తానండీ వస్తాను
వస్తానమ్మా వస్తాను.

అమ్మాయి:

వేడిగాలిలో తిరిగే
విగ్గుచ్చామరం
వేడిగాలికే విసురును.
చలిగాలిలో మరీ
చలిగాలికే విసురును.
చలిగాలిలో అది
మలిచెచ్చని గాలి,
వేడిగాలిలో మరీ

చలచల్లని గాలి
విసిరితే,
కష్టాలకు తోడుగా
గుఱాలను
పంచితే,
ఎంతబాగుండును,
లోక మెంత బాగుపడును!

అన్నయ్య ప్రవేశము:

బాగుపడుతుంది
బాగుపడుతుంది
బొనాను
నీలాంటినాళ్లుంటే
బాగా పడుతుంది
పైనుంచి క్రిందకు.
మా బాగా పడుతుంది.
ఏమిటి నాన్నా
ఇంతా?...
ఎందుకు నాన్నా
ఈ బ్రతుకేంక?

తండ్రి:

బ్రతుకు ఒక
ప్రాజెక్టు కాదు నాయనా!
అది ఎందుకో
అగ్ర సుయ్యెందుకు
మూత్రాల వస్త్రాలతో
బ్రతుకును బంధించకు.
ఈ బ్రతుకులు
పెరుగుతాయి;
ఆ వస్త్రాలు
చిరుగుతాయి
సిద్ధాంతాలకు
జీవితం తలాగ్గును.
తలలేని సిద్ధాంతం
జీవితాన్ని
పరిదిద్దును.
ఆశయాలు చేసుకు
ధర్మమూత్రాల కంచెవేసి
కూర్చుంటే చాలగా
తునికీపాట్లు పడకూడదు
మూత్రాలు
ఆశయాలను
చిత్రకథచేస్తే
కొత్తవి మరి
సృష్టించక
తప్పుదు!

కొడుగు

బొనాను తప్పుకు
ఎవరికివాలె
మూత్రాలల్లుకుంటే
లోకం
ఇక గతి తప్పుదు!
ఏమిటినాన్నా ఈపిచ్చికి
మనోవృత్తిడివేకాదీలోకం
దానికి తలాగ్గుకపో

బిడ్డల తవర ఓ స్పృహ వ్యాధులకు

ఈ గ్రామ సమీపములో కొరకు, ఈ దిగువ తెలిపిన ప్రదేశాలలో కలకలా అనే
నియమిత తేదీలలో మా డాక్టరును సంప్రదించుటకు ఏర్పాట్లు గావించబడినవి.
సంప్రదించు వేళలు { ఉదయం : 9 గంట నుండి 11 గంట వరకు మూత్రమే
 { మధ్యాహ్నం : 8 గంట నుండి పొది 6 గంట వరకు మూత్రమే
 { తేది విలాసము

తే నా లి	- 12-వ తేది (ఆదియం మాత్రమే)	మె గుడివాడ మానుమంతరావు, జనరల్ మర్చంట్సు.
గుంటూరు	- 14-వ తేది (2 పూటలూ)	మె జయ మెడికల్స్, మెయిన్ రోడ్డు.
మచిలీపట్నం	- 16-వ తేది (2 పూటలూ)	మె ఆనందా ఫార్మసీ, కమిస్టులు, మెయిన్ రోడ్డు.
వీ లూ రు	- 18 వ తేది (2 పూటలూ)	మె రాధాకృష్ణ మెడికల్ స్టోర్స్,
చాజమండి	- 19 వ తేది (2 పూటలూ)	మె ఈశ్వరదాస్ ఓకంపెనీ, మెయిన్ రోడ్డు.
కొ క నా డ	- 20-వ తేది (2 పూటలూ)	మె వి. ఎల్. మూర్తి శస్త్రి, కమిస్టులు, డ్రగ్గిస్తులు, మార్కెట్ రోడ్డు.
విశాఖపట్నం	- 21-వ తేది (2 పూటలూ)	మె బై జాగ్ మెడికల్ స్టోర్స్, మెయిన్ రోడ్డు.

జమ్మి బిల్లింగ్స్, మైలాపూరు, మద్రాసు-4
ప్రాంచీలు బేంగుళూరు, తిరుచిరపల్లి, కుంభకోణం,
విజయవాడ, విజయనగరం నది.

శివ మాత్రణ ద్వంద్వోదయము. (పునరవతము)
 ధాతుశీలమువలన పుట్టిన గుణమును తొలగింది.
 వద్ద పీఠమును వుట్టించి, ధాతువును గణితపర
 యును జీవరమును పూర్వదోరి జీవర క్రివివృద్ధి
 పరయను శరీరమునందు ఉత్పాదనమువిచ్చును
 40 మాత్రణ వెల రు (1-4-1) లు

184. ప్రాజెక్టులోని ముద్రా-1
విభాగ-శ్రీవివాస మెడికల్ కాలేజీ, పార్కు రోడ్
రామమందిర-ఈశ్వరదాస్ గి. కో. మెయిన్ రోడ్
పార్కు- ఆర్.ఎస్. పార్కు-1, (పంతుల రోడ్
ఇతర కేంద్రాలలో ఏజెంట్లు కావాలి

వగైరా మేహనుచ్చలు, సుగ, సవాయి వ్యాధి
లకు గ్యారంటీ దికితప్ప. క్యాటలాగు ఉచితము.
సలహాకు జి. వి. రెడ్డి & కో. (పరిశీలకు)

గోపాలపురం తూర్పుగోదావరి.

885 ప్రైజలను ఒరిస్సా గవర్నమెంటువారిచే
అనుమతిపొందిన వారాజుతీరాప్రిల్ పంపబడును.
(ప్రైజ్ ఒరిస్సా బోర్డు ఇన్ వైక్టరీ జనరల్)
టిక్కెటు రు. 1/- విక్రేతలకు 20% కమీషను.
వివరాలకు: హంసన్ను, పుష్పగుండూరు
(గుంటూరుజిల్లా) అని ప్రాయోచి.

పెళ్లి కాకుండానే
తల్లి కావోతూన్న
ఈ మధుల చెల్లికి
మాధులు దాటిన
ఈ చిట్టికి
ఏ కిక్కుల ఆధరాలు
■ పాపాచాల అరణాలు
నిద్రించెయ్యాలో
తెలుసుకొనవు,
నువ్వేమీ తెలుసుకొనవు.
తండ్రి:
ఎందుకునాయనా
అంత క్రూరత్వం.
విడిచిపెట్టు
ఈ అడవిస్థుల తత్వం.
లోకం ఒక
విషకీటకమని
భయపడిపోకు,
తెగపడిపోకు,
నీభయమే ఒక
భవిష్యకీటకమై
నిన్ను హింసిస్తుంది.
నీచెల్లికి వచ్చినకష్టం
నీదికాదా నాయనా
మిరిద్దఱు
ఒక్క తల్లివిడ్డలేకదా,
ఒక చెట్టుకొమ్మలేకదా.
ఒకరిబాధల నోకరు
అర్థం చేసుకోవద్దా తండ్రి!
నీచెల్లెలు
నిజముగా
కేవలం తల.
నమ్మకాల పడవలో
నుఖం గా
కయించింది.
కట్నాలగాలివాన వచ్చి
కట్ట తెరిపించింది
కట్ట తెరిచేసరికి
ఏముంది?
అంతా అయిపోయింది,
పడవ మునిగిపోయింది.
అతని నని విమలాధము
ఒక వేళే — నాయనా
పెండ్లి జరిగిన పిమ్మట
అతడు
ఎడమొగమై పెడమొగమై
సందరిస్తే
మనిషి నియ్యగలవుకాని
ఈ హోదాలేని కోర్కెలు
మనసు నియ్యగలవా? —
వికంతువున కనిక

హరివిల్లు

రించిన టై నా
ఈ నీ చెల్లెలును
విమలను
నుగుణాల ప్రోవును
కనికరించు నాయనా!
నియమాల రూశీ మధ్య
ఈ బ్రతుకుల రౌత
ఎగుడుదిగుడైనప్పుడు
ఋణమార్గాన పెట్టడానికి
క్షమించే రబ్బరుంది కదా.
మధ్య పడుతుందని
నీ వనవచ్చు.
ప్రమాదాల్లో పడిన
మధ్య చూచి
ప్రజాసముదాయం
బాలిపడునుగాని
గోలచేయదునాయనా!...
చెల్లెలు:
అన్నయ్యా అన్నయ్యా
నాన్న కేమీ తెలియ
దన్నయ్యా.
నువ్వన్నది
నిజమే అన్నయ్యా!
చేసిన తప్పు
చెల్లని డబ్బూ
ఎప్పుడూ ఒక్క పే.
ఈ భవిష్యత్తు
నిన్న జరిగిందానికీ
రిజలని
భావించ లేకపోయాను.
ముందు చూపు పరీక్షలో
ముందంజ వేయ
లేకపోయాను,
మందనుతి నైపోయాను.
ప్రేమ ఒక్కటే
ఈ పరీక్షకు
సబ్బు కాదని
కానలేకపోయాను.
మన కుటుంబం పేరిట
జారీచేయబడే
ఈ పుకార్ల సమయ
ప్రజల కోర్కె కీర్తి
కొలగొట్టే
మాన ధనం సంగతే
మఱచిపోయాను,
జొను మఱచిపోయాను;
నన్ను నే నే మఱచి
పోయాను.
అతని మాటలలో బడి
ఆ పూలతోటల

సొంపులకు లోబడి
సమస్తమా మఱచి
పోయాను.
అబ్బబ్బ!
ఆ రోజులు
రోజాపూవులు!
అతని ఆమాపులలో
ఆ గుడిగోపురములలో
ప్రతిఫలించిన
నా చిత్తరువులు
నవ్విన నవ్వులు,
ఆ గుడిగంటల
కిలకిలా నవ్వులు,
ఆ నవ్వులదారులలో
అవిపోయిన తీరులలో
గుండర సమీరములై
విహరించిన
విరహవిహంగముల
బారులు,
ఆబారులు దాటిన
ఆకాశపు పాలి మేరలు,
అవిమాసిన
స్వర్లోకపు తీరములు,
అట పుష్పించిన
ఆనంద ప్రసూనములు,
అవి ప్రసరించిన
గువాసనాతరంగములు,
ఆ తరంగముల కదలిక
మనఃకాంతిరణములు
ఆ కిరణముల విరిగిన
హరివిల్లులు,
ఆ హరివిల్లుల రంగులు
ఆ రంగుల కొంకుల
ముడివడ్డ ప్రేమములు —
అయ్యో — అయ్యో —
అంతా అంతా
ఒక కల,
గతంలో
గంగలో
కలసిపోయిన కల,
మధురమైన
ముఱపురాని
కల!
జొను; ముఱపురాని కల.
అయినా నను
మఱచిపోయాను ఆ కల.
అయ్యో ఇక
నాకేమున్నది?
ఈ చీకటి పదిలో
కొట్టుకపోతూన్న ఎడలో
ఏమున్నది?

నాకేమున్నది
కాని... కాని...
వారు ఎంత మంచివారు!
మంచినీరుకన్న
వారు మంచివారన్నయ్యా
వారిలో వికసించునవి
సౌజన్యపుపద్మాలన్నయ్యా
పెండ్లికొనుకు ప్రవేశము:
క్షమించు విమలా
క్షమించు
జరిగిన అన్యాయానికి
చేసిన ఆలస్యానికి
క్షమించు
పాత భావాల
ఉక్కు ముక్కలతో
పోతపోయబడ్డ
నాన్నగారు
పూర్తిగా
త్రుష్టపటిపోయారు.
త్రుష్ట విదల్పేసరికి
తల్లిపాగం
తోక కొచ్చింది.
ధనంవల్ల
జనం చాకరాదని,
వంట కతసరమైన మంట
ఇల్లు కొల్పరాదని,
మారకొనికతసరమైన ధనం
మనిషిని ముట్టుచెట్టరాదని,
ఎంతో ఎంతో
నదవు జెప్పాను
కట్నం పూతతో
చేయబడే
ఈ ఇల్లడి బొమ్మల
పుల్లడి పెండ్లిండ్లు
ఇల్లడిగా వీధిపడుటకు
ఎంతో కాలం
పట్ట దన్నాను
మనసు కలసినచోట
మనిషి కావ్యమగునన్నాను.
నాన్నను ఒప్పించాను,
నావిమలను దక్కించుకు
క్షమించు విమలా! న్నాను.
క్షమించు
ఈ ఆలస్యానికి
క్షమించు.
మావగారు!
ఎంతలాగా చెప్పావు నాయన
ఎంతలాగా చెప్పావు [6]
నిలచుంటే చాలు
క్రొంగొత్త పంటలకు
విర్రుకును
నాకేటి చాలు

మేలుకొలుపులు

ఆంధ్ర మహిళాలోకము స్వయం

ఉన్నది వెనుక సంస్కరితా రంధ్రకాలంలోను అఖిలభారత మహిళా సభలు ఇరువు కాలంలోను స్వాతంత్ర్య సమరం సాగించే కాలంలోను ఆంధ్రస్త్రీలు చూపించిన ఆసక్తిగాని ఉత్సాహంగాని త్యాగ సాహసాలుగాని కార్యదీక్షగాని నేనామరక్తిగాని గీతే ఆంధ్రస్త్రీలోకంలో కానిరారు. ఈసాంధరాని జనభావమేదో ఆంధ్రస్త్రీలను అలుముకున్నది. స్వాతంత్ర్య ప్రాప్తి అనంతరము ఆంధ్రరాష్ట్ర అనంతరజానంతరము స్త్రీల హక్కులు బాధ్యతలు ఎన్నో రెట్లు ఇసుమడించాయి. స్త్రీల ఆస్తిహక్కుల విషయమై, వారసత్వాధికారముల విషయమై లోకసభలో ఎన్నో తీర్మానభిప్రాయాలు ఇరుగుతున్నాయి. ఇందువల్ల స్త్రీలకు కలిగే ప్రయోజనం చాల తక్కువనీ, మైత్రా క్రొత్తవిక్కు తెన్నో ఏర్పడేటట్లు ఉన్నాయనీ అంటున్నారు కాని యీ విషయమై ఆంధ్ర స్త్రీలలో సంచలనమే లేదు.

* * *
స్వరాష్ట్రంలో గూడా కానరానట్లు స్త్రీలు చెబుతున్న పనులు చాలా ఉన్నాయి. స్త్రీ పురుషుల సమాన హక్కు

లనే పేరుతో వివక్షగా లేకుండా ఈ ఉమ్మడిగా కాననాలచేసి పౌరసత్వము ఉదాహరింపు చేసుకున్నవారిచే పౌరుని తీర్మానించారమకొండి ఆయితే స్త్రీలలో వ్యవహారం చేయగలవా క్లెందరున్నారు? అట్లా పాలం చేయలేదు గనుక భూమి రైతులకే సంక్రమించాలంటే ఆ భూమి మోదనే జీవనంచేసే స్త్రీలకేమిటి? అట్లాగే అదైతున్నవాకే అధికారమంటే స్త్రీల

“ఉత్తర”

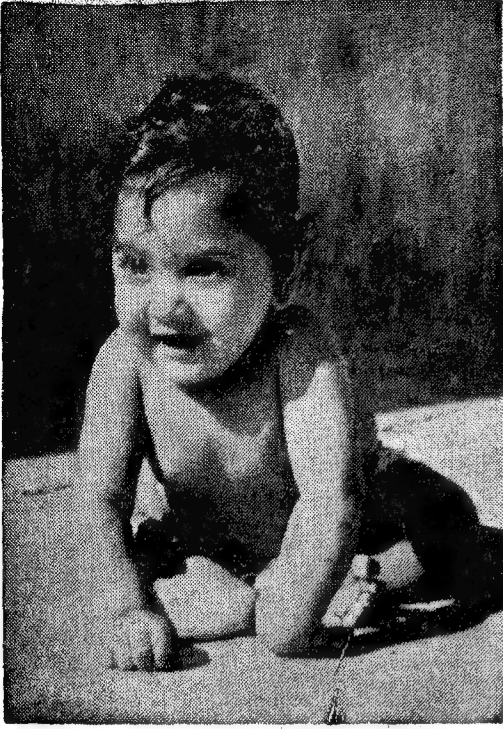
యోజనావ్యంకింద ఉన్న ఇళ్లలోఉన్న మగవాళ్ళు ఇళ్ల భారీచేయకుండా విద్యలున్నవారు ఇట్లాగే స్త్రీల నెన్నో చిక్కులు ఎదుర్కొంటున్నాయి. ఇటువంటి సాంకేతికతలు విచారించుకోవాలంటే లోక కానన సభలోను రాష్ట్ర కాననసభలోను స్త్రీలు అధికసంఖ్యాకులుగా జేరి కృషిచేయాలి. ఈనాడు ఆంధ్రదేశంలో ఉన్న మహిళా సంఘాలు ఈ విషయమై పనిచేస్తున్నట్లు కనిపించదు. ఉన్న సంఘాలు పదనీ మాత్రంగా జీవించిఉంటున్నవేగాని కేయలో కూర్చుంటూ ఉంటున్నాయి.

ఇంకా పోషల్ వెల్ ఫేరు బోర్డులనీ కమ్యూనిటీ ప్రాజెక్టులనీ, గాను పునరుద్ధరణలనీ పొరువు ఉద్యమాలనీ తెక్కకు మిక్కిలిగా ఎన్నో పనులు కనిపిస్తున్నాయి. ముఖ్య ఆంధ్రస్త్రీలు నీటిలో నాల్గనకపోతే వారు వెనకపడ్డ జాతివారపుతారు.

* * *
ఆంధ్రమంత్రివర్గం పడిపోయింది. ఈనెల 15 తేదీన ఆంధ్రరాష్ట్ర గవర్నరు (రిజర్వ్) గారు రాష్ట్రపరిపాలన చేతికి ఉన్నవన్నారు. ముఖ్యమంత్రిలు ముఖ్య కానన సభ్యులు రాష్ట్రాన్ని ఎన్నికలకొనుట అప్పుడే ప్రచారం ఆరంభించారు. 198 ఎన్నికలకొనుట కనీసం ఏడెనిమిది వందలమంది అభ్యర్థులైనా నిలువక మానరు. రెలా పాతిక శాతం యిరవై శాతం వదిలించుకోకమా మానరు. ధనమున్నవాడికే ఎన్నిక, ఎన్నికైనవాడికే అధికారం, అధికారమున్నవాడికే గౌరవం అయినప్పుడు ధనవంతులు ఈ రంగంలో ఉరకబుండా ద్రవ్య జీవిత ఎందుకు తీరుకొనిస్తుంటే?

* * *
మన లాహిర్యంగం స్త్రీ పురుషులకు సమాన హక్కులున్నాయి. పూర్వం స్త్రీలకుంటే రిజర్వేషన్లు రద్దుచేయబడ్డాయి. ఒక్క గాంధీజీ అభిమానపుత్రులైన వారి ఇమలకు తక్కు ఇతరులకు ప్రత్యేక సీట్లు లేవు.

(80-వ పేజీ చూడండి)

“అన్నయ్య పైకిలు తొక్కుతున్నాడు. నన్ను
కూడా ఎక్కించుకోమంటాను...”

“ఏయ్ తప్పకో, తప్పకో. లేకపోతే
మీదనుంచి పోనిస్తాను...”

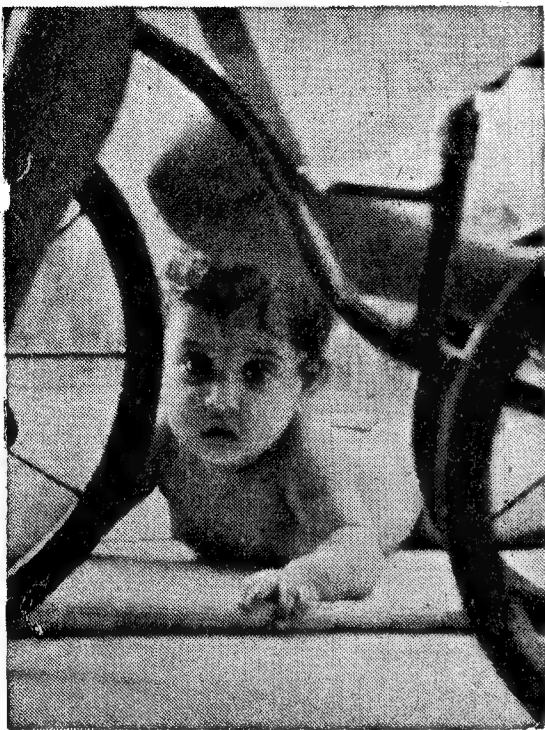

“అరెరే. నన్ను పడేసి ముందుకు
పోతున్నాడే. ఎట్లా ఆపటం?—”

అన్నా తమ్ముడూ

“ఉహూ. లాభంలేదు. కి
బ్బోయాడు, చుప్పనా!

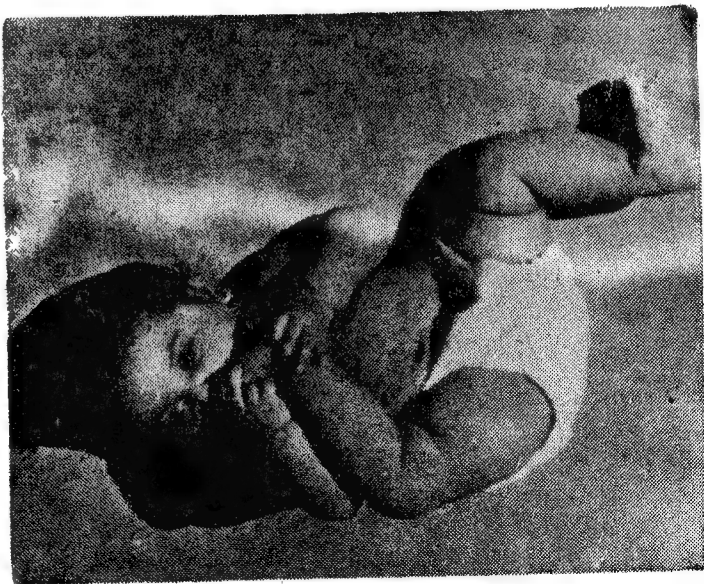
“అన్నయ్య ముందుకుపోయాక ఓ చిన్న
తమాషా చేస్తాను...”

“వెనకనుంచి గట్టిగా పట్టుకుంటాను.
ముందుకెళ్లా పోతాడో చూస్తాగా...”

ఫోటోలు :
ఎన్. రామకృష్ణ.

“హాయిగా పడుకుని వేళ్లు కొరుక్కుంటాను.
నాలాగా నోటిదగ్గరికి కాలివేళ్లు తెచ్చించమనువాణ్ణి!”

మేలుకొలుపులు

స్త్రీ పురుషులకు సమాన హక్కులు అన్న ఈ మాట వినడానికి ఎంతో యింపుగా బొందార్యభరితంగా ఉన్నది. కాని క్రియలో గొడవ పెట్టుగా ఉన్నది. భారతి దేశంలో దాదాపు చెరిసగం గావున్న స్త్రీ జనాభాలో గత ఎన్నికలలో గెలిచిన వారు నూటి కొక్కలైనా లేరు దేశం.

మొత్తంమీద కడిచిన ఎన్నికల్లో స్త్రీలకు వచ్చిన స్థానాలు మాస్త్రీ సమాన హక్కుల వల్ల స్త్రీలకు ఎంత అవ్యాయం జరిగిందీ విడిది మేం ది. దీనికి ప్రసిద్ధంబుబాబు రాజేంద్రప్రసాదూ, ప్రధాని జవహర్ లాల్ నెహ్రూ, మొదలైన మహా నాయకు లెంతో వాచ్చుకున్నారు. స్త్రీలకు ఆర్థిక

నిదినమునకు ఇంక శుభమైనటువంటియు.

ఇంక మనోహరమైనటు

వంటియున్న చర్మము

కేడిల్ గుడిస

రెక్సోనా
ఈ అద్భుతమైన
మార్పును మీరు
తెచ్చుకొంటారు

రెక్సోనా యొక్క కేడిల్ గుడిసాన్ని పురగను మీ చర్మముమీద మెల్లగా దుద్ది తరువాత కడిగివేయండి. మీ చర్మము దినదినమునకు ఇంక మృదువుగాను, మెత్తగాను అగుటను మీరు చూస్తారు. మరియు మీరు క్రొత్త ఆకర్షకమైన తెచ్చుకొంటారు.

రెక్సోనా

శిశువు కేడిల్ గుడిస నట్లు

* చర్మమును పోషించేటటువంటియు, చర్మమును మెత్తగా చేయునటువంటియున్న మనెం ఒక ప్రత్యేక మిశ్రమమునకు రిజిస్టర్ చేయబడినది.

RP. 123-50 TL

రెక్సోనా ట్రాన్స్ లాంటి రిమిడియల్ ఫెరెస్ట్ ఇండియాలో తయారైనది

సోమతలేని కారణంగా కానన సభాభ్యర్థిను యగా నిలవబడిన స్త్రీలే తక్కువ ఆ నిలు వుబడిన స్త్రీలైనా గెలుకకు పురుషులచేత వోడింపబడారు. ఏ విధంగా చూచినా స్త్రీలకు పోటీచ్చి గెలిపింపగల బొందార్యం పురుషులకు లేదనీ, పురుషులను వోడింపగల సాకార్యాలు స్త్రీలకు లేవనీ, విడిత మొంది. ఇది నూతన రాజ్యాంగం స్త్రీల కిచ్చిన హక్కు అనవంకం. స్త్రీలకు చేసిన అవ్యాయం అనదం సరైన మాట అవుతుంది. రాజ్యాంగం గా స్త్రీలకు ప్రత్యేక సీట్లు లేవన్న కాంక్షాని అన్ని సీట్లు తామే ఆక్రమించుకోవడం పురుషుల అత్యాశే అనిపించుకుంటుంది. భారతి దేశపు జన సంఖ్యలో స్త్రీలుగూడా యించు మించు సమానంగా ఉన్నప్పుడు వారే నిర్ణయించుకోవలసిన విషయాలు వారి కున్నవి. కాబట్టి స్త్రీలకు స్థానాలు ప్రత్యేక కిందడి రాజ్యాంగగర్భితా శేఖరియినా కాననసభకు అభ్యర్థులను నిలబెట్టే హక్కిల వారు పురుషులతో బాటు స్త్రీలనుగూడా సమాన సంఖ్యల నిలపడమూ వారి విజయానికి కృషి చేయడమూ అవసరము. శేఖరియే కాననసభకు అభ్యర్థులను నిలిపే ఏ హక్కి స్త్రీలయొడ గొరవంలేదనే చెప్పవలసి వస్తుంది ఈ సందర్భమున భారతి దేశాభ్యర్థులు బాబూ రాజేంద్రప్రసాదుగారు ఈ నవంబరునెల 14 11 54 లేదీని అనా మదాబాదులో అనాథ స్త్రీ శిశు శరణాలయ నూతన భవనమునకు ప్రారంభించేయొచ్చే సమాటలు గమనార్హములు. రాజ్యాంగం స్త్రీలకు పురుషులతో బాటు సమానహక్కులు ఇచ్చింది. అయితే సమాజం నేటికీ వాటిని పాటించకపోవడం కోద వియుము

“భారతిస్వాతంత్ర్య సమరం లో ను, స్వదేశీయుద్యమంలోను మనస్థితి షేధం లోను భారతి స్త్రీలు ఎంతో ధీమాదాత్తిత ప్రదర్శించారు. ఎంథం వాటి కై వా స్త్రీలను పురుషులతో సమానంగా గుర్తించి గౌరవించగలదని తనకు విశ్వాసం ఉన్న” దన్నాడు బాబూ రాజేంద్రప్రసాదు. భారతి ప్రధాని పండిత జవహర్ లాల్ నెహ్రూగూడా ఈ విషయయే పటి పటి చెప్పుతున్నారు ఆంధ్రలో ఎన్నికలకు సన్నాహపడేవారు ఈ విషయం గమనించ వలసి ఉన్నది.

ఆంధ్రరాష్ట్రంలో మంత్రివర్గ పతనం మూలంగా ఎన్నికలు అతి సమీపంలోకి వచ్చాయి 140 మంది కాననసభ్యులు గల ఆంధ్రరాష్ట్ర కాననసభలో శిమతి తమ్మ

కొలమూరెడైగా రొక్కరే మొన్నటివఱకు స్త్రీ సభ్యురాలు ఈ ఒక్క సభ్యురాలు సభకు హాజరై తమ స్థానమును నిలబెట్టు కోవడం తప్ప చేసిన పనిలేదు. నిజానికి ఒక్కగా నొక్క స్త్రీ ఏమిచేయగలదు? పాపం ఆమె ఏమీ చేయలేదు. ఎప్పుడైనా ఆనెంట్లో మాట్లాడినదేమో తెలియదు. దెబ్బకం గాలభ్యమైన కొనసభ్యుత్వాన్ని ఆమె చాలా మితం గా ఉపయోగించిందిని చెప్పాలి. పైగా చేతికందీయవచ్చిన డిప్లొమాటి స్వీకరపదవిని ఆమె అందుకో లేకపోయింది. ఇటువంటి ప్రజాహిత కార్యాలలో వయస్సు, అవధివయస్సు, స్వాతంత్ర్యము, తోటి స్త్రీలతో దాటు ఉండాలి.

లేకపోలే ఎంతటి విద్యావతులు ఏమీ చేయ లేరు అని దీన్నిబట్టి తెలుస్తున్నది.

* * * రాజ్యపు ఎన్నికలలో స్త్రీలు గూడా పాల్గొనాలంటే ఇప్పటినుంచీ వాళ్ళు గూడా ప్రయత్నించేయాలి. రాజ్యపు ఎన్నికలలో గూడా స్త్రీలకు తగిన ప్రాతినిధ్యం లేక పోతే మళ్ళీ రిజర్వేషన్లు పారవేయడంని స్త్రీలు ప్రభుత్వానికి మొర పెట్టుకోవలసి వస్తుంది. ముఖ్యంగా మగవాళ్ళు జల్లూకు రెండు స్థానాల్లోనైనా స్త్రీలతో పోటీ చేయడం విరమించుకోవాలి. వోలర్లు, అభ్యర్థులు, గూడా పెసిడెంటు రాజేంద్ర ప్రసాదుగారి హితోక్తి పాటించి స్త్రీలను

ఎన్నుకొనే అంకాకం యివ్వాలి పూర్వ ప్రభుత్వం చేసిన ప్రత్యేక సీట్ల విర్వాదు తామే చేసి తమ జోదార్యాన్ని మూసించాలి.

మగవాళ్ళు స్త్రీని వోడించి గలిచినా ఘనత లేదు స్త్రీ చేత వోడింపబడినా ఘనత లేదు. స్త్రీలకు తగిన ప్రాతినిధ్యం యిచ్చి తమతోబాటు వారిని గలిపించడం లోనే ఘనత ఉన్నది.

* * * ప్రభుత్వంవారు ప్రజాహిత సంస్థలకు ఏ సహాయం చేసినా పితరలాటకం గానే ఉన్నది. మేమిచ్చే గ్రాంటుకు సమానమైన వందా

మీ ఎల్లోరా

పద్ధతి తలకొప్పుయొక్క

అకర్షణ పూర్తికి

కేలిఫోర్నియన్ పాపి

(రిజిస్టర్డ్ ట్రేడ్ మార్క్)

తలనూనెను

వాడండి

ఉచితముగా
దొరకును!

ఈ తలకొప్పునుగూర్చిన వివరాలు దెలుపు 7వ వంబరు కరవత్రమంపై (ఇంగ్లీషు, హిందీ, బెంగాలీ లేక తమిళములో దొరకును) ఒక అలా పోస్టుబిల్డతో అడ్వర్టయిజ్ మెంట్ డిపార్టుమెంట్, పోస్టు బాక్స్ 822, బొంబాయి 18 వ్రాయండి. ఇతర వర్తకుల తలకొప్పుల వివరాలు దెలుపు కరవత్రమంపై తాబోవు ప్రకటనలను చూడండి.

ఇరాన్షిక్ కంపెనీ లిమిటెడ్, లండన్ వారి తరపున ఇండియాలో శయారచేయబడినది.

CPH. 15-X50 TL

తనయొక్క తెలివితక్కువతనాన్ని బయట పెట్టుకోటం బ్రహ్మని కిష్టంలేదు అందు వల్ల “ఆ ప్రశ్నకు నువ్వు జవాబు చెప్ప నవసరం లేదు!”

‘వాళ్లు వేధిస్తే’

‘వేధించినా సరే వాగించినా సరే... నువ్వు - అంతగా పెద్ద అవసరంవస్తేనే వాళ్ళతో మాటాడాలి. లేకుంటే పీతపుగా మాటాడడానికి వీలేదు తెలుసా...”

కొంచెం మార్చి అన్నాడు బ్రహ్మం

‘అలాగే! - అంది సుమిత్ర

‘ఇంకా... వేధించి మాటాడించే సమయంలో సహితం యేనో మాటలతో వాళ్లను దెప్పిపొడవాలి...’

‘అయ్యో...’

‘నోరు ముయ్యి; నేన్నీ మొగుడ్ని - నాయిష్టప్రకారం నువ్వు నడవాలి!’

‘మీ యిష్టప్రకారం నడవటానికి వాళ్ళంతరంలేదు - కాని వుంటే నే మాటలతో వాళ్లను దెప్పిపొడిచి అవనవసరంగా దెప్పిలాటలు తెచ్చిపెట్టుకోమంటారా?’

‘ఏం తెచ్చుకుంటే నేనే? వాళ్లు మనతో వియ్యం పొందబోతున్నారు గనుకనా—

‘ఇక మీ యిష్టం - అంది, సుమిత్ర...

పోయిందవున్న అన్నం గిన్నీ దింపుమా!

‘జాగ్రత్త నే చెప్పినట్లుగా నడుమకోక పోయావా.. వీవు మాడిపోతుంది—

అంటూ అక్కడనుంచి వెళ్లిపోయాడు బ్రహ్మం

సుమిత్ర ఆలోచిస్తూ, కూర పోయింద నేసింది .

* * *

ఏదిమంచి యేద చెడ్డో తెలుసుకో గల శక్తి సుమిత్రకుంది ... అంతవరకూ అన్యోన్యం గా వుంటున్న రామమోహన్ గారి కుటుంబంతో సంబంధం త్రేండుకోవటం ఆమెకు యిష్టంలేదు కాని - హిందూ సాంప్రదాయాల ప్రకారం - భర్త జ్ఞప్రకారం నడుమకుపోవాలనే ఆమెలింపు మంచి చెడ్డలు నిర్ణయించే వివక్షజ్ఞానం తనకున్నా - ప్రత్యేకక దాన్ని తానువయోగించగూడదని ఆమె తలంపు . ఆ తలంపు మూలకంగానే - అప్పవప్పకు స్వాభిమానంమూలకంగా - భర్త అడ్డుకొని నిడిచి నవ్వుకు యోగించినా - అతడు గట్టిగా కూకటం వేయటంపోగాని - వీవుకు బుద్ధి చెప్పటంతోగాని ఆమె తగ్గిపోకుంటుంది; భర్త యిష్టప్రకారం సమయంకుంటుంది..

రామమోహన్ గారికుటుంబంతో మాటాడ వద్దని చెప్పినసందర్భంలోనూడా అంతే!

“తగా, తా మామూలు బదిలి అయి

వచ్చారు...ఎక్కడా కొంపలు దొరకలేదు ... ఏనో పెద్ద బంధుత్వం కలవాడిలాగ రామమోహన్ తమను వాళ్ళింటికి ఆహ్వానించాడు; తమకు యిల్లు దొరికేంతవరకూ - వాళ్ళింట్లోనే తాను గడుపుతా...నిజానికి - అద్దెయిల్లు దొరకటం చాలా కష్టం అవుతున్నా - సమయంలో - తమ వ్రయత్నం వల్ల యిష్టమవుంటున్న అద్దె వాటా దొరికిందని - తనభర్త సైతం ధైర్యంగా చెప్పలేదు...తనభర్త యేంచేయటానికి తోడక తిక్మకపడుతూంటే గదా - రామమోహన్ తన పొరుగువాళ్ళయిన ఆ యింటివాళ్లను మంచిచేసుకొని - తమయిల్లు అద్దెవ్వటానికి వీలుండదు - అని కచ్చితంగా చెబుతున్నా - బ్రతిమాలి పదిరూపాయల అద్దెకే యిష్టించుతే? అసలు యిల్లు దొరకటమే కష్టంగా వున్నప్పుడు పదిరూపాయలకు యిల్లెవరిస్తారు గనుక? అందులోనూ - సమస్తదుపాయలూ గలయిల్లు ... మూడు గదులు . . . పదిరూపాయలు. ■ సందర్భం లోనేకదా భర్త సహితం “రామమోహన్ కు మనమెంతో బుగపడి వున్నాం ... మనకు కక్కనియిల్లు శ్రమపడి సంపాదించి పెట్టాడు -” అని...అన్నది. ఆ సందర్భంలో రామమోహన్ గర్భంతో హింసపోయాడా? లేదు...చిరునవ్వు నవ్వి “ఏదో నాలుగయి జేళ్ళపట్టి యీ పేటలోవుంటున్నా కనుక - ఆమాత్రం గౌరవం సంపాదించుకోగలిగాను. ఒక్కోఫీసులో పనిచేస్తున్న మనం అన్న తమ్ములలాంటివాళ్ళం ఆ మాత్రం నీకు సహాయపడకపోతే. అనుభవం యెందుకు” - అనికదా అన్నాడు.

అలాటిమంచి .. రామమోహన్ నిదా .. అతిడి కుటుంబంమీదా తమకు గల గౌరవం అభివృద్ధి పొందింది కొత్తగా కాపురాని కొచ్చినవడవంటల్ల - కాపురం యేర్పాటు చెసుకొన్నా, యిల్లువదలి, బయటకు వెళ్ళటానికి తనకు మనస్ఫూరించేది కాదు కానయితేనేం. ప్రతీనిత్యం రామమోహన్ తాలూకువాళ్లు యెవ్వో ఒకళ్లు తప్పకుండా వస్తూండేవాళ్లు. పైగా - తమ్ముగరించి - వాళ్లు తన భర్తకు ఫర్మాదుగూడా చేశారు అలా చేయటంవల్ల నేకదా! “అలా యింట్లో వంటరిగా యేడవకపోతే ... వాళ్ళింటి కళ్ళి కొంచెం కులాసాగా కాలక్షేపం చేయగూడదా?” అని ఆయన అన్నార తా నవ్వుకు ... ‘పరాయివాళ్ళింటికి వెళ్ళటానికి నాకు సిగ్గుబాబూ’ - అంది నామ్మనూ!

‘వాళ్లు మనకు పరాయివాళ్ళా ... ఏలా గయారు? ఈసారి అలా అంటే వీవు మాడుతుందిలేళ్ళా—అన్నార ..

తానప్పటికి ‘సరే—అంది...

అప్పటినుంచి నెమ్మదిగా వాళ్ళింటికి వెళ్ళటం అలవాటు చేసుకొంది రాకపోకలు పెరిగాయి... పిలుపుల్లో వరుసులుగూడా యేర్పడాయి... అత్యంత సన్నిహితగా మనుసుకుంటూ—పెద్దవాళ్ళులేని లోటు కన్నడకుండా మనుసుకుంటున్నార; కానీ నేటికీ—యిలాగయింది...

అత్యంత అన్యోన్యంగా మనుసుకుంటున్న—రామమోహన్ గారి కుటుంబంతో సంబంధం తెగ తెంపులు చేసుకొనికృషియించాడు భర్త...కారణం యేమో తనకు తెలియదు...ఏమయినా— కొద్దికాలంలోనే— ఆహ్వాయతతో యేర్పరుచుకొన్న అన్యోన్యతను చేదించుకొని దూరంగా వుండటం తన కిష్టంలేదు. వాళ్ళతో మాట్లాడకుండా— మాట్లాడినప్పుడూ నూటిపోటి మాటలతో జవాబులివ్వటం—తనకు మృదయ పూర్వకంగా యిష్టంలేదు...వాళ్ళతో సన్నిహితంగా వుండటమే తన కోరిక—కాని భర్త ఆలాశానించాడు—వాళ్ళింటికి వెళ్ళటానికి వీలేదు. వాళ్లు తమయింటికి వచ్చినా— మాట్లాడడానికి వీలేదు ఒక వేళ అదే సనిగా పదిమాటలు మాట్లాడితే - నూటిపోటిగా - మనస్సుకు నొప్పికలిగేలా తానొక్కమాట మాత్రం మాటాడాలి. ఇది భర్త తనోచ్చిన వుత్తరువు; కాననం-భార్యగా-తానుదాన్ని ఆచరణలో పెట్టాలి...

ఈవిధంగా ఆలోచించేసరికి - సుమిత్ర కళ్ళలో నీళ్లు తిరిగాయి...కాని ఆడిది ఏం చేస్తుంది?

* * *

రెండుమాడు రోజులు గడిచాయ్... ఆ రెండుమాడు రోజుల్లోనూ సుమిత్ర వీధి నువ్వుం కదలేదు...ఎప్పుడో చెరువుకు నీళ్లు తెచ్చుకోవటానికి వెళ్ళటం మనచోయిన

సుమిత్ర రాలేదని, రామమోహన్ కుటుంబంలో వాళ్లు రాలేదని చెప్పటానికి వీలేదు ..ఆ మర్నాజే...అంటే..బ్రహ్మం భార్యను శానించిన ... మరునటిరోజే . రామమోహన్ చెల్లెలు యేదో భక్తులై వచ్చింది ... ఇంట్లోవున్నా - భర్త ఆజ్ఞా ననుసరించి, లేదని కనీసంపించింది సుమిత్ర, ఆ మధ్యాహ్నం...రామమోహన్ తల్లి వచ్చింది...ఆమె పెద్దది ... అంత వరకూ సుమిత్ర - మంచి గౌరవం యిడ యెవల చూపించింది కాని - నేడు భర్త ఆజ్ఞతో - అవిడతో సహితం - గౌరవం యివ్వకుండా యిష్టమొచ్చినట్లుగా ప్రవరించింది ..

‘ఇదేమి బహూయ్ ..ఈరోజు నీకోరణి

★ మ గ వా డి శా స నం ★

తమాషా గా వుంది' - అందావిడ అమామ
కంగా!

'ఇంకా తమాషా గా వుంటుంది' - అంది
సుమిత్ర బెగటుగా!

మరా ముసలావిడకు - అక్కడ కూర్చో
బుద్ధిపుటలేదు ..

'వెళ్తా నమ్మాయ్!' - అంటూ లేచిం
దావిడ!

'ఇప్పు డిక్కడ మిమ్మల్ని కూర్చోమన్న
దెబ్బ?' - అంది సా గ త్రి సు కుం టూ
సుమిత్ర .

'ఎవరూ అవశేదమ్మా.. నాకు నేనే
వచ్చాను! -' అంటూ ముసలావిడ... పాపం
ముఖం చిన్నది చేసుకొని వెళ్ళిపోయింది!

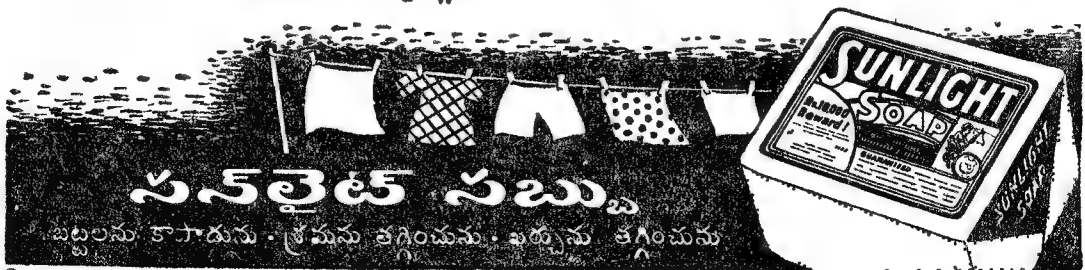
త్వరగా సురగను తెచ్చు సన్లైట్ బాద కుండ తెల్లగాను మరియు ప్రకాశవంతముగాను ఉతు కును

నేను అదృష్టవంతుడను ఎందుకనగా నా భార్య
సన్లైట్ సబ్బుతో నా బట్టలను ఉరికి
రక్షించును సన్లైట్ యొక్క చాల
ఎక్కువైన బలవంతము, త్వరగా పనిచేయు
వలబలమునైన సురగ మరియు నువ్వులను
బట్టలను బాదకుండ పోగొట్టును ఈ
విధముగా నా బట్టలు చాల కాలముండును.
అందువలన నా ఖర్చు తగ్గును.

మీరు సన్లైట్ సబ్బుతో బట్టలను
సులభముగా ఉరుకుటచే మీకు ఎక్కువ
తీరిక ఉంటుంది సన్లైట్ యొక్క
చుట్టుకైన సురగ మరియు నువ్వులను
తరిమివేసి రంగు బట్టలను మిక్కిలి
ప్రకాశవంతముగా చేయును

సన్లైట్ సబ్బు

బట్టలను కాపాడును • త్రమను తగ్గించును • ఖర్చును తగ్గించును

S. 220-X52 TL

ఇండియాలో తయారుచేసింది

అదివ అలా వెళ్ళింది. సుమిత్ర కళ్ళలో నీళ్లు నిల్చాయి. 'పాపం... ఆ మనుషులవిడి' సెంత బాధ పెట్టాను! - అనుకున్నదామె...

కాని యంతలో బ్రహ్మాండమైన... 'వస్తూనే... ఎందుకూ కన్నీళ్లు?' అని అడిగాడు...

'మీ ప్రభావమే... మీ ఆజ్ఞ శిరసా వహించాను; పాపం ఆ మనుషులవిడి' యిద్ద మొచ్చినట్లుగా మాటాడాను; అదివ ముఖం చిన్నబుచ్చుకొని వెళ్ళిపోయింది - అంది సుమిత్ర కన్నీళ్లు కుప్పకూలుతూ!

'మంచిపని చేశావ్!' - అని నవ్వాడు కన్యగల్గంగా బ్రహ్మాం...

'ఇంతకీ వాళ్లు చేసిన తప్పిద మేమిటా?'

'నోరు మూసుకో..... లేకుంటే దివద పోతుంది! - అన్నాడు బ్రహ్మాం... సుమిత్ర తగ్గిపోయింది...

* * *
సుర్పాడు చెఱువు నుంచి నీళ్లు తెస్తూంటే... వెనక నే... 'సుమిత్రా' అంటూ కమల కేక చేసింది..... కిందటి దినమే... ముసలమ్మ మనస్సు పాడుచేసిన సుమిత్రకు - కమలతో మాటాడి, ఆమె మనస్సు సహితం బాధపెట్టటం యిష్టం లేదు. అయితే - యామగ్యం భర్త ఆజ్ఞా పించినది మొదలు యానాటివరకూ - రామ మోహన్ భార్య కమలను కలుసుకోవటం జరగలేదు. నేడు. జరిగింది.

కమలతో మాటాడటం యిష్టంలేక - వడి వడిగా వెళ్ళిపోయింది సుమిత్ర... కాని - మరుసటి దినం నీళ్లు తీసుకురావోయే సమయంలో కమల... సుమిత్ర నడంకొటింది - 'ఏమన్నా... నామీద యెందుకూ నీ కంఠ కోపం?'

'కోపం లేదు.. గింపం లేదు... ముందు అడ్డు తప్పకొ' - అంది తీవ్రంగా సుమిత్ర. ఈ కర్కశత్యం భర్త కాసనం ఆమెలో ప్రవేశపెట్టింది!

'సువ్రత కారణం చెబితే గాని కదిలేది లేదు!' - ప్రేమ ఒకభోక్తూ అంది కమల! 'మాటారినం బాగుంది!' - అంది సుమిత్ర తిరిగి!

'మేము మోటువాళ్ళం... పోనీ కానీ... మేం చేసిన తప్పిద మేమిటా చెప్పతా?' అనాయకంగా, కళ్ళనీళ్లు పెట్టుకు అడిగింది కమల

'కారణం!' - ఏదో వున్నట్లుగా... నకిరిగా నవ్వింది సుమిత్ర.

కమల మరోవిధంగా వ్రాపించింది... 'ఏమిటా - మేం యేమయినా పెద్ద తప్పు చేసివుంటే తుమించు' - అంది కళ్ళనీళ్ళతో కమల... నిజంగా యీ పట్టు... సుమిత్ర

కళ్ళలో సహితం నీళ్లు తిరిగాయి... ఇప్పుటికీ వాళ్ళ కుటుంబాన్ని అనేకవిధాలుగా బాధపెట్టినందుకు - ఆమె మనస్సు బాధపడుతోంది ఇంకా యేం నూటిబోటి మాటలు విన్నవైతూ అని వాళ్ళ మనస్సులు బాధపెడుతుంది..... మరి బాధపెట్టటం ఆమె కిష్టం లేదు. కానయితే - యేదో జవాబు చెప్పకుంటే కమల తన్ను వదిలదు...

'ముందు తప్పకొ - ఏలాగో అనకలిగింది సుమిత్ర -

'ముందు కారణం చెప్పు! -

'ఏం చెప్పకలుగుతుంది సుమిత్ర? ఏలాగో 'కాసనం' - అనకలిగింది...

'కాసనం యేమిటి?'

'అయిన మీతో యిలా వుండ మన్నాడు!' - అంది సుమిత్ర కళ్ళనీళ్లు పెట్టుకొని...

— 'అప్పటికే అన్ని సంగతులు గ్రహించిన దానిలా:' మీ ఆయన యిలా వుండ మన్నారా? - అని ఆశ్చర్యపోతూ అడిగింది...

'దో' - అంది సుమిత్ర -

'నా కిష్టంలేక అర్థమయింది' - అని

దారి యిచ్చింది కమల... కారణం యేమో తెలుసుకోవాలని కుతూహలం సుమిత్రకు కలిగింది కాని... నిష్కర్షగా మాటాడిన తాను యే మొఖం పెట్టుకొని అదగ్గరకు తుంది.

ఆలోచిస్తూనే యింటికి వచ్చేసింది...

'ఏం యింత ఆలస్యం అయింది?'

గరిష్టా అడిగాడు బ్రహ్మాం...

'దానిలో కమల కన్పించింది ఏదో మాటాడిందబోయింది!' ఏలాగో - నూటి బోటి

మాటలని, తప్పించుకొని నయం పడ్డాను! అంటూ ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోయింది సుమిత్ర... మంచిపని చేశావ్... అంటూ... యేమిటా ఆలోచించనాగాడు బ్రహ్మాం.

* * *

తర్వాత యేం జరిగిందో యేమో సుమిత్రకు తెలియదు:

సాయంత్రం - బ్రహ్మాం యింటికి వచ్చి రావటం వోలే - 'ఏయ్' - అని భార్యను కేకపెట్టాడు...

వోడ్లో పనిచేసుకుంటున్న సుమిత్ర కన్పింది...

'ఒకమారు నవ్వు వాళ్ళింటికి వెళ్ళి...

బాధ తలనొప్పి జలుబు మరియు జ్వరంనుండి తక్షణం వివరణపొందుటకు

వీధి పత్రికలున్నాయట తెచ్చి పెట్టా - అన్నాడు...

‘ఎవరింటికి?’

‘ఆ రామమోహన్ గారింటికి’

‘రామమోహన్ గారింటికా?’ - ఆశ్చర్యబోతూ అంది సుమిత్ర...

‘ఊ...ఏం?’

‘అదికాదు...’ - సుమిత్ర యింకా యేమో చెప్పబోయింది... కాని బ్రహ్మం పట్టించుకోకుండా ‘నే వెళ్ళమన్న పప్పుడు వెళ్ళటానికేం’ అన్నాడు...

‘మీరేగా ఒకప్పుడు వాళ్ళింటికి వెళ్ళ వద్దనీ - వాళ్ళు పల్లరించి నా మాటాడ వద్దనీ - మాటాడించినా - పదిమాటలకు ఒక మాట నూటివంటిగా వదలమని చెప్పారు... మరి’ -

‘అవును ఆనా డాలా కానించాను. నేను నే నీలా కానినమ్మాను... నేను నీ భర్తను... నా యిష్టప్రకారం నివసించాలని కానవ నువ్వు’ - అన్నాడు వ్యంగ్యంగా బ్రహ్మం.

‘మీరు నాభిరై; ఒకప్పుడు మీ కాద కాని వున్నారించుకొని - వాళ్ళముఖాలు మరి చూడకూడదన్నట్లుగా - తీవ్రంగా మాటాడాను మరి తిరిగి యేముఖం పెట్టు కొని వాళ్ళింటికి వెళ్ళేది?’

‘ఏం నే వెళ్ళమన్నానుగా!’

‘నే వెళ్ళలేను...’ - అంది యేలాగో సుమిత్ర...

‘వెళ్ళలేవు... - యిప్పుడు’ - అంటూ లేచి సుమిత్ర చెంప ఛేళ్ళుమనిపించాడు బ్రహ్మం...

‘ఒకప్పుడు వెళ్ళమన్నవాడూ మీరే వెళ్ళవద్దన్నవాడూ మీరే... వాళ్ళను బాధ పెట్ట... తిరిగి నీ గుర్తింపించి - తగుదునమ్మా

.. - అని యే మొఖం పెట్టుకొని వాళ్ళింటికి వెళ్ళేది? - అంటూ సుమిత్ర.. దవడ రామమోహన్ గారింటికి వెళ్ళింది:

‘రా అమ్మరా...’ - అని వీధిలోవున్న కమల ఆహ్వానించింది.. ‘ఏ మిటమ్మా... ఆలా దవడరామమోహన్ గారా? - అంటూ యెదురుగా వచ్చాడు రామమోహన్!

సుమిత్రకళ్ళల్లో నీళ్ళు నిల్చాయి. ‘ఏముంది... అన్నీ కాసనాలు... వెళ్ళా నన్నా చెంప ఛేళ్ళుమంది... వెళ్ళా నన్నా చెంప ఛేళ్ళుమంది... ఏ మొఖం పెట్టుకొని మీయింటికి రాను’ - అంది...

‘ఓ యివన్నీ తమ్ముడిగారి కాసనాలన్న మాట నేను తిరిగి మీయింటికి వెళ్ళమన్నా జేమిటి?’ - అన్నాడు రామమోహన్.

నవ్వి, ‘ఊ వెళ్ళి పత్రికలు తీసుకురమ్మ న్నాడు... వెళ్ళవద్దన్నది ఆయన; వెళ్ళ మన్నది ఆయన; అంతా బాగా నే వున్నాడు; మధ్య నేనే దవడయ్యాను’ - అంది కళ్ళు తుడుచుకుంటూ సుమిత్ర...

‘ఛ... నువ్వు చవట వేలాగవుతావమ్మా. ఏమాత్రమయినా... నేనే మాతమ్ముడ్డో అవ్వాలి; ఎంచేతనంటావా? మా యిద్దరకూ మాటామాటా వచ్చి మాటాడుకోవటం మానేశాం; నేను తిరిగి మాటాడుకున్నాం; అంతే’ -

‘మాటా మాటా యెందుకా?’ - సుమిత్ర ఆదుర్దాగా అడిగింది.. ‘ఏంవుంది. పని లేక. తాను హెడ్ గుమాస్తా గనక, తన మాట నెగ్గాలని తాను అనుకున్నాడు; తనమాట నెగ్గాలని ఆయన అనుకున్నాడు. హెడ్ గుమాస్తా యేగా.. అధికారి... తాను తన యిష్టం వోచ్చినట్లుగా

చేశారు... ఆయనకు కోపంవచ్చి - నిన్ను కానించారు’ - అంది కమలమ్మ...

పూర్వపుబాధ అంతా మంచిబోయి: “ఇంతకీ మాటా, మాట ఎందుకు వచ్చింది?” అని అడిగింది సుమిత్ర

‘మొన్న ఒకటోతారీఖున చెక్ వచ్చి దమ్మా; ఆఫీసుకు లేడు; ఇన్ ఛార్జి నేనే; మీ ఆయన వెంటనే చెక్ క్యాషు చేయ మన్నాడు; ఈదినం కట్ట లేవు చేద్దా మన్నాను అంతే.. ఆతిర్వాత మాటమీద మాట వచ్చింది. ఇద్దరంగూడా యిష్టం వచ్చినట్లుగా వాదులాడుకున్నాం; చెక్ మర్నాజే క్యాషు చేశాననుకో... కాని ఆనాటినుంచీ నాతో మాటాడటం మాను కున్నాడు మీ ఆయన... నేను అంతగా పట్టించుకోకుండా వూరుకుంటిబోయాను. కాని ప్రాగ్గుట. మీ ఆళ్ళయ్యచేసిన చాడా వుడిని వున్నారించుకొని ఆఫీసులో నాభీ పొరిపాటు... మరివిషంగా అనుకోవద్దు తమ్ముడూ, - అన్నా... ఇంకేముంది... అంతే - అన్నాడు... రామమోహన్...

‘మీ పట్టుదలలు బాగా నేవున్నాయ్... కాని. మధ్య మీం యిరుక్కుబోయాం’ - అంది కమల.

‘ఇరుక్కుపోటం యేమిటమ్మా.. నిష్టార ణంగా మిమ్మల్ని చూపించాను; పైగా కాసనాలతో దవడలు సాపు చేయించు కొన్నాను’ - అంది సుమిత్ర...

‘బానీలే యిప్పటికయినా... బయట పడ్డాం... కానీ తమ్ముడి కంఠ తీవ్రత పని! రాగు.. అది యేప్పటికయినా ప్రమాద కరమే’ - అన్నాడు రామమోహన్..

‘నిజం’ - అంది కమల

‘అవన్నీ ఆలాగుంచు... వెంటనే పత్రి కలు తీసుకోకపోతే మరేం వస్తుందో -’ అంది నవ్వుతూ సుమిత్ర..

కమల పత్రికలు తెచ్చియిచ్చింది...

నెడ్డా. ‘ఓమారు ఆలా రావమ్మా’ - అంది సుమిత్ర...

‘అలాగే.. మరి ఆటంకాలుతీరాయిగా’ - అని నవ్వింది కమల -

నాగనింహ లేహ్యము

బంగాలు చేర్చబడినది మేసా ము, నిక్కొక్క, నిప్పుత్తుక, కుళ్ళ వస్త్రమును సారించి బలమును, కొంతని, వీర్యవృద్ధిని కలి గించు వర్ణప్రసాదము -

20 టున్ల దబ్బి రు. 8-4-0 బాక్లీజీ 15 అ. పి. పి. ఏ డ్రికం పెని. ‘ఆయుర్వేదసమాజం’ పెరిడిస్ - నెల్లూరు జిల్లా.

★ విచిత్రవ్యక్తి ★

మూలం: మార్క్ ట్వేన్

అనువాదం: నందూరి రామమోహనరావు

వెల రూ. 1-8-0

పోస్టు ఖర్చులు ప్రత్యేకం

ఆంధ్ర గ్రంథమాల,

మద్రాసు-1.

జామ్మరిల్లు

గాలిపటం

బాస్కెట్, ప్రభాకరం

కాకికాలతో, రంగులతో, నే
గాలిపటం కడుతున్నానమ్మా!
ఎంత పెద్దదో నా గాలిపటం!
ఎన్నిరంగులతో గాలిపటానికీ!

రంగులు వేసిన గాలిపటంపై
'రాముడి పట'మని రాస్తానమ్మా!
ఎన్నో రంగుల ఇంద్రధనుస్సుకి
ఇది చూస్తే సిగ్గెస్తుందమ్మా!

అకాశంలో నక్షత్రాలకి
అందేలా ఎగ రేస్తానమ్మా!
చుక్కల మధ్యన నా గాలిపటం
చిక్కులు పడిపోతుందమ్మా!

నీలాకాశపు నక్షత్రాలకి
గాలిపటం ఇచ్చేస్తానమ్మా!
తమ చేతులతో నా గాలిపటం
తాకుతవమ్మా తారకలన్నీ!
రాతిరి రోజూ చుక్కలు నాతో
రహస్యములు చెబుతాయమ్మా!
తారకలకి నేనంటే యిష్టం!
తారకలంటే ఇష్టం నాకు!

చందమామలో ఇంకబిల్లు, నా
అందపు గాలిపటం కనగానే
వీడో అనుకుని కొరికేస్తే, మరి
ఎల్లాగమ్మా నా గాలిపటం?

బొమ్మలల్లు సరియర్

టామ్ సాయర్ ప్రపంచ యాత్ర

మూలం మార్కెట్స్

గతసంచికలో ప్రారంభమైన ఈ సరియర్ టామ్ సాయర్, చాకల్ బెర్రీఫీన్ నవలలకు తరువాతి సంచికను తెలుపుతుంది. “చాకల్ బెర్రీఫీన్” నవలలో చూపిరిగానే ఈ నవలలో కూడా చాకల్ బెర్రీఫీన్ అనే కుర్రవాడే కథ చెబుతాడు. ఈ నవలలో టామ్ సాయర్ అనే మరో కుర్రవాడూ, చాకల్ బెర్రీఫీన్, వీళ్ళ స్నేహితుడైన జిమ్ అనే నీగ్రో ముఖ్యపాత్రలు. టామ్ సాయర్ కు ఎప్పుడూ ఏదో సాహసం చేస్తూనే వుండాలనీ, తన పేరు దేశదేశాల్లో మోగిపోతూ వుండాలనీ కోరిక. అంచేత ఇదివరకు చేసిన సాహసాలతో తృప్తిపడక, కొత్తవాటికోసం చాలా ప్లాన్లు వేస్తాడు. కానీ మిగతా వాళ్ళిద్దరూ అతని ప్లాన్లు అన్నిటినీ తోసి వేస్తారు. ఏంచేయడానికి పాలుపోకుండా వున్న సమయంలో, అతడు ఎన్నడూ కలలో నైనా వూహించి ఎరగని అద్భుత సాహసిక సంఘటన ఎదురవుతుంది. అది ఈ వారం ఉపసంధి.

2

ఇలాగే టామ్ సాయర్ చాలా ప్లాన్లు వేశాడు. కాని ప్రతి ప్లానులోనూ ఎక్కడో ఒక చోట లొసుగు ఉండడం మూలాన ప్రతిదాన్నీ వెనక్కి నెట్టివేయ వలసివచ్చింది. అతని కేమిచేయడానికి పాలుపోలేదు. ఇంతలో, ఒక బెల్మాన్ ఏదో త్వరలో యూరప్ ఖండానికి ప్రయాణమై వెళ్ళబోతోందనే వార్తను సెంట్ లూయీ పట్టణంలోని పత్రికలన్నీ ప్రకటిం

చాయి. ప్రతిరోజూ అదే వార్తను అదేవనిగా ఘోషించసాగాయి. దాన్ని చూడడానికి వెడదామా వద్దా అని కొన్నాళ్లు టామ్ తటపటాయించాడు. పత్రికలన్నీ బెల్మాన్ ను గూర్చి మరి మరి వ్రాస్తున్నాయి. ఇక వెళ్ళిచూసి రాకపోతే బాగుండదనిపించింది టామ్ కి. ఇప్పుడు చూడకపోతే మళ్ళీ ఎప్పటికీ చూడలేనేమో వనుకున్నాడు. అదీగాక దాన్ని చూడడానికి నాట్ పార్సన్స్ వెడుతున్నాడు. అందుచేత తను

ఊరుకోవడం అసంభవంగా తోచింది. నాట్ పార్సన్స్ తిరిగివచ్చి బెల్మాన్ ను గూర్చి గ్రామస్థుల దగ్గర ఇష్టం వచ్చినట్లు కోతలు కోస్తూండగా తను ఏమీ చేతకాని దద్దమ్మలాగ నోరుమూసుకుని కూర్చోడం సహించరానిదని అనుకున్నాడు. అందుచేత ప్రయాణానికి సిద్ధమయ్యాడు. నన్నూ, జిమ్మనూ, తనతో రమ్మని కోరాడు.

ఆ బెల్మాన్ చాలా పెద్దది. దానికి రెక్కలు, ఇంకా ఏమేమిటో చాలా అవయవాలు ఉన్నాయి. బామ్మల్లో చూసిన బెల్మాన్లకూ దీనికి ఎక్కడా పోలికే లేదు. ఊరి చివర పన్నెండ్లో వీధిలో ఉన్న మైదానంలో అది విడిసివుంది. దానిచుట్టూ బోలెడుమంది జనం గుంపులుగూడి వున్నారు. అంతా దాన్ని చూసి వేళాకోళం చేస్తున్నారు. బెల్మాన్ యజమానియైన ప్రొఫెసరును మరీ ఎక్కువగా వేళాకోళం చేస్తున్నారు ప్రొఫెసరు పీలగా ఉన్నాడు; ముఖం తెల్లగా పాలిపోయినట్లుంది. కళ్లలో ఏదో ఉన్నాడమనే భాంతి కలగజేసే కాంతి కనిపిస్తోంది. అందరూ అతనిమట్టు చేరి బెల్మాన్ కదలదంటే కదలదని వెక్కిరిస్తున్నారు. వాళ్ళ వెక్కిరింపులు వింటుంటే అతనికి ఒళ్లు మండిపోతోంది. పిడికిలి బిగించి, మీదబడి మింగివేసేవాడిలా ఊగిపోతున్నాడు. "మీరంతా వ్యతిరేకముగాలు. గుడ్డివాళ్లు. ఒకరోజున మీకే తెలిసివస్తుంది, ఇప్పుడు మీరు వెక్కిరిస్తున్న వ్యక్తి ఎంత ప్రతిభావంతుడో. దేశాలకి దేశాలను ■ శాశ్వతభావాలకు లేవనెత్తే మహామహుణ్ణి, నాగరికతలను సృష్టించే యుగకర్తని మీరీ రోజున సామాన్య మానవుడనుకుని హేళనచేస్తున్నారు. కాని ఇదే ప్రదేశంలో మీ మనములు వెయ్యేళ్ళకైనా చెక్కుచెదరని స్మారకచిహ్నం నా పేరిట కట్టించబోతున్నారు. కాని నా కీర్తి స్మారక చిహ్నాలు నశిస్తే నశించేది కాదు; ■ చంద్రతారారాశిం నిలిచిపోతుంది," అని అతడు ఉపన్యసించాడు.

ఈ మాటలతో జనం ఇంకా విరగబడినవ్వారు. "హేయ్" అని కేకలు వేసి ఏడిపించారు. "వెళ్లి కాక ముందు నీ నేరేమి"టని, "నీ చెల్లెలు పెంపుడుపిల్లినాయ

నమ్మి పేరేమి"టని, ఇంకా ఇలాగే ఏవేవో పిచ్చి ప్రశ్నలు వేశారు. ఏడిపించడానికి అనువుగా అమాయకు డేవజైనా దొరికితే జనం ఇలాగే ప్రశ్నలు వేస్తారు. వాళ్ళ ప్రశ్నలు వినోదకరంగానే వున్నాయి. నేను కాదనను. కాని అంతమంది కలిసి ఒక మనిషిని పట్టుకుని ఏడిపించడం ఏంమర్యాద? పైగా వాళ్ల నోళ్లకి అడ్డంలేదు. ఎంత లేసిమాటలైనా అనేస్తున్నారు. సాపం అతడికి అంతంత మాటలనడానికి నోరురాక నాలిక వెళ్ల బెట్టి చూస్తున్నాడు. పైగా అతడు సమాధాన మివ్వడంకూడా మంచిదికాదు. జనసమూహం అతణ్ణి ఏంచేసినా చేయగలదు. అతడు స్వతహాగా మంచివాడులాగానే కనిపిస్తున్నాడు. కాని వచ్చిన చిక్కల్లా ఏమిటంటే అతడు మేధావి ప్రతికలన్నీ అలాగే వ్రాశాయి. కాని అతడు మేధావి. కావడం అశనిదోషం కాదుగదా. ఈ మేధావులనబడే వాళ్ల దగ్గర ఒక పెద్దదోషంవుంది. తమకు తెలియనిది లేదని వాళ్ల పుద్దేశ్యం. అందుకని ఎవళ్ల మాటా వినరు, తమకి తోచినట్టే చేస్తారు. దాంతో ఇతరులకి కోపం వస్తుంది. కోపం రావడం చాలా సహజంకూడాను ఈ మేధావులే గనక కొంచెం వినయంగా మెసులుకుంటూ, ఇతరులు చెప్పేది విని నేర్చుకోవాలనే బుద్ధి కనబరిస్తే ఎంత బావుంటుంది!

విమానంలో ప్రొఫెసరు ఉన్న భాగం పడవ ఆకారంలో ఉంది ఆ భాగం విశాలంగావుంది. అక్కడ సామాన్లు అవీ పెట్టుకోడానికి వీలుగావుంది. పక్కలు పరుచుకోడానికి కూడా సుఖంగావుంది. మేము విమానంలోకి వెళ్లాము. అక్కడోక ఇరవైమందిదాకా ఉన్నారు. వాళ్లలో నాట్ పార్సన్స్ కూడా ఉన్నాడు. వీళ్లంతా విమానంలోని వివిధభాగాలను పరీక్షిస్తున్నారు. ప్రొఫెసరు వాళ్లనీ వీళ్ళనీ కసురుతూ, విమానాన్ని ప్రయాణానికి సిద్ధం చేస్తున్నాడు. అతని నన్నాహంచూసి విమానంలో ఉన్న వాళ్లందరూ ఒకళ్ల తరవాత ఒకళ్లు మెల్లిగా బయటికి వచ్చేశారు. నాట్ పార్సన్స్ ఆఖర్న మిగిలిపోయాడు. అతడు కదిలేదాకా కదలకూడదని మేమూ అనుకున్నాము. ఎందుకంటే ఆఖరుదాకా విమానంలోనే ఉన్నాడన్న కీర్తి అతని కొండుకు రావాలి?

చివరికి అతడుకూడా దిగి వెళ్లిపోయాడు.

★ టామ్ సాయర్ ప్రపంచయాత్ర ★

మేము కదులుదామనుకుంటున్నాము. ఇంతలో జన సమూహంనుండి బ్రహ్మాండమైన ధ్వనులు మిన్ను ముట్టాయి. మేము గాభరాపడి ఏమిటాలని చూశాము. పట్టణం పట్టణం యావత్తూ అతివేగంగా కిందికి దిగి పోతోంది. నాకు విపరీతమైన భయంవేసింది. జేమ్ కొయ్యబారిపోయాడు. టామ్ ఏమీ అనలేదు; కాని అతనిముఖంలో గొప్పఉత్సాహం కనిపించింది. పట్టణం ఇంకా, ఇంకా కిందికి దిగిపోతోంది. మేము దిగ్భ్రంతులమై గాలిలో వేలాడుతున్నాము తప్పితే మరేం చెయ్యలేకపోయాము. ఇట్లు చిన్నవైపోయాము. పట్టణం కుంచించుకుపోయింది. మనుషులు చీమల్లా కనిపిస్తున్నారు. బట్లు నల్లులమాదిరిగా కనిపిస్తున్నాయి. వీధులు వగుళ్లవలె కనిపించాయి. ఇంకా కొంతసేపటికి అన్నీ కలిసి ఒకే ముద్దలాగ కనిపించాయి. పట్టణమే కనిపించకుండాపోయింది. మా పూరిపక్కన నది అటాక పెయ్యిమైప్పు ఇటాక పెయ్యిమైల్లదాకా కనిపిస్తోంది. మరికొంతసేపయ్యేసరికి భూమి బంతిలాగ కనిపించింది. బంతికి చుట్టూవుండే చారల మాదిరిగా కనిపిస్తున్నాయి నదులు. గాలి అంతకంతకూ చల్లగా వుంది. మాత్రాళ్ళో డగ్లస్ అమ్మగారప్పడూ చెబుతూవుండేది భూమి గుండ్రంగా బంతిలాగ వుంటుందని. కాని మూడనమ్మకాలంటే నాకు చెడ్డ అనభ్యంతరం. అందుకని ఆమె మాట నే నెప్పుడూ నమ్మలేదు. భూమి బల్లపరుపుగా ఉన్నట్టు కల్లారా చూస్తూ బంతిలాగ వుండంటే ఎలా నమ్మడం? ఏదన్నా ఒక విషయం నిజమో అబద్ధమో తేల్చుకోవాలంటే, వాళ్లు చెప్పింది వీళ్లు చెప్పింది నమ్మకుండా, మనంతట మనం పోయి చూసి తేల్చుకోవడం మంచిదని నా అభిప్రాయం. అందుకని అప్పుడప్పుడు మా పూరిపక్కన కొండమిది కెక్కి చూసేవాణ్ణి. ఎంతసేపు చూసినా భూమి బల్లపరుపుగానే వుండేది. కాని ఇప్పుడు మాత్రం డగ్లస్ అమ్మగారు చెప్పిందే నిజమని ఒప్పుకోక తప్పలేదు. అంటే, ఆమె చెప్పింది మిగతాప్రపంచానికి సంబంధించినంతవరకూ నిజమే, కాని, మా పూరు ప్రాంతానికి సంబంధించినంతవరకూ అబద్ధం

మాత్రానుప్రాంతం బల్లపరుపుగానే వుందని ప్రమాణం చేసి చెప్పగలను.

ప్రాఫెసరు ఇంతసేపూ నిద్రపోతున్నట్టు నుంచునే వున్నాడు. కాని మాత్రానుప్రాంతం మేలుకున్నట్టు ఉలికిపడి, కోపంతో ఈవిధంగా అన్నాడు:

“వెధవలు! శుంరలు! నా బెల్మాన్ లోకి వచ్చి, దాన్ని నాలుగు మూలలా పరీక్ష చేసి కిటుకు కాస్తా కనిపెట్టేదామనుకున్నారు. వాళ్లు దురుద్దేశం నేను కనిపెట్టలే ననుకున్నారు. హు, ఈ బెల్మాన్ రహస్యం నాకు తప్ప ఇంకెవరికీ తెలియదు. దేనివల్ల అది ఎగురుతుందో ఎవ్వడూ కనుక్కోలేదు. అది ఒక కొత్త శక్తి. కొత్త శక్తి!! ఇంతవరకూ మానవుడు కనిపెట్టిన ఏ శక్తి దీనితో పోలదు. ఆవిరిశక్తి దీనిముందు బలాదూర్. నేను యూరప్ వెళ్లలేనని వాళ్లన్నారు. యూరప్ వెళ్లలేనే? అయిదేళ్లకు సరిపడ శక్తి ఈ బెల్మాన్ లో వుంది. మూడు నెలలకు సరిపడ ఆహార సామగ్రి ఉంది. వాళ్లు వట్టి వెధవాయలు. వాళ్ల కేం తెలుసు దీని మహిమ? నా గాలివోడ ఏడిసినట్టుం దన్నారు; బలహీనంగా ఉందన్నారు. ఇది ఏదై ఏళ్ల కైనా చెక్కుచెదరకుండా తయారుచేశాను ఆ మాట కొస్తే నా జీవితాంతండాకా ఆకాశంలోనే విహరిస్తూ వుండగలను. నా యిష్టం వచ్చినచోటికి పోగలను. వాళ్లు నవ్వారు. ‘ఏడిశావులే పిచ్చోడా’ అన్నారు. ఎక్కడికీ పోలేనే? చూపిస్తా నా తడఖా. చూపిస్తా నా మహిమ. ఏయ్, అబ్బాయ్, ఇలా రా. వచ్చి ఈ మీటలు నేను చెప్పినట్టు నొక్కు.”

ప్రాఫెసరు టామ్ ను పిలిచి ఎటు పడితే అటు బెల్మాన్ ను తిప్పడం, ముందుకు నడపడం నేర్పాడు. నిమిషంలో బెల్మాన్ రహస్యాలన్నీ నేర్పేశాడు. టామ్ “ఓన్ ఇంతేనా? చాలా తేలిక” అన్నాడు.

దాదాపు నేల అంటుకునేటంత కిందికి దింపించాడు బెల్మాన్ ని. ఇలినాయిస్ రాష్ట్రపు పొలాల్ని రాసుకుపోయేటంత కిందికి దిగాము. పొలాల్లోని రైతులతో మాట్లాడడానికికూడా వీలైనంత కిందికి దిగాము. ప్రాఫెసరు కొన్ని కరవత్రాలు కిందికి విసిరేశాడు.

తన బెలూన్ యూరప్ ఖండానికి వయనమైపోతోందని
కరవత్రాల్లో అతడిదివరకే అచ్చువేయించాడు.

టామ్ కు విమానం నడవడం బాగా చేత
నైంది. ఒక పెద్దచెట్టుకేసి నూటిగా పోనివ్వడం,
చెట్టుకు ఢీ కొట్టేటంత దగ్గరగా పోనిచ్చి, యుయ్యన
నిటారుగా విమానాన్ని పైకి పోనివ్వడం మొదలైన
ట్రీక్కులు చేయడంకూడా నేర్చాడు. విమానాన్ని
నేలకు దింపడంకూడా ప్రాధానం నేర్చాడు. ఒకసారి
టామ్ విమానాన్ని నేలమీదికి మెల్లిగా దింపాడు
కూడాను. కాని నేల కంటుకున్నదో లేదో, పెంటనే
ప్రాధానం "వీల్లేదు" అని గర్జించి మళ్ళీ పైకి పోని
చ్చాడు. నేనూ, జిమ్ ప్రాధానం ను వేడుకోవడం
మొదలుపెట్టాము, 'మమ్మల్ని వదిలిపెట్ట' మని. కాని
మేము వేడుకున్నకొద్దీ అతడికి కోపం రెచ్చిపోయింది.
కోపంతోచిందులు తొక్కాడు, మాకేసి క్రూరంగా
చూశాడు. నాకు అతడింటే విపరీతమైన భయం
ఏర్పడింది.

తరవాత తనకష్టాలను తలుచుకుని ప్రాధానం
అదేపనిగా కుమిలిపోసాగాడు ప్రజలనుండి తను
పొందిన అవమానం తలుచుకుంటే గుండె చెరువై
పోతోందన్నాడు. ముఖ్యంగా తన విమానం వీడిసి
క్లుందని అనడం, అది ఆట్టేకాలం పనిచెయ్యడని
అనడం అతనికి మరీ బాధ కలిగించింది. తన విమాన
మంత చక్కగా పనిచేసేది ఈ విశాలవిశ్వంలో
మరోటి లేదనీ, గ్రహాలైనా గతులు తప్పతాయిగాని
తనవిమానం గతి తప్పదనీ నవాల్ చేశాడు. అతని
దుఃఖం అంతకంతకూ ఎక్కువై పోతోంది. నాకూ
జిమ్ కే అతన్ని చూస్తేనే వణుకు పుట్టుకొస్తోంది, ఏం
అభయిత్యం చేస్తాడోనని. కేకలు పెయ్యడం, బూతులు
తిట్టడం సాగించాడు తన్ను ప్రపంచమంతా కలిసి
పెట్టిన బాధలకు శిక్షగా తాను తన విమాన రహస్యం
రెండోకంటివాడికి తెలియకుండా నాశనం చేసేస్తా
నన్నాడు. ముందు తన విమానాన్ని భూగోళం
చుట్టూరా ఒకసారితిప్పి, తనమహిమ ప్రకటిస్తా
నన్నాడు. ఆతరవాత దాన్ని సముద్రంలో కూల్చి
వేసి, మా ముగ్గుర్నికూడా దాంతోపాటు పాతేస్తా
నన్నాడు. ఈముక్కతో మేము ఎంత కంపించి
పోయామా వేరే చెప్పనక్కర్లేదు.

ఇంతలో చీకటి వడింది. మాకు తినడానికి
కాస్త వీదో పెట్టాడు. మమ్మల్ని విమానంలో అవతలి
చివరకు పోమ్మనిచెప్పి, తాను ఇవతలి చివర వక్క
వరుచుకున్నాడు. తాను ఉన్నచోటనుండి కదల
కుండా విమానగమనాన్ని అజమాయిషీ చేసేందుకు
వీలుగా వడుకున్నాడు. తలకింద రివాల్వరు పెట్టా
కున్నాడు. ఎవడన్నా తనదగ్గరసావచ్చి విమానాన్ని
దింపడానికి ప్రయత్నిస్తే కాల్చి పాతేస్తానని హెచ్చ
రించాడు.

మేము ముగ్గురం ఒకమూల నక్కి కిమ్మన
కుండా కూర్చున్నాము. ఎప్పుడైనా, ఇక మాట్లాడక
పోతే చచ్చిపోతా మనిపించినప్పుడు మాత్రమే ఒక
మాట అరమాటా మాట్లాడుతున్నాము. లేనిపోని
బెడద నెత్తిమీదికి తెచ్చుకున్నామే అని దుఃఖం
చాము. రాత్రి ఎంతసేపటికీ గడవడంలేదు. దిగులు
భరించరానిదిగా వుంది. విమానం బాగా కిందుగా
పోతోంది. పెన్నలలో ప్రపంచమంతా అందంగా
కనిపిస్తోంది. రైతులయిల్లు అక్కడక్కడ కనిపిస్తు
న్నాయి. పొలాలనుండి వివిధధ్వనులు వినిపిస్తున్నాయి.
'అక్కడే గనక వుండివుంటే ఎంత బాగుండేది'
అనుకున్నాము కాని కన్నుమూసి కన్ను తెరిచే
టంతలో అన్నిటినీ దాటిపోతుంటే మా ఆశలు ఎలా
ఫలిస్తాయి?

రాత్రి చాలా పొద్దుపోయింది. ఇప్పుడు విని
పించే నవ్వడులు కూడా పొద్దుపోయిన నవ్వడులే విని
పిస్తున్నాయి గాలికూడా పొద్దుపోయిన వాసన వేస్తోంది.
దాదాపు రెండుగంటలై వుంటుందనిపించింది. ప్రాధా
నం చాలా సేపటినుంచీ నిశ్శబ్దంగా కదలకుండా
వున్నాడు కనుక బాగా గాఢనిద్రలో వుండివుండాలని
టామ్ అన్నాడు. "అందుచేత—"

"అందుచేత? ఏం చేస్తానంటావ్?" అని మెల్లిగా
అడిగాను. నాకు తెలుసు అతడేమి ఆలోచిస్తున్నదీ.

"అందుచేత నెమ్మగా అతని దగ్గరికి వెళ్లి,
గట్టిగాకట్టేసి, విమానాన్ని కిందికి దింపుదాము,"
అన్నాడు టామ్.

"వద్దు టామ్ సాయర్ ! కదలవద్దు." అన్నాను
నేను జిమ్ నం గతి చెప్పక్కరలేదు. గడగడ వణుకుతూ
"టామ్ గారూ ! వద్దువద్దండి. అంతపని చెయ్యకండి.

★ టామ్ సాయర్ ప్రపంచయాత్ర ★

అతన్ని ముట్టుకున్నా మంట చచ్చామన్న మాట. నాఎత్తు డబ్బుపోసినాసరే అతనిదగ్గరికి వెళ్లను. టామ్ గారూ! వాడు మామూలుమనిషి కాదు, పిచ్చివాడు,” అన్నాడు బతిమాలుకుంటూ

టామ్ ఇలాఅన్నాడు. “వాడు పిచ్చివాడు కనకే మనం జాగ్రత్తపడాలి. పిచ్చివాడు కాకపోతే వాడితో ఎక్కడికి పడితే అక్కడికి వెళ్లడానికి నేను రెడీ. విమానం నడపడం నాకుబాగా చేతనైంది కనుక నాకింక ఏమీ భయంలేదు. కాని మతిస్థిరంలేనిమనిషితో అకాశంలో యావిధంగా ప్రయాణం చేయడమంత తెలివితక్కువ మరిలేదు. వైగావీడు మన్నిప్రపంచ మంతాతిప్పి సముద్రంలో ముంచివేస్తానంటున్నాడు. కనుక వాడు నిద్రలేవకముందే మనం ఏదో ఒకటి చెయ్యాలి. ఇప్పుడు కాకపోతే మల్లీమనకి అవకాశం రాక పోవచ్చును. రండి.”

కానిమాకు కాళ్ళూచేతులూ అడడంలేదు. చచ్చినా కదలమని చెప్పాము. అందుచేత టామ్ తనే వెళ్లి విమానాన్ని కిందికిదింపడానికి ప్రయత్నిస్తానని

అన్నాడు. వద్దనిమేము ఎంతబతిమాలినా వినలేదు. మెల్లిగా పాకడం మొదలు పెట్టాడు. నిమిషానికి అంగుళం చొప్పున పాకుతున్నాడు మేము ఏం జరుగుతుందోనని ఊపిరిబిగపట్టుకుని చూస్తున్నాము. విమానం మధ్యకు వెళ్లి, ఇంకా నెమ్మదిగా పాకసాగాడు. కొన్ని సంచత్తు రాత్రైనట్లు నాకనిపించింది. చివరకి ప్రాఫెసరు దగ్గరికి చేరుకున్నాడు. కొంచెం లేచి ప్రాఫెసరు ముఖం లోకి చాలాసేపు పరీక్షగాచూశాడు. మల్లీ నెమ్మదిగా వెనక్కి పాకాడు. ప్రాఫెసరు కార్ల దగ్గరగా కొన్ని మీటలున్నాయి. మిటలదగ్గర వరకూ సురక్షితంగానే చేరాడు. మెల్లిగా మీటలు నొక్కడానికి చేతులు చాచాడు కాని ఈలోగా చేపకో చెయ్యి తగిలి చప్పుడైంది. వెంటనే నేలకంటు కుని పడుకున్నాడు. అంతా నిశ్శబ్దంగా ఉన్నాము. ప్రాఫెసరు మేలుకున్నాడు “ఏమిటది?” అన్నాడు. కాని ఎవ్వరం మాట్లాడలేదు. కదలలేదు, మెదల లేదు. ప్రాఫెసరు ఏదో గొణిగాడు; లేస్తాడేమోనని భయపడ్డాము. ఇంతలో ఒక మబ్బు వచ్చి చంద్రుణ్ణి కప్పివేసింది. క్రమంగా చంద్రుడు మాయమై చీకటి

రచయితలకుమనవి

మాకు కథలు, గేయాలు, చిత్రాలు, ఫోటోలు పంపేవారు

ఈ క్రింది అంశాలను గమనించ ప్రార్థన.

ప్రచురించని వానిని తిప్పిపంపగోరే వారు బుక్ పోస్టుకు అవసరమైన స్థాంతులను, రచనలూ, చిత్రాలూ, ఫోటోలతోనే చేర్చిపంపాలి.

బుక్ పోస్టుకు అలా స్థాంతుకు తక్కువ కాకుండా పంపాలి

రచనలను కాయితానికి ఒక వైపున సిరాతో వ్రాసిపంపాలి.

ఫోటోలు కనీసం కార్డు సైజులో వుండాలి సెగటివ్ లు స్వీకరించబడవు.

చిత్రాలు ఇండియన్ ఇంకుతో వ్రేసిపంపాలి రంగుల చిత్రాలు స్వీకరించబడవు.

ప్రచురణ విషయాన్ని వెంటనే తెలియచెయ్యడం కష్టం

నిరాకరించబడిన రచనలను తిప్పి పంపడానికి మాకు కనీసం ఒక మాసమైనా వ్యవధి అవసరం ఫోటోలు, చిత్రాల విషయంలో యింకా ఎక్కువ వ్యవధి కావలసివుంటుంది.

ప్రచురించే వానిని గురించి ప్రచురించే ముందు మాత్రమే తెలియపరచగలము మాకు పంపిన రచనలను, ఫోటోలను, చిత్రాలను గురించి మా కార్యాలయం నుంచి ఎవ్వరిమైన సమాచారమూ అందనిదే, వాటి ప్రతులను యితర పత్రికలకు పంపవద్దని ప్రార్థన

రచయితలూ, చిత్రకారులూ, సహృదయంతో సహకరించగలరని విశ్వసిస్తున్నాము.

—సంపాదకుడు

పంచతంత్రం

బొమ్మల కథలపుస్తకం

మొదటి భాగం

(మిత్రభేదం, మిత్రలాభం)

కర్త: కీ॥ శే॥

విశ్వాత్మల వరసింహమూర్తి

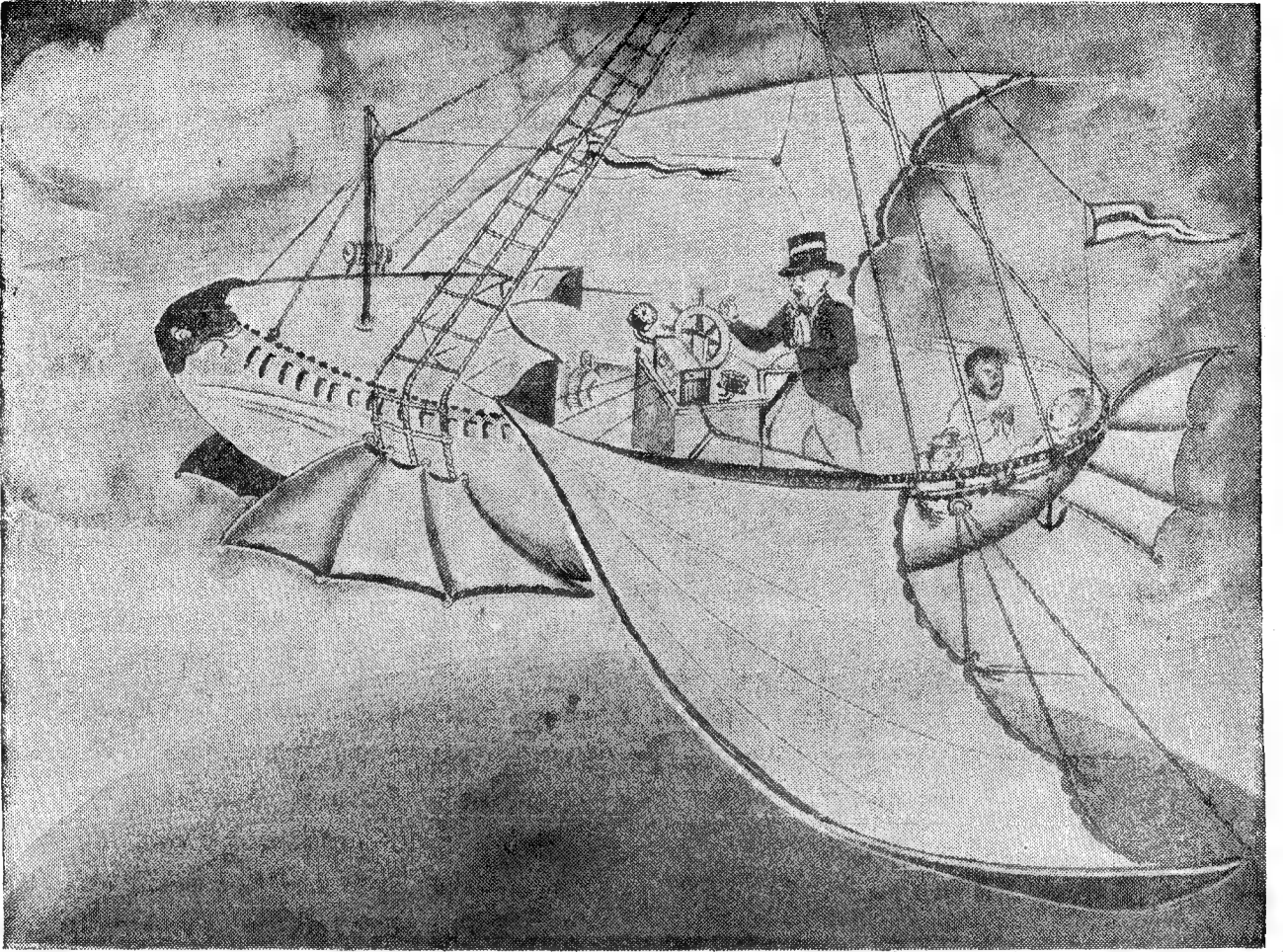
వెల: రూ. 1-80

ఆంధ్రగ్రంథమాల,

మద్రాసు-1

డాన్ క్విక్ సెట్

వెల రెండురూపాయలు
ఆంధ్రగ్రంథమాల, మద్రాసు.

.. తన విమానాన్ని భూగోళం చుట్టూ ఒకసారి తిప్పి తనమహిమ ప్రకటిస్తానన్నాడు ప్రొఫెసర్.

బాగా కమ్ముకుంది. ఆ చీకట్లో టామ్ కూడా కనిపించడం లేదు. క్రమంగా చినుకులుపడ నారంభించాయి. ప్రొఫెసరు ■ తాల్లో యీ తాళ్ళు పట్టుకుని లాగుతున్నాడు. వానని బూతులు తిట్టాడు. ఏ క్షణంలో అతని కాలు టామ్ కు తగులుతుందోనని మేము భయపడిపోతున్నాము. టామ్ తనదగ్గరే ఉన్నాడని తెలిస్తే మూలో ఎవ్వరి ప్రాణాలూ దక్కనివ్వడని నిశ్చయం చేసుకున్నాము. కాని టామ్ మెల్లగా పాకుకుంటూ వెనక్కి వచ్చేశాడు. అతని చేతులు మామీదపడగానే నేను హడలిపోయాను. నాగుండె జారిపోయి ఇతరపదార్థాలమధ్యపడింది. ఎందుకంటే ఆచీకట్లో మాదగ్గరి కొచ్చింది టామ్ అయిందీ, ప్రొఫెసరయిందీ తెలియలేదు. టామ్ సాయరేనని తెలియగానే, ఆ పరిస్థితులలో ఎంత సంతోషం కలగడానికి వీలుందో అంత సంతోషం కలిగింది. అంతచీకట్లో విమానాన్ని కిందకి దింపడం

ఎలాగూ సాధ్యంకాదు. మళ్ళీ మళ్ళీ టామ్ సాయర్ ప్రొఫెసరుదగ్గరికి వెళ్లడానికి వీలేకుండా అలాగే వాన కురుస్తూ వుండాలని దేవుణ్ణి ప్రార్థించాను. నా ప్రార్థన ఫలించింది. ఆరాత్రంతా అలాగే వాన చినుకులు వడుతూనే వున్నాయి.

తెల్ల వారేనరికి మబ్బులు విడిపోయాయి. ప్రపంచం మళ్ళీ ఎంతో శోభాయమానంగా ప్రకాశించసాగింది. పొలాలూ, అడవులూ చూడడానికి ఎంతో అందంగా కనిపించాయి. గుర్రాలూ, ఆవులూ ఏదో గంభీరంగా ఆలోచిస్తున్నట్టు నుంచున్నాయి. ఇంతలో సూర్యోదయమైంది. సూర్యకాంతి వెచ్చగా, హాయిగా సోకింది. రాత్రంతా మేలుకునేపుండడంవల్ల మా వాళ్ళంతా తువ్వపట్టి వున్నట్లనిపించింది. ఎప్పుడు నిద్రపట్టిందో మాకే తెలియకుండా వాళ్లు మరిచి నిద్రపోయాము. (ఇంకా వుంది)

★ నల్లపిల్లి-మచ్చలపిల్లి

అ సల్లపిల్లిపిల్ల కేమో ఒంటినిండా బాచ్చే. వెంట్రుకలన్నీ మెత్తగా పట్టుకుచ్చులాగుంటాయి. నుదుటిమీద తెల్లటిమచ్చ; చూడముచ్చటగానుండే గుండ్రపాటి ముఖం. పీలగాడన్నా ఆ పిల్లిపిల్లంటే ఆ ఇంట్లో అందరికీ ఇష్టమే.

చలికాలమేమో నల్లపిల్లి నాలుగు కాళ్లుముడుచుకుని ఎండలో కునుకు పాట్లుపడుతుంది. ఇంతలో మ్యావ్, మ్యావ్ అని మరోపిల్లి అరుపు వినిబడింది. నల్లపిల్లి కళ్లువిప్పి కలయ చూసింది చుట్టూ. కొంచెం దూరంలో ఒక మచ్చలపిల్లి కనిపించింది. ఎరుపు - తెలుపు - నలుపు - ఒంటినిండా మచ్చలు. చూడడానికి అదీ అందంగానేవుంది. నల్లపిల్లి “గుడ్” మని తోక చీపురు కట్టలంతది చేసింది. మచ్చలపిల్లి భయపడిపోయి తోక ముడుచుకుంది. అయితే వెనక్కు తిరిగి పోలేదు. “మ్యావ్” అని మెల్లగా అరచింది సారి. “హా! అదీ, మన మంటే అలా భయపడిపోవాలి!” అనుకుంది నల్లపిల్లి. ఇలారా, పెవరో, నీసంగతి ఏమిటో కనుక్కోవాలి” అన్నట్టు చూసింది దానివేపు. మచ్చలపిల్లి మెల్లగా నల్లపిల్లిదరి చేరింది. “ఏంచేస్తున్నావు ఇక్కడ” అంది మచ్చలపిల్లి. “ఏం! ఎండలో కూర్చున్నా, బాగా చలిగా ఉండిగా, అంచేత”

అని శ్రమింది నల్లపిల్లి.

“12 గంటలయింది - నీకు ఆకలి వేయడంలేదూ” అని అడిగింది మచ్చలపిల్లి. “ఆకలా?” నవ్వింది నల్లపిల్లి గట్టిగా: “నాకింకా ఇవ్వడంలే ఆకలివేయదు - మల్లీ రెండు గంటలకే” అంది “నవ్వుతావే? నాకు పొద్దుటినుంచి పొట్టలో ఏంపడలేదు. కడుపు కాలిపోతుంది. ఉదయాన్నే ఎలుకకాని చేపకాని దొరికిందా నీకు?” “ఉహూ! ఎలుకలేదు, చేపలేదు. ఉదయం 7 గంటలకే పాలు త్రాగుతాను. పది

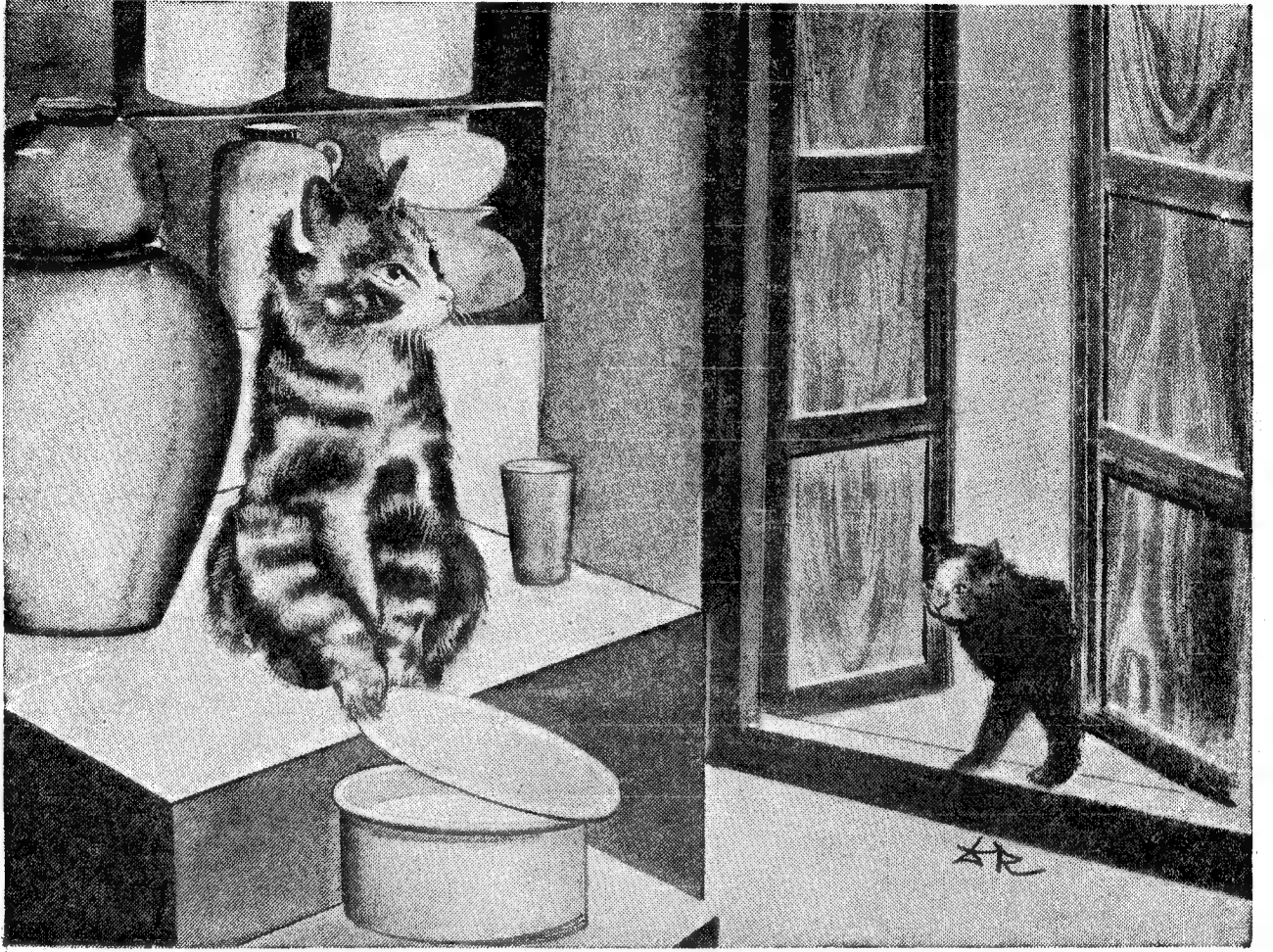
అరికిరేవుల రామచర్యరావు

గంటలకల్లా పప్పుఅన్నమూ, పెరుగు అన్నమూ తింటాను. రెండుగంటలకు మల్లా పాలు త్రాగుతాను. సాయంకాలం చిన్నట్లు, పకోడీలు వగైరా ఫలహారం. రాత్రికి నయ్యి అన్నమూ, పెరుగు అన్నమూ. ఇంక ఆకలివేసే దెప్పడు? ఎలుకా అవసరంలేదు. చేపా అవసరంలేదు” గొప్పగా చెప్పుకుంది నల్లపిల్లి.

మచ్చలపిల్లి ముఖం అదోలా పెట్టింది. “ఈ ఇంట్లోవాళ్లు నిన్ను ముద్దుగా చూస్తారనుకుంటా” అంది. “మరేం-ఆ లలిత వుందిచూకావు? ఆ పిల్ల అంటే ఇంట్లోవాళ్ళందరికీ ఎంతముద్దో - నేనంటే లలితకు అంతముద్దు. ఉదయం తను పాలు త్రాగినప్పుడు నాకు కొంచెం పాలు

పోస్తుంది. పదిగంటలకు భోజనము చేసి స్కూలు కెళుతుంది. అప్పుడు నాకు అన్నము పెడుతుంది. రెండు గంటలకు ఇంట్లోవాళ్ళంతా కాఫీలు త్రాగినప్పుడు నాకు ఇన్నిపాలు పోస్తారు. సాయంకాలం లలిత బడి నుంచిరాగానే చిన్నట్లు, పకోడీలు ఇంకా ఏవో అన్నీ తినిపిస్తుంది. రాత్రి మరల భోజనం.”

మచ్చలపిల్లికి నోరూరింది. “వ్వు! మరి పడకెక్కడ?” అంది. “పడకకేం! లలితతో హాయిగా రగ్గుకన్నకుని పడుకుంటా” అంది. “అయితే ఈపూట భోజనం పది గంటలకే అయిపోయిందన్నమాట. నాకు పింటిగంటలయితేకాని ఏమీ దొరకదు. అప్పుడయినా తిని పారేసిన ఎంగిల మెతుకులు - చేప నీళ్ళు...మీ ఇల్లు విడిచి రెండిళ్ళ అవతల ఉన్నారే, వాళ్ల ఇంట్లో ఉంటున్నా. అందరు పది, పదకొండుగంటలకు భోజనాలుచేస్తే, వాళ్ల ఇంట్లో పన్నెండుగంటలయితే కాని భోజనాలకే లేవరు. ఇంటాయన ఆఫీసునుంచి రావాలి. పిల్లలు బడినుంచి రావాలి. భోజనాలవేళ ధైర్యంగా ఎదురుగా వెళ్ళలేను. ఏస్తంభంవారనో, నక్కి, తక్కుతారులాడితే ఎవరో ఇంత అన్నం పెడతారు. లేకపోతే లేదు. వారవేసిన మెతుకులే గతి. రాత్రులు ఏ పొయ్యివారనో, పెరట్లో గడ్డి వామువగ్గిరో చలిలో పడక”.

మచ్చలపిల్లి కళ్ళనీరు పెట్టుకుంది.

నల్లపిల్లికి జాలివేసింది అయితే ఒక అనుమానం మాత్రం కల్గింది - తనకంటే మచ్చలపిల్లి బాగా వుంది. కారణం? ఆఖరున అడిగేసింది: "మరి సరిగ్గా తిండి లేదంటావు నీకు. కాని నాకంటే బలంగా వున్నావే?" మచ్చలపిల్లికి నవ్వు వచ్చింది. నవ్వావుకుని "మరి నేను ఎలుకలు తింటానుగా" అంది. "నాకూ తినాలని వుంది. కాని మా ఇంట్లో ఎలుకలు లేవు - ఎలాగ" అంది నల్లపిల్లి ఆదుర్దాతో.

"వాళ్ల ఇంటినిండా ఎలుకలే. ధాన్యపు గాడెక్రింద - అక్కడ, అక్కడ..." మచ్చలపిల్లికి మరి

నోటమాట రాలేదు, ఇప్పటికీ తను తన గొప్ప చెప్పుకోగలిగానన్న సంతోషంలో. "నాయంకాలం ఒక ఎలుకను తెచ్చి పెడతాలే... మరి నాకోబిస్కట్టుముక్క తెచ్చి పెడతావా?" అంది. "ఓ! అలాగే అన్నది నల్లపిల్లి. "వస్తా, భోజనానికి వేళవుతూంది" అని మచ్చలపిల్లి మెల్లగా జారుకుంది.

చిన్నప్పుడు తల్లిపిల్లి తెచ్చి పెడితే తిండి ఎలుకని - నల్లపిల్లి. చాలరోజులైంది తిని. రుచికూడ మరచిపోయింది. ఎలుకగురించి కలలుకంటూ కళ్లు మూసింది నల్లపిల్లి. నోరూరుతుంటే నాయంకాలం కోసం ఆశ్రుతతో ఎదురుచూసింది.

లలిత ఇచ్చిన బిస్కట్టు తినకుండా మారాంచేసి దాచింది మచ్చలపిల్లికోసం. మచ్చలపిల్లి రానే వచ్చింది ఒక ఎలుకను నోట కరచుకొని. అమాంతంగా దానినోట్లోంచి ఎలుకను లాక్కుంది నల్లపిల్లి. బిస్కట్టుముక్క తినిసి, మళ్ళీ ఎలుకకోసం వంతు కుదిరింది మచ్చలపిల్లి. రెండూ ఎలుకను చెరిసగం తిన్నాయి. నల్లపిల్లి, మచ్చలపిల్లి ఇద్దరూ మంచి స్నేహితులయి పోయారు.

* * * మర్నాడు మధ్యాహ్నం "మా ఇంటికి ఒకసారి వస్తావా" అని అడిగింది మచ్చలపిల్లి. "అలాగే" అని

నల్లపిల్లి మచ్చల పిల్లి

దానివెంటబడ్డాది నల్లపిల్లి. ఏవో చుట్టు చార్లు అన్నీ తిప్పి తీసుకెళ్లింది మచ్చలపిల్లి. “ఏం? ఇలా తీసుకువచ్చావు. తిన్నగావస్తే ఇంత త్రిప్పటవనరంలేదే” అంది నల్లపిల్లి. “ఎవరైనాచూస్తే ఇంకే మైనా ఉందా?” అంది. “ఏం?” “చావమోదుతారు” అంది మచ్చల పిల్లి.

“మనము ఏదైనా తప్పుపనిచేస్తే కదా?”

“కాదులే - నీకు తెలీదు” అంది మచ్చలపిల్లి.

వాళ్ల ఇల్లు చేరుకున్నాక ఇల్లంతా కలియచూసింది నల్లపిల్లి. దాని కదేం నచ్చలేదు. ఆవరణలో చాల చోట్ల చెత్త ఎక్కువగా ఉంది. ఒక మూల గడ్డివాము. గదుల్లో చిందర వందరగా బట్టలువిరజిమ్మిఉన్నాయి. ఇల్లంతా అవరిశుభంగా వుంది. ఊసుపోక నల్లపిల్లి “ఇప్పుడొక ఎలుకను వడదామా?” అంది. “అబ్బే, ఇప్పుడవి బయటకు రావు. సాయంకాలం చీకటిపడితేనే కాని... ఆకలిగా వుందా” అని అడిగింది మచ్చలపిల్లి. అవునని తల వూపింది నల్లపిల్లి.

“అయితే ఆగదిలో పాలున్నాయి త్రాగుదాంపద” అంది. “ఎలాగ?” అంది అమాయకంగా నల్లపిల్లి. “ఎలాగేమిటి? - మెల్లగా చప్పుడు చేయకుండా వెళ్ళి, గదిలో దూరి, చాలగిన్నెమీద మూత త్రోసివేసి కావలసినన్ని పాలు త్రాగడమే” అంది.

“అమ్మ బాబోయి! అది దొంగ

తనంకాదూ” అంది భయపడుతూ నల్లపిల్లి. “దొంగతనమేమిటి? మనకు ఆకలిగా వుంది - పాలు కావాలి - పొట్ట నింపుకోవాలి - పాలు అక్కడ ఉన్నాయి - మనకు దొరుకుతాయి - మనం త్రాగుతాం పొందివుండి చాలుమాటుగ ఎలుకలను పట్టుకోడంలేదూ మనం? అది దొంగతనంగా చేసే పని కాదూ?” అంది మచ్చలపిల్లి.

“ఇంట్లోవాళ్లని అడుగుతేకొద్దిగా పాలుపోయరూ మనకు” “ఊహా! అడుగుతే పాలు పోస్తారా? నిజంగా నువ్వు పెరిదానిలాగున్నావు” గట్టిగ నవ్వింది మచ్చలపిల్లి. “ఇంటివాళ్లు ఎవరైనాచూస్తేనో” అనుమానం బయటపెట్టింది నల్లపిల్లి. “ఇంట్లో వాళ్లందరు పడుకున్నారు. మరేం భయంలేదు - నేనున్నాగా” అని మచ్చలపిల్లి గదిలో దూరి చాలగిన్నె మీద మూత త్రోసింది. రెండూ కడుపునిండా పాలు త్రాగి మెల్లగా జారుకున్నాయి. ధైర్యంగా ఇంటికి తిరిగి వచ్చింది నల్లపిల్లి. “మధ్యాహ్నం పాలు త్రాగడానికి రాలేదుట ఏం” అని లలిత ఒళ్ళో కూర్చోబేట్టుకుని ఒళ్లు నిమరుతూ అడిగింది. “ఆ! ఏం లేదన్నట్టు” “మ్యావ్” అని ఆవ లించి ఊరుకుంది నల్లపిల్లి.

* * *

మచ్చల పిల్లితో స్నేహం ఎక్కువయినకొద్దీ దొంగతనం బాగా అలవడిపోయింది నల్లపిల్లికి. అయితే తనఇంట్లో ఎలుకలు లేవు. కనుక వాళ్లఇంట్లో ఎలుకలను పట్ట

డమే పనిగా పెట్టుకుంది. ఎల్ల వేళలా ముఖ్యంగా సాయంకాలం, రాత్రుల్లు మచ్చలపిల్లితో కలిసి తిరుగుతూండంచేత రాత్రిపూట ఇంటివద్ద ఉండేదికాదు. వేళకువస్తే ఇంతఅన్నం పెట్టేది లలిత; లేనప్పుడు లేదు. ఒకరోజు లలిత వాళ్ల అమ్మను అడిగింది. “అమ్మా, మన పిల్లిపిల్ల ఏదే? చాలా రోజులై బాత్రిగా కనుపించడం లేదు.” “అదే మోసమ్మా, దొంగతిళ్లు బాగా అలవాటయి, మచ్చల పిల్లితో తిరుగుతూంది” అంది. లలితకు కూడా నల్లపిల్లిమీద బాగా శ్రద్ధ తగ్గిపోయింది. ఇప్పుడు నల్ల పిల్లికి పాలు లేవు. పెరుగు అన్నమూ లేదు - బిన్నట్లు లేవు... ఒకవేళ లలితపిల్లిచినా దూరంనుంచి తప్పుకు పారిపోయేది నల్లపిల్లి.

రానురాను ఎలుకలన్నిటిని చంపితినివేయడంమూలాన వాటి సంఖ్యబాగా తగ్గిపోయింది. ఉన్న కొద్దీ అటుఇటు ఏటి కందకుండా పారిపోయాయి. నల్లపిల్లి, మచ్చల పిల్లి దొంగతనాలు ఎక్కువగా చేయడం మొదలుపెట్టాయి. నేతి గిన్నెలమీద మూతలు తిరగ వేయడం, పాలు త్రాగివేయడం ఇలా ఇంకా ఎన్నో పనులు చేస్తున్నాయి. ఇంట్లోవాళ్లు ఏటిదాడి నుండి బాగా జాగ్రత్తపడడం నేర్చుకున్నారు.

ఒకరోజు నల్లపిల్లి కొద్దిలో తప్పించుకు పారిపోయింది. లేకపోతే ఆ దెబ్బకు చావవలసిందే. అయితే అటువంటి పనికి ఒడిగట్టేది కాదు. నల్లపిల్లి. కారణం రెండు రోజులై తిండిలేదు. పెరటిలో గడ్డివామువద్ద

భయంతో గజగజ వణిపోతూ కూర్చుంది. ఇంతలో మచ్చల పిల్లి వచ్చింది. నల్లపిల్లికి దాన్ని చూస్తే అనవ్యం చేసింది. ఛీ! దీనివల్లనే కదా ఇలా పాడయిపోయానని. హాయిగా చేతకు ఇంత తిండి - రాత్రులు సుఖంగా రద్దీకింద పడక - ఇవన్నీ పోయి, ఇలా దొంగ తిళ్లు, చలిలో ఈ గడ్డివాముదగ్గర పడక, ఇంట్లో వాళ్ళ చేత దెబ్బలు దినదిన గండం లాగుంది తన బ్రతుకు. మళ్ళీ అనుకుంది - "పాపం దాని తప్పేమీలేదు... నా చేతులారనే చేసుకున్నదే ఇదంతాను... అనుభవించవలసినదే" అని మరల లలిత వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్ళిపోతేనో! ఛీ! నాముఖం ఎలాచూపించను... లలిత నన్ను తిరిగి చేరదీస్తుందో లేదో?

మచ్చల పిల్లి అంది "ఇలా తిండి లేక కూర్చుని విచారించేకన్న మీ ఇంటికి వెళ్ళి తే అక్కడ బాగా పాలు, పెరుగు దొరుకుతాయి - ఎలుకలు లేకపోతేనే - వీడపోయే" అదిగో అదేమాట - దొంగతనం, దొంగ తనం! దొంగతనం చేద్దాము అంటావు. మరి గౌరవంగా మనం బ్రతికే మార్గంలేదా?" నల్లపిల్లికి చాలాకోపంగా వుంది.

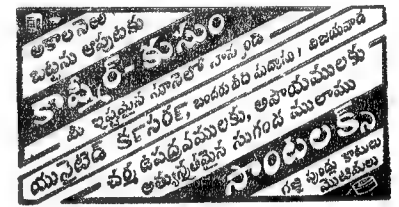
"గౌరవం, గౌరవం... ఒకరు తిండి పెట్టరు... మనకు సుఖపుగా తిండిదొరకదు - ఏం చెయ్యడం?"

నల్లపిల్లి ఆలోచిస్తూంది. ఏదో మనసుకు తట్టినట్టుంది. పెంటనే "సరే, పద" అంది. రెండూ లలిత ఇంటికి వెళ్ళాయి. ఇంకా అందరూ

నిద్రపోలేదు. లలిత తల్లి అప్పడే పాలు తోడుపెట్టి తలుపులు దగ్గరగా లాగివెళ్ళింది. మచ్చల పిల్లి ముందు గదిలోకి దూరింది. కొద్దిగ చప్పడయింది తలుపు. "చూడమూ లలితా వంటి ఇంటి తలుపు చప్పడయినట్లుంది. పాడు పిల్లులు పాలుతాగేస్తాయి" అంది లలిత తల్లి. పైన గది గుమ్మంవద్ద కాపలావుంది నల్లపిల్లి. మచ్చలపిల్లి పాలగిన్నె మీద మూత దళిలుమని తిరగతోసింది. వరండాలోకి వచ్చిన లలితపిల్లులు రెంటిని చూసి పెంటనే ఎదురుగా గదిలో బల్లమీదనున్న అప్పడాల కర్ర తీసి విసిరికొట్టింది - గుమ్మంవేపు. మచ్చలపిల్లి మాయమయింది. నల్లపిల్లి తలుపుల నందులో నలిగిపోయింది - కాని అది తప్పించుకు పారిపోవాలని ప్రయ

త్నించలేదు. గుమ్మంవద్దనే పడి పోయింది. నుదుటిమీద గట్టిగా దెబ్బతగిలింది.

నల్లపిల్లికి తెలివి వచ్చేసరికి తను లలిత ఒళ్ళో ఉన్నానని తెలుసుకుంది. "అయ్యో మన నల్లపిల్లికే దెబ్బతగిలిందమ్మా" అంటూంది లలిత దాన్ని దువ్వుతూ. నల్లపిల్లి భయంతో వణికిపోతూంది. "మరి ఇంకెప్పుడూ దొంగతనం చేయను లలితా" అన్నట్లు లలిత కళ్ళలోకి చూసి నల్లపిల్లి బాధగా కళ్లు మూసుకుంది ★

రవి గ్లిసరిన్ సోపు - అన్ని కాలములలో వాడదగినది. శరీరమును మృదువుగను, కొంతిగను ఉంచును.
పోర్ ఏజెంట్స్ డి స్ట్రాక్చర్ & కో.,
10, వైద్యనాథ మొదటి విధి, తండియార్చేట, మద్రాసు-21

రవి వెజిటబుల్ హేర్ ఆయిల్ శరీరములను పెంపొందించి, తుష్కదినలుపుగ నుంచి, తేలిసౌందర్యమునకు తోడ్పడును

విర్యస్తంభన రసాయనం : శుక్రసప్తము నాపి మంచి బలం విర్యవృద్ధి కల్గించును. సబ్బి రూ. 5/-

గర్భ నిరోధిని: యిటు మీదట గర్భం రాకుండా ఆపుటకు, లోపల్కి నేవించే అతి సమృద్ధి మైన మందు. రూ. 10/-

నవుంసక తైలం: చిన్న చైన అంగ వరములు, తిర్లి యధా కారమై పూర్తి సౌఖ్యముకు రూ. 10/-

వై వాట్కి ఖర్చులు రూ. 1.0-0.00 అగును. కావలసినచో ముందుగా పంపేది. డాక్టర్ రత్నం నన్నె, మెడికల్ వోల్, మలకేట బిలింగ్స్, హైదరాబాద్.

విజ్ఞానచంద్రిక

"డాక్టర్"

194. సగ్గుబియ్యము

వరికాగ మొక్కలు కంటలు వేసి సగ్గు బియ్యన్ని కాస్తాయెమనని మనం అను కొంటూవుంటాము. కానీ అది పొరపాటు! సగ్గుబియ్యన్ని సగ్గుతాడి అనే చెట్టు యొక్క కాండములోని మెత్తిటి పెల్లని ముద్దనుండి తయారుచేస్తారు.

సగ్గుతాడి చెట్టు సాధారణంగా 30 అడుగుల ఎత్తుగాను, తేమ ప్రదేశాల్లో ఉండా ఎక్కువ ఎత్తుగానూ పెరుగుతుంది. మళ్ళీ సగ్గుతాడి ముల్ల తీసి సగ్గుతాడి, ఈ రెండింటినుంచీ కూడా సగ్గు బియ్యన్ని తయారుచేస్తారు. సగ్గుతాడి కాండముమీద రెండంగుళాల దళిపని కఠినమైన బెరడు, ఈ బెరడు లో పల మెలటి ముద్దా వుంటాయి. ఈ ముద్దలలో కావనిసంగి పిండి పదార్థము వుంటుంది.

ఈ చెట్టు తన జీవితంలో ఒకే సారి పుష్పిస్తుంది. అంటే మొక్క వేసిన 16, 18 ఏండ్ల తరువాత ఒక్కసారిగా పుష్పించి విత్తనాలు పక్కావినిగానే చెట్టు దెచ్చి పోతుంది. విత్తనాలు పెట్టుములో చెట్టు కాండములో దాచుకున్న పిండిపదార్థము వినియోగింపబడి వారిండుకు పోతుంది. కనుక సగ్గుతాడి సరిగ్గా పరువుకు వచ్చి పువ్వులు పెట్టబోయే ముందు ఈ చెట్టాని నరికేస్తారు. పై బెరడు ఒలిచివేసి మళ్ళీ పిండిభాగాన్ని చిన్న చిన్న భాగలుగా కోసి, ఎండబెట్టి, గుండగా నలగకొడితారు. ఈ పిండిని నీటితో కలిసి, బాగా పిసి, ఒక జల్లెడతోనో లేక సన్నని గుడ్డతోనో వడబోస్తారు. సన్నని పిండి కణాలలో కలసి నీరు జల్లెడనుండి క్రిందపెట్టిన గిన్నె లోకి దిగిపోయి, కఱ గంటంధమైన పదార్థము జల్లెడమీద నిలచి పోతుంది. ఇప్పుడు వడబోసిన పిండినీటిని కదల్చుకుండా అలాగే కొన్ని గంటలు అట్టే పెట్టేస్తారు. పిండి కణాలన్నీ నెమ్మదిగా అడుగుకు చేరుకుంటాయి. పైన తెలుసున్న నీటిని జాగ్రత్తగా వంచేసి అడుగునవున్న పిండిముద్దని ఆరబెట్టి తర్వాత ఒక రకపు జల్లెడ పైనుండి గట్టిగా అడుముతారు. ఆ జల్లెడ రంధ్రాలలోంచి—మన జంతుకల గొట్టంలోని రంధ్రాలనుంచి వచ్చేటట్లే—గుట్టగుట్టుగా ఆ పిండిపదార్థము క్రిందకు దిగుతుంది. దీన్ని ఆరబెడితే మనం మామూలుగా బాణాకు నే సగ్గుబియ్యము తయారువుతుంది.

సగ్గుబియ్యము ముఖ్యంగా మలయా, ఇండోనేషియా లనుండి ఎగుమతి అవుతుంది. అక్కడివారు సగ్గుబియ్యన్ని ప్రతిదినమూ ఆహారంగా వాడుకుంటారు. ఇది మలభముగా శీర్షమై శరీరానికి కావలసిన శక్తినిస్తుంది.

195. రెయన్ సిల్కు

“పట్టు ద్రవరూపమైన ఒక జిగురు పదార్థము మాత్రమే” నని రీమర్ అనే ఒక గ్రెంచి పరిశోధకుడు 1745 లో అన్నాడు. “మనం తట మనమే జిగురుపదార్థములతో పట్టు తయారుచేసుకోలేమా?” అని చాలా మంది ప్రయత్నించి విఫలమయ్యారు. 150 సంవత్సరాల తర్వాత హిలరీ ఛార్ డొనెట్ అనే గ్రెంచి శాస్త్రజ్ఞుడు ఈ ప్రయత్నంలో శృతికృత్యుడయ్యాడు.

హార్వర్డ్ కి పట్టుపురుగుల జబ్బును కనిపెట్టడంలో సహాయంచేస్తూ, ఛార్ డొనెట్ పట్టుపురుగు మల్లరీ ఆకులను జీర్ణము చేసుకొని బంకవంటి పదార్థమును తయారు చేసుకోవడమూ, దాన్ని చిన్న చిన్న నూత్నమైన రంధ్రాలకుండా అదిమి బయటికి పంపడమూ, ఈ ద్రవరూపమైన జిగురుపదార్థాలి తగులగానే అది ఆరిపోయి ఘనపదార్థమైన పట్టాదారమువలె తయారవడమూ గమనించేడు.

మల్లరీ ఆకులను సత్రికామ్ములో వేసి కరిగించి పట్టుపురుగును అనుకరిస్తూ ఈ ద్రావణాన్ని నూత్న రంధ్రాలకుండా పోసి, పట్టాదారమువంటి దాంపే ఏర్పడింది. ప్రయోగాలమీద ప్రయోగాలుచేసి అతిమ చెట్టుకాండములోని “సెల్యులోస్” అనే పదార్థముకూడా సరిగ్గా ఇటువంటి ఫలితాన్ని ఇస్తుందన్న సంగతి కనిపెట్టేడు.

మొట్టమొదటిసారి 1889 లో ఛార్ డొనెట్ కృత్రిమ పట్టు తయారు చేసే కార్యాచారాన్ని నిర్వహించేడు. పట్టుపురుగు 4 వారాలు కరిగి 1000 గజాల దారము తయారుచేస్తే, అతని యంత్రము 1 గంటలో 1 మైలు దారము తయారు చేసింది. ప్రస్తుతము రెయన్ అనే కృత్రిమపట్టుని తయారుచేసే విధానము ఛార్ డొనెట్ విధానానికి కొంచెము పైమెట్టు.

ఛార్ డొనెట్ యొక్క సైట్రో సెల్యులోస్ విధానములో పరిశుభ్రమైన సెల్యులోస్ ను సత్రికా + గంధక - ఆక్సైడుల

మిశ్రమములో కరిగించి, సైట్రో సెల్యులోస్ తయారుచేస్తారు. దీన్ని ఈధరలోనూ సారాయిలోనూ కరగబెట్టి “కొల్లాడియన్” అనే ద్రవాన్ని తయారుచేస్తారు. ఈ కొల్లాడియన్ ను నూత్నమైన రంధ్రాలకుండా పోస్తారు. ద్రవములైన ఈధరూ, సారాయూ ఇగిరిపోయి పొడి సైట్రో సెల్యులోస్ దారాలు మిగులుతాయి. ఇది ఒకొక్కప్పుడు ప్రేలగలదు. కనుక ఎంతకొంచెము సత్రికామ్మును దీనిలో మిగిలివున్నా ప్రమాదకరము. కనుక ఈ దారాలని పోడియమ్ హైడ్రో సల్ఫైడ్ లోనో, లేక అలాంటి ఔషధములోనో నానచిచ్చి సత్రికామ్మును పూర్తిగా హరింపజేస్తారు. ఇప్పుడు దారాలు నల్లగా ఉచ్చంగా సెల్యులోస్ లాగ తయారవుతున్నాయి. కాని రంగులు వేసి వేస్తే ఇవే పట్టులాగ ప్రకాశిస్తాయి. ఇది ఒక విధామము మిగిలిన విధానాలలోనూ డా సెల్యులోస్ ను ఏమి కొన్ని రసాయనిక పదార్థాలలో కరిగించి, నూత్న రంధ్రాలకుండా పోసి, దారం గట్టిపడక దారంలో మిగిలిపోయిన రాసాయనిక పదార్థాలను ఇంకేస్తూ రసాయనిక ద్రవాలు ఉపయోగించి హరింపజేయడమే మామూలు.

ఈ దారాలని పేని కండ్లెలుగా చుట్టి పోడియమ్ సల్ఫైటులో ముంచి కడిగి, నేలుపుచేసి, సబ్బుతో ఉతికి ఆరబెడతారు. ప్రస్తుతము వస్తువులకు చుట్టడానికి ఉపయోగించే సిల్కా పేన్ కూడా ఈ ద్రావణాలతో తయారైనది!!

రెయన్ సిల్కు అసలు పట్టాకాదు, మాయపట్టా కాదు. పట్టు సత్రిజనివున్న ప్రాటినో పదార్థము, రెయన్ కర్పనోదజము మాత్రమే! ఒకేరంగులో ముంచినా పట్టా, రెయన్ విభిన్నంగా రంగుని గ్రహిస్తాయి. మట్టు మన్నినన్ని వాళ్ళు రెయన్ మన్నుదూ, కోజా తడిపి కట్టడానికి వనికీరాదు. నీరు తగిలినా ఇది పాడబోతుంది. కాని పాత బుడ్డకోర్చి పట్టులాగ ఇగి కుంచించుకుపోదు. దారాలు సామరస్యంగా మృదువుగా వున్నందువల్ల మురికిని ఆట్టి పీల్చి పట్టులాగ పసుపుపచ్చగానో, బూడిదరంగుగానో అయిపోదు. దేశానికి చల్లదనమునిచ్చే ఈ రెయన్ వేగంగి వాడవని కంతో ఉపయోగకరం!

పట్టుకంటే చవకగానూ, పట్టువలె అందముగానూ మెరిసే ఈ రెయన్ వల్ల సంఘములో బీవాదవాదు సహితము అందముగా అలంకరించుకొనుటకు వీలవుతోంది.

ప్రస్తుతము యునైటెడ్ కీట్సు, జపాను, బ్రిటను, జర్మనీ, ఇటలీ కలిసి సాలాకి 460,000 టన్నుల రెయన్ తయారు చేసి ఎగుమతి చేస్తున్నాయి. మనదేశములో ఈ పరిశ్రమ చాలా కొద్దిగా హిమాలయా ప్రాంతాలలోనూ, తిరువాన్కూరులోనూ జరుగుతున్నట్లు.

అంతఃవ్యాపారమే

(11వ పేజీతరువాయి)

అని ఏదో చెప్పబోయాడు రామనాథం. తనని దొరసాని అడుతగిరింది.

“అజీమిటి మోహన్ అలా అంటావు. భారతీయనాట్యం చాల గొప్పది. నాకెంతో యిష్టం. మీ భరతనాట్యంలో గొప్ప కళ వుంది.”

రామనాథం చిరునవ్వు వచ్చి “నిజమే కాని, యీ మామూలు దాన్వర్తం దరూ కాస్త్రయం కంగా నాట్యం చెయ్యలేదు. వీరు చవకబారు నృత్యాలతో భారతీయ సంస్కృతికి, కళలకు అపచారం చేస్తున్నారు, భాదతీయ నాగరికతనూ, సంస్కృతిని పాడుచేస్తున్నారు” అని రామనాథం ఒక్క గ్లాసు స్కాచి విప్పి వుచ్చుకున్నాడు.

“నిజమే మోహన్, ఏ జేకంలోనైనా అంతే. కాబట్టి ప్రభుత్వం చవకబారు కళాకారుల్ని నిషేధించాలంటూ వుంటాను” అంది మిసెస్ స్మిత్. కళాకారుల్ని నిషేధించడం మేమిటో మేనేజరుకి బోధపడలేదు. ఆసలీ దొరసాని ఎవరో, రామనాథాన్ని మోహన్ అని ఎందుకు పిలుస్తాందో, అర్థంకాలేదు. అతనికంటా అగమ్యగోచరంగావుంది. “క్షమించండి, వీరెవరో పరిచయం చేయలేదు” అన్నాడు రామనాథంతో.

“గృహిణి, సారీ, యీమె మిసెస్ స్మిత్ నా స్నేహితురాలు. మోహన్ అన్నది మాతండ్రిగారు నాకు పెట్టిన ముద్దు పేరు,” అన్నాడు రామనాథం. “వీడినీనట్టుంది” అనుకున్నాడు మేనేజరు. ఇంతట్లో యింకో యువకుడు తూలుకుంటూవచ్చి వారి ప్రక్కనున్న కుర్చీలో కూచున్నాడు. అతని కళ్లు ఎర్రగా చింతనిపిస్తూ వున్నాయి. ద్రాక్ష సారా అతని కోటు కాలరుమీదపడి మరకట్టింది అతనే రామనాథాన్ని పలకరించాడు.

“వాళ్ల మిసెస్ రావ్ ఎప్పుడు కలకత్తా నుండి రావడం?”

“లేదు, లేదు. నే నివ్వకు బొంబాయిలో వుంటున్నాను మిసెస్ మేనేజరు, త్వరలో నా మిత్రుడు జేవిడ్; నామిత్రులు కాలేజ్ క్లాసు మేట్లు నన్ను రావ్ అని పిలుస్తూవుంటారు” అన్నాడు. ఒక మనిషికి యిన్ని చేరుండడం మేమిటని ఆలోచిస్తున్నాడు మేనేజరు. వాళ్లందరితో కరచాలనం చేసి వెళ్లిపోయాడు. వారంతా కూడా లేచి లోపలికి వెళ్ళారు.

మన్నాడు జేవిడ్ హోటలు మేనేజరు దగ్గర కొచ్చి రామనాథం యింకా వ్రాల్లో ఎన్నాళ్ళుంటాడని అడిగాడు. మేనేజరు,

ఎందు కన్నాడు. రామనాథం తనదగ్గర అయిదు వందలు అప్పు తీసుకున్నాడని చెప్పేడు.

“అయిన అప్పు చెయ్యవలసిన కర్మ మేమిటి?”

“ఇవాళే నాకు తెలిసింది. రామనాథం వ్యాపారం దివాలాఅయిందిట. ఇప్పుడు ప్రగల్భాలు చెప్పుకుతిరుగుతున్నాడట. ఈ వ్రాల్లో తెలిసిన వాళ్లదగ్గర అప్పుజే అప్పులు చేశాడట. అతను తీర్పుగలపే నమృతంలేదు.” అన్నాడు జేవిడ్. మేనేజరుకి యింతలా అగమ్యగోచరంగా వుంది. జేవిడ్ వెళ్లిపోయాడు. రామనాథం ఎటువంటి వాడై వుంటాడు అని ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాడు మేనేజరు.

పాఠ్యంకాలం రామనాథం మేనేజరు దగ్గరకొచ్చి “మిసెస్ మేనేజరు నేనింకా యీ వ్రాల్లో వారం పదిరోజులుండాలి. ఇటూ అటూ వెళ్ళడానికి తక్షణం ఒక కారుకావాలి ఎవరైనా కార్ల కంపెనీ వాళ్లకి కలుగుపెడతారా” అని అడిగాడు. ఇతనుంటే వారం పదిరోజులకూ కారు కొనడమెందుకో మేనేజరుకు అర్థంకాలేదు. ఎంత లక్షాధికారా లాక్ష్యంలో పోతాడు గాని, వారం రోజులకోసం పది పదిహేను నేలు పెట్టి కారుకొనకు. సరే యిదిదో చూచామని ‘సరే’ నన్నాడు.

కార్ల కంపెనీకి కలుగునెళ్ళగా, వాళ్లు రావడం, రామనాథం వాళ్లదగ్గర కారొకటి తీసుకుని పదిహేనువేలకు చెక్కుప్రాసి యివ్వడం జరిగింది.

మన్నాడు పగలల్లా రామనాథం హోటలుకు రాలేదు. పాఠ్యంత్రం వచ్చాడుగాని పేకాడదానికిగాని, విసేదకార్యక్రమానికిగాని రాలేదు. సరాసరి తన గదిలోకి వెళ్లిపోయాడు.

రాత్రి తొమ్మిదిగంటలకి ఎవరో యిద్దరు మనుషులు రామనాథం గదిలోంచి రావడం చూశాడు మేనేజరు వాళ్ళని కలుసుకుని, తన గదిలోకి తీసుకువెళ్ళి, పానీయాలు యిప్పించి, ఏం పనిమీద వచ్చారని అడిగాడు. వాళ్లు రామనాథం దగ్గర 12 వేలకు కారు కొనుక్కున్నామని చెప్పి రెండు చూపించారు. కారు తీసుకుపోతామని చెప్పేరు. తరవాత కారు తీసుకుపోయారు మాదాను.

మేనేజరు కిదంతా ఏమిటో అంతా చిక్కడంలేదు. రామనాథం నిన్ననే కారు కొని యివ్వాలి చూడు నేలు నవ్వుని కట్టేశాడు. జేవిడ్ చెప్పింది నిజమై వుండవచ్చును. అసలు మొదటినుంచీ యీ మనిషి వ్యర్థహారం విచిత్రంగానే వుంది. ఈ రోజుల్లో ఎవకు పెట్టుకునియో, ఎవడు మోసగాడో తెలుసుకోవడం చాల కష్టం.

హోటల్ మేనేజరుయిన తరవాత యిటువంటి చిక్కుననుశ్యులను ఎదుర్కోవలసి వస్తుంది మరి. రకరకాల మనుషులు వచ్చి దిగుతారుకదా. సరే రేపు చూసుకోవచ్చు ననుకున్నాడు మేనేజరు.

మన్నాడు ఉదయం రామనాథం మేనేజరుదగ్గర కొచ్చి హోటలు బిల్లు చెల్లించి, పది గంటలకి విమానంలో బొంబాయి వెళ్లిపోతున్నానని చెప్పేడు. ప్రయాణానికి సన్నాహం చేయడం మొదలెట్టేడు.

మేనేజరుకి తన అనుమానం యాధి అయింది. లేకపోలే మాటాల్లుగా యీ ప్రయాణం మేమిటి? తను చేసిన పని నలా గురికీ తెలిసి పట్టుబడేలాగా వ్రాల్లోంచి చాటేస్తున్నాడు.

మేనేజరు వెంటనే మోటారుకారు కంపెనీకి టెలిఫోను చేసి రామనాథం యిచ్చిన చెక్కు మారించా లేదా అని అడిగాడు. జరిగిన సంగతంతా చెప్పి, అతను పదిగంటలకి వెళ్లిపోతున్నాడని చెప్పేడు.

కార్ల కంపెనీవాళ్లు వెంటనే పోలీసు స్టేషన్ కు వెళ్ళి జరిగిన కథంతా చెప్పేరు. రామనాథం యిచ్చిన చెక్కు నుగురించి బ్యాంకులో దర్యాప్తు చేశారు. రామనాథానికి బ్యాంకులో ఎకౌంటు వుందో లేదో తెలుసుకోడానికి బొంబాయికి రాజామని, దాని బ్రాంచి థిల్లిలో లేదనీ, టెలిగ్రాం యిచ్చినా జవాబు రావడానికి ఒక రోజు పట్టవచ్చునని బ్యాంకువాళ్లు చెప్పేరు.

అయితే చూస్తూ చూస్తూ మనిషిని విడిచి పెడిలే ఎలాగో అసలు వ్యర్థహారమంతా చూస్తూ వుంటే వీడు మోసగాడిలాగే కనిపిస్తున్నాడాయెను. కార్ల కంపెనీవాడు రామనాథాన్ని ఎరెసుచెయ్యాలని పట్టుబట్టేడు.

మొత్తంమీద రామనాథాన్ని పోలీసు స్టేషన్ కు తీసుకువెళ్ళడం, ప్రశ్నించడం జరిగింది. ఆ రోజంతా అతన్ని పోలీసు స్టేషన్ లోనే వుంచారు.

మన్నాడు బ్యాంకునుండి వర్తమానం వచ్చింది. రామనాథానికి బొంబాయిలో ఒక బ్యాంకులో 68 వేల రూపాయ లున్నాయట. చెక్కు సరియైనదేననీ, దానిని మోటారుకార్లకంపెనీ ఎకౌంటుకు జమ కడుతున్నామనీ బ్యాంకువాళ్ళు చెప్పేరు.

రామనాథం దరగాగా మళ్ళీ హోటల్ కి వచ్చి మకాం పెట్టేడు. మేనేజరు జరిగిన దానికి మునుపలో పచ్చాల్లాప పడ్డాడు.

అయితే రామనాథం యిక్కడితో పూరుకుంటే రామనాథం మెలా అవుతాడు. అతను వెంటనే స్టేషన్ విడిచి, తన పరువునష్టానికి ప్రయాణం ఆగిపోయినందుకు వ్యాపారం నష్టమయిందనీ మోటారుకంపెనీమీద 50 వేలకు దావావేసి గెలుచుకున్నాడు. ★

“మిస్సమ్మ”లో సావిత్రి.

“సక్కుబాయి”లో శివరావు, సి. ఎస్. ఆర్., ఎస్. వరలక్ష్మి, రేలంగి, కన్నాంబ.

“బొంబాయి నిర్మాతలను సెన్సార్లు హడలగొడుతున్నారు”

“బొంబాయి సెన్సార్లు ఫిలిం నిర్మాతలను హడలగొడుతున్నారని భారత ఫిలిం ఫెడరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా ఎస్. ఎస్. వాసన్ గారు ఇటీవల బొంబాయిలో పత్రికా విలేజుల సమావేశంలో అన్నారు.

ఫిలిం ఫెడరేషన్ కార్యవర్గ సమావేశానికి గాను వాసన్ గారు కిందటి నెల బొంబాయి వెళ్ళారు కార్యవర్గ సమావేశంలో ఆలిండియా రేడియోవారు సినిమా పాటలపట్ల అనుసరిస్తున్న విధానము, ప్రభుత్వం తయారుచేసే చూస్య చిత్రాల

ప్రదర్శనం మొదలైన విషయాలు చర్చకు వచ్చాయట.

సెన్సార్ పివను గురించి చెబుతూ వాసన్ గారు ఇలా అన్నారు: “ఇటీవలి చిత్రాల్లో బొంబాయి సెన్సార్లు తొలగించాలని ఆదేశించిన భాగాలను, సుమారు అయిదారువేల అడుగుల నిడివిగలవాటిని నేను పరిశీలించాను. వీటిలో అధ్యంతరం చెప్పదగిన అంశం ఒక్కటైనా నాకు కనబడలేదు ఒకటి రెండు చోట్ల టెక్నికల్ లోపాలు కనిపించాయి; వీటిని నిర్మాతలే స్వయంగా తొలగించుకుని వుంటే బాగుంటుందనిపించింది తప్ప అగ్లీలనూ,

అసభ్యమూ అయిన భాగా లెక్కడా నాకు కనిపించలేదు. సెన్సార్ల వైఖరి నియంతృభారణలో వున్నది వారి భారణికి చిన్న నిర్మాతలు తట్టుకోలేకపోతున్నారు ఈ వైఖరి ఇంకా కొనసాగితే ఆ సరి చిక్కుల్లో వున్న నిర్మాతలకు కొన్ని లక్షల రూపాయల నష్టం కలుగుతుంది. సెన్సార్లు అభ్యంతరం చెప్పిన భాగాలు నాకేమీ అసభ్యంగా కనిపించలేదు. తారలను అసభ్యంగా అలంకరించిన దృశ్యాలు గాని, కామక దృశ్యాలు గాని నాకు కనిపించలేదు. సెన్సార్లు సహేతుకంగా పరిశీలించడం, స్పష్టంగా అక్టీలమైన వాటినే తొలగించడం అవసరం.”

ఆలిండియా రేడియో వైఖరి

రేడియోనుండి ఫిల్మ్ గీతాలను ప్రసారం చేయడం విషయమై ప్రభుత్వం కొంత కాలంక్రితం ఫిలిం ఫెడరేషన్ లో సంప్రదింపులు జరిపిందనీ, పాటలను ప్రసారం చేసేటప్పుడు చిత్రాల పేర్లనుమాత్రా ప్రకటించడానికి ప్రభుత్వం అంగీకరించిందనీ వాసన్ గారు అన్నారు. అయితే ఆతర్వాత సమా

సెన్సార్ షిప్ గురించి, సెన్సార్ బి.ఎన్.సర్కార్

చారిత్రాత్మక మంత్రి డా॥ కేసార్ అటు వంటి ఒకటింటికి ఏమీ జరగలేదన్నట్లుగా ప్రకటించారు దీనివల్ల ప్రభుత్వ ప్రతినిధుల ప్రవర్తనలపై సరిగ్గా తాము ప్రభుత్వానికి రాకామనీ, దాని కింతవరకు సమాధానం లేదనీ వాసన గారు వెల్లడించారు.

ప్రభుత్వ చిత్రాలను బహిష్కరించడంలో దాక్షిణాత్య ఎగ్జిబిటర్స్ ఫిలిం ఫెడరేషన్ వారు వికీభవిస్తున్నారనీ, ప్రభుత్వం ఈ సమస్యను పరిష్కరించడానికి ఏం చేయదలచిందో తెలియడం లేదనీ, ముఖ్యం కోర్టు తీర్పును తప్పించుకోవడానికి ప్రభుత్వం కొత్త ప్రయత్నం చేస్తోందనీ, వాటి నెదుర్కోవడానికి ఫిలిం ఫెడరేషన్ కూర్చుంటున్నదనీ వాసన గారన్నారు.

“ప్రజాస్వామ్య చిత్రాలను తయారు చేయడానికి ప్రభుత్వం లక్షలు ఖర్చు పెడుతోంది వినోదంపన్నులనుగా ప్రభుత్వానికి ఏటా కొన్ని లక్షల వరకు కనుక

ప్రజాస్వామ్య చిత్రాల కయ్యే ఖర్చును ఎగ్జిబిటర్స్ నుండి రాబట్టడంకంటే వినోదంపన్ను ద్వారా వచ్చే రాబడినుండి భర్తీ చేయడం మంచిది.

ఈ సమస్యను పరిష్కరించడానికి, ప్రజాస్వామ్య చిత్రాలను ఉచితంగా సప్లయ చేయడం ఉత్తమమార్గం. ఇది కాదంటే ‘ఓపెన్ మార్కెట్’లో వాటిని పెట్టి, ఎగ్జిబిటర్స్ వారికి కావలసినవాటిని వారి నే ఎంచుకోనివ్వాలి,” అని వాసన గారు రన్సారు.

సెన్సార్ షిప్ గురించి బి.ఎన్.సర్కార్

“సెన్సార్లు అందరూ అనుకుంటున్నంత అడ్డదిడ్డంగా వ్యవహరించడం లేదు వారు ఈమూత్రం కఠినంగా వైనా ఉండకపోతే పరి

స్థితులు చెయ్యి దాటిపోయేవి,” అని న్యూ థియేటర్స్ అధిపతి, ఫిలిం ఫెడరేషన్ మాజీ అధ్యక్షుడు బి. ఎన్. సర్కార్ అన్నారు. ఫిలిం ఫెడరేషన్ కార్యవర్గ సమావేశానికి హాజరైన బి. ఎన్. సర్కార్, తాను నిర్మించిన 125 చిత్రాలకు సెన్సార్ల బాధ ఎన్నడూ కలగలేదని కూడా అన్నారు.

“ఒక చిత్రంలో నిర్మాత ఒక రకమైన దృశ్యాన్ని అనవసరంగా ప్రవేశపెడుతున్నాడంటే, అది బుద్ధిపూర్వకంగా చేస్తున్న పనే నిర్మాత ఏ అభిప్రాయంతో దాన్ని ప్రవేశపెట్టాడో అదే సెన్సార్లకు కావలసింది. స్ట్రీట్ లీరానికి ఓజెస్ ఇవ్వడం తప్పు కాదు, కాని దాన్నికే అకర్షణగా ఉపయోగించుకోవడమే అభ్యంతరం పెట్టదగినది,” అని బి. ఎన్. సర్కార్ ప్రస్తుతపు సెన్సార్ షిప్ విధానాన్ని పురిస్థితుల మార్పిడి ద్వారా.

ప్రజాస్వామ్య చిత్రాల ప్రదర్శన విషయంలో ప్రభుత్వం అదైన వనాలు చెయ్యడం సమర్థించదగినది కాకపోయినప్పటికీ, వాటిని

“సక్కుబాయి”లో ఎన్. వరలక్ష్మి, సూరిబాబు, రేలంగి మున్నగువారు.

అన్నదాత"లో రంగారావుకాలు మెలిపెడుతున్న శేషగిరిరావు, నిర్భాంతపోయి చూస్తున్న కుటుంబరావు

దాక్షిణాత్య ఎగ్జిబిటర్లు పూర్తిగా బహిష్కరించడం తొందరపాటు పని అనీ, అయితే ఎగ్జిబిటర్ల చిక్కులను తొలగించడానికి ప్రభుత్వం కూడా ప్రయత్నించాలనీ ఆయన అన్నారు.

బొంబాయి నిర్మాత జి.బి. రూంగ్లాతో కలిసి బి ఎన్. సర్కార్ రెండు హిందీ చిత్రాలను బొంబాయిలో త్వరలో నిర్మించనున్నారు. వీటిలో ఒకటి సాంఘికమూ, మరొకటి సాంఘికేతరమూ నని తెలుస్తోంది. వీటిలో ఒకదాన్ని ప్రముఖ దర్శకుడు నతీన్ బాస్ రెగ్యులేషన్ల ప్రకారం

ప్రాస్వచిత్రాల ప్రదర్శనకు మద్రాస్ ప్రభుత్వ చర్య

ప్రతి సినిమా ప్రదర్శనసమయంలోనూ 30 నిమిషాలకు మించకుండా 'అప్రూవ్' చిత్రాలను ఎగ్జిబిటర్లు నిధిగా ప్రదర్శించేటట్లు చేయడానికి మద్రాస్ ప్రభుత్వం ఒక శాసనం చేసుకుంది తెలుస్తోంది

బహుమతులు పొందినవారికి సన్మానం

ఇటీవల భారత ప్రభుత్వపు ఫలిం బహుమతులు పొందిన మరారీ నిర్మాత సి. ఆర్. బిమల్ రాయ్ మున్నగువారికి భారత చలనచిత్ర నిర్మాతలసంఘం (ఎ ఎస్ సి. పి. ఎ.)వారు సన్మానం చేశారు "శ్యాంపి ఆయా" చిత్ర విజయానికి ముఖ్య కారణం కీ॥ శే॥ సాసే గురూజీగారి కథలోని బలమేనని, తన చిత్రంలో మహారాష్ట్ర ప్రజల జీవితం కూడా చిత్రీకృతమైనదనీ పి. ఆర్. బిమల్ రాయ్ సన్మానానికి కృతజ్ఞత తెలుపుతూ బిమల్ రాయ్, భారతీయ చిత్రపరిశ్రమ బాల్యదశ దాటి యావనంలో అడుగు పెట్టిందనీ, ప్రభుత్వం ఇప్పటికైనా ఈ పరిశ్రమ ప్రాధాన్యాన్ని గుర్తించి బహుమతులు ఏర్పాటుచేయడం హోదించదగినదనీ అన్నారు పిల్లల చిత్రాలు ఇతోధికంగా తియ్యకొనవలసిన అవసరాన్ని కూడా ఆయన ఉద్ఘాటించి చెప్పారు

సినిమా వార్తలు

"మిస్సమ్మ"

విజయవాడ "మిస్సమ్మ" సంక్రాంతికి బిగుదల అవుతుందని తెలుస్తోంది. పేరు పొందిన నటీనటులు చాలామంది ఈ చిత్రంలో నటిస్తున్నారు హాస్యప్రధాన మైన యీ చిత్రం 'పెళ్ళిచేసి చూడు' చిత్రంలాగే విజయవంతం కాగలదని అనుకుంటున్నారు

"రేచుక్క"

అంజలీ దేవి, ఎస్. టి. రామారావు మున్నగువారు నటించుతున్న ప్రతిభావారి జానపదచిత్రం "రేచుక్క" చాలవరకు అయిపోవచ్చిందనీ, జనవరిలో విడుదల చేయవచ్చుననీ తెలుస్తోంది

"జగన్నాథ మాహాత్మ్యం"

ఘోరియిన పిచ్చర్లవారి "జగన్నాథ

సినిమా వార్తలు

మాహాత్మ్యం" ఈ వెల్లాఖరులోనో, జనవరి మొదటి వారంలోనో విడుదల కాగలదని తెలుస్తోంది. ఈ చిత్రానికి మూలం ఒక బెరియా చిత్రం జగన్నాథ శ్రీరత్న మహాత్మ్యం చెందిన ఇతివృత్తంగా ఈ చిత్రానికి దర్శకుడు కొటూరి మోహన్

* * *
కిరీట సాహూ నిర్మించిన హిందీ "హామెట్" చిత్రం జనవరిలో విడుదల అవుతుందట. బొంబాయిలో ఇది ఎమ్ జి ఎమ్ వారి మైట్రీ థియేటరులో విడుదల అవుతుందట. ఈ చిత్రంలో హామెట్ గా కిరీట సాహూ నటించాడు. నూలా సిన్హా, వీనస్ గింస్కీ, పారాల్ నా, ఎస్. నజీర్ మున్నగువారు అదీతర నటనలు.

* * *
పక్షిరాజావారి 'సులక్లప్త' హిందీ

చిత్రానికి "ఆజాద్" అని పేరుపెట్టారు ఈ చిత్రం దాదాపు సగంవరకూ అయిందట. దిలీప్ కుమార్, మీనా కుమారి, ప్రాణ్, షమ్మీ, అచలానంద్, బుద్ధి ప్రసాద్, మురాద్, ఎస్. నజీర్, రణధీర్, ఓమ్ ప్రకాష్ మున్నగువారు నటిస్తున్నారు.

డీసికా చిత్రం "అంబర్-డి"

ఇటీవల లండన్ లో జరిగిన ఇటాలియన్ చలనచిత్రోత్సవానికి ఇటాలియన్ తారలు, డైరెక్టర్లు పలువురు హాజరయ్యారు వారిలో ప్రఖ్యాత దర్శకుడు విట్టోరియో డీసికా ఒకడు. అతడు నటించిన "లవ్, డెడ్ ఎండ్ డ్రీమ్స్" అనే చిత్రం ఆ ఉత్సవంలో ప్రదర్శింపబడింది ఉత్సవ విరూపాకులు డీసికాను 'నటుడు' గా రమ్మని మొదట ఆహ్వానించారు కాని అతడు నిరాకరించాడట. వైసికిల్ ఫిల్మ్, మిరకిల్

ఇన్ మిలన్ చిత్రాల దర్శకుడుగా తాను వస్తాననీ, తను ఉల్బానికి రావాలని మనస్ఫూర్తిగా కోరుతున్నట్లయితే "అంబర్-డి" తనే తన చిత్రాన్ని ప్రదర్శించాలనీ డీసికా పరతుపెట్టాడు. ఆఖరినిమిషంలో ఉత్సవవిరూపాకులు ఆ పరతుకు ఒప్పుకుని అతన్ని తప్పించారు.

ఈ చిత్రం కేవలం అత్యుత్తమ చిత్రం అని మాత్రమే చెబితే చాలాగా 'ఫిలిం' అని చెప్పడానికి అర్హమైన చిత్రం ఇదో క్లబ్ అని వాకు అనిపించింది" అని న్యూస్ పేర్ల మన ఎండ్ సేషన్ వారపత్రిక తాలూకు ఫిలిం విమర్శకుడు ఈ చిత్రాన్ని సమీక్షిస్తూ (వాకాడు ఇంత గొప్ప చిత్రం చూడబోకున్నామని ముందుగా ఎవ్వరూ అనుకోలేదనీ, అందుచేత ఆ చిత్రం ప్రతివారిని ఆశ్చర్యభరితులను చేసిందనీ, 'విమోచితజిమ్' సిద్ధాంతానికి ఇది విజయపతాకానీ, ఇంతగా హృదయానికి

వాహినీవారి "బంగారుపాప" లో రంగారావు, హేమలత.

చుట్టూనే చిత్రం, ఎంతకాలానికీ పాత బహుచిత్రం సినిమా చరిత్రలో లేదని, డీసికా కూడా ఇలాంటి చిత్రాన్ని మళ్ళీ తయారుచేయలే దనిపించేటంత ఉత్తమంగా ఉందని ఆ విమర్శకుడు ప్రశంసించాడు. అనోపాధి దొరకని ఒక రిటైర్డ్ ప్రభు త్వోద్యోగిని ఇతివృత్తానికి కేంద్రంగా తీసుకుని ఇటాలియన్ జీవితాన్ని అత్యంత వాస్తవంగా డీసికా చిత్రించాడట.

ఆ పాత్రను ధరించగల వ్యక్తికోసం డీసికా చాలాకాలం వెదికిన తర్వాత, ఒక రోజు బస్సు ఎక్కుతున్న సమయంలో పట్టుకోగలిగాడట అతడు డీసికా పేరెప్పడూ వివరేదట. ఫిలిములు చూడే అలవాటు కూడా లేదట.

ఇంత గొప్ప చిత్రానికి బ్రిటన్ లో జరిగిన అవ్యాయం చూస్తే ఆశ్చర్యకరంగా ఉంది. ఈ చిత్రాన్ని రెండేళ్ల క్రిందట బ్రిటిష్ లయన్ కంపెనీవారు మరీకొన్ని చిత్రాలతోపాటు కొనేకారట. అప్పటి నుంచీ ఆ చిత్రాన్ని ఒక్కసారి ప్రదర్శించి తరవాత తొక్కి పెట్టేశారట.

ప్రేక్షకుల-అభిప్రాయాలూ

పల్లెపడుచు

ఎన్నాళ్లనుండో ఎదురుచూస్తున్న యు. టి. ఎ. యి. క్యామలావారి "పల్లెపడుచు" చాల బాగుంది కాని నిడివి చాల ఎక్కువయింది అక్కడక్కడా అనవసర సన్నివేశాలు (ఉదా - కామేశం, ఖాళిం, గుబ్బులు వీరంతా కూర్చుని పాటలు పాడుట) తీసివేసి రెండువేల అడుగులు తగ్గించినా సరవాలేదు.

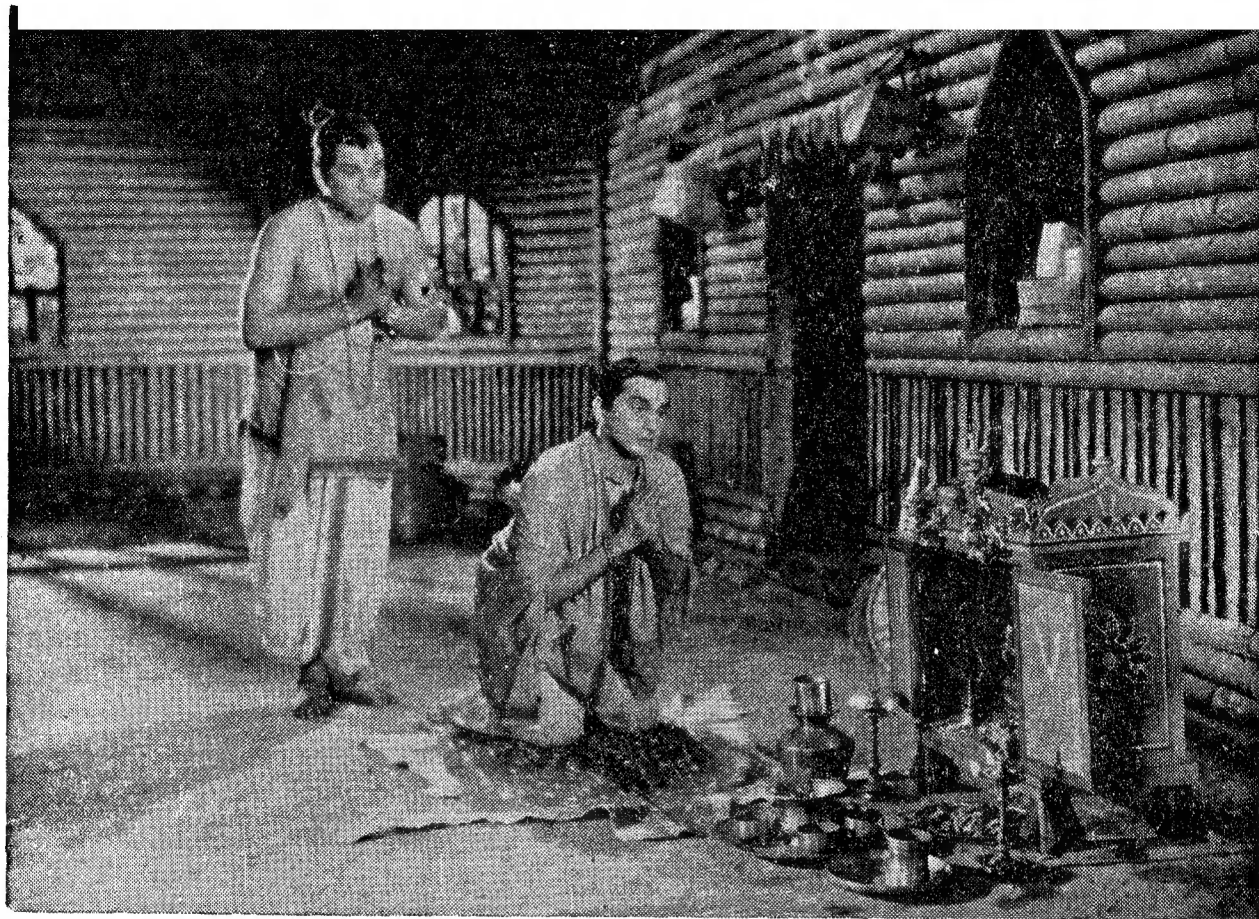
కనీసం మూడునెలలైనా విజయవంతంగా నడవగల ఈ చిత్రాన్ని ప్రజలకు, విమర్శకులకూ కూడా చూపించకుండా దాచేశారట. "చిత్రాల మంచి చెడులు నిర్ణయించడానికి ఎవరు అవస్థలో వారే ఈ రోజున మన అభిరుచులను కాసిం చుకున్నా" రని న్యూస్ పేటర్స్ మన్వత్రిక సమీక్షకుడు వాడాడు.

ఈ చిత్రానికి "పల్లెపడుచు" అని ఎందుకు పేరెట్టాలో తెలియదు చిత్రం ఎంతవేళూ రంగయ్య, నూరయ్య మధ్య మనస్ఫర్తలు, ద్వేషాలు పెంపొందించే దృశ్యాలు తప్పలే పేటాకటి కనపడదు. చిత్రం చివరకు చాల రక్తికట్టింది జమీందారు హత్యకేసులో చంద్రం (రామశర్మ), సి. వి. డి. ఇనస్పెక్టర్ (సీతారాం) పరిశోధన బాగుగా చిత్రించారు. గోపీ (చలం) పాత్రకు అంత ప్రాముఖ్యంలేదు కామేశంపాత్ర కేవలం హాస్యంకోసం సృష్టించారల్లే వుంది గుబ్బులును చివరకు కొట్టి అడవిలో పారేస్తాను ఆమె కృష్ణకుమారితో పోలీసులను తీసుకురమ్మని చెప్తుంది. కాని చివరకు విమయిందో తెలియదు.

నూరయ్యగా సి. యస్. ఆర్., చంద్రంగా రామశర్మ, పరోపకారంగా వంగర జమీందారిణి రమాదేవిగా జి. వరలక్ష్మి

వారమాంట్ వారి "ఎలిఫెంట్ వాక్" అనే చిత్రంలో ఎలిజబెత్ టేలర్, ఫీట్ ఫించ్.

“విప్రనారాయణ”లో మహాభక్తుడైన విప్రనారాయణుడుగా నాగేశ్వరరావు, అతని శిష్యపరమాణువుగా రేలంగి

శేషతో నటించారు. జీ వరలక్ష్మి ఈ చిత్రంలో కొత్త పోకడ పోయింది ముక్తామల మామూలు ధోరణిలోనే నటించాడాయం ఎస్ రామారావు సంగీతం ఎంతో హాయినిచ్చింది ఫోటోగ్రఫీ ఫరవాలేదు. ఈమధ్య వచ్చిన సాంఘిక చిత్రాలన్నిటికంటే ఇది ఎక్స్‌రెట్లు మెరుగు అనుటలో సందేహ మేమీలేదు.

ముక్తామల మధుసూదనరావు
—రాజమండ్రి.

* * *

“పల్లెపడుచు” పల్లెపట్టుల వాతావరణాన్ని, గ్రామస్థుల అంతఃకలహాలను, నీతికి నిలబడి కష్టాలను పొరుగుంతో ఎదుర్కొని అత్యగౌరవానికి లోపం రానీయకుండా జీవితాల్ని గడిపే అమాయక జీవులను చక్కగా చిత్రించిన చిత్రము. అయితే “పల్లెపడుచు” అన్న

టైటిల్ ఈ చిత్రానికి ఎలా సార్థకమైనదో అర్థంకాదు

అత్యగౌరవం గల రైతుబిడ్డగా నీ యస్ ఆర్; స్వార్థప్రవృత్తి గల నీ చుడుగా ముక్తామల, సమృద్ధమైన పాలేరుగా భిమిడిపాటి, హాస్యరసాన్ని అద్భుతంగా పోషించిన ఖాసింగా సీతారాం చాలా ప్రశంసనీయముగా నటించారు. “ఫోటోల పిచ్చోడు,” స్వామి దయానంద పాత్రలు మద్దదండుగ అనిపిస్తాయి జహిందారిజిలో వుండవలసిన హుందాతనము, గర్వము, అహంకారము వరలక్ష్మి శేషతో ప్రసరించి నా, “రంగయ్య” అని ఉచ్చరించేటప్పుడు, ఆ విచిత్రమైన నవ్వు చూస్తున్నప్పుడు ప్రేక్షకులకు జగుప్ప కలుగుతుంది. కృష్ణకుమారి, రామశర్మల జంట బాగానే వుంది చలం ఒక మాదిరిగా నటించాడు

బోల్ల శుభారావుగారు ఫోటోగ్రఫీలో

సిద్ధహస్తులంటారు. కాని కొన్ని సీన్సులో ఫోటోగ్రఫీ పాడైపోయింది నేట్ ఎఫ్ ట్విస్ట్ స్పష్టంగా తీసికొని రాతేకపోయారు. రాత్రితూట రంగయ్య నౌకర్లు దాసీ ముబ్బులును చావగొట్టి దయానందం అవరణలో పాకేస్తారు మూలుగు విని దయానందం లాంతరు పట్టుకువచ్చినపుడు అక్కడివున్న వెలుగులో లాంతరుకాంతి కూర్చుండి ముందర దివిట్టిలా వుంటుంది. ఇటువంటి లోపాలు చాలా చోట్ల కనిపిస్తాయి. పొండు కూడా క్లియర్ గా లేదు “ఎరు నవ్వించోయ్,” “నను చేరజేలనో వారాజు” అన్న గంతు పాటలు వీనులవెందుగా వున్నాయి. ఘంటసాల స్టేబాకే మ్యూజిక్ చాలా చక్కగా వుంది.

“పల్లెపడుచు” ఒక యావరేజీ చిత్రం మాత్రమే.

బి. రాజా—బందరు.

సిద్ధముగానున్నది.

మనిషిలో మనిషి

DR. JEKYLL AND MR HYDE
R-L-STEVENSON

మూలం:

రాబర్ట్ లూయీ స్టీవెన్సన్

★

అనువాదం:

దాసు వామనరావు

★

డాక్టర్ జెకిల్ ఎండ్ మిస్టర్ హైడ్ (Dr Jekyll And Mr Hyde)

“మనిషిలో మనిషి” గ్రంథరూపంలో వెలువడినది

ప్రతులు కావలసినవారు తెప్పించుకొనుడు.

★

ప్రతి వెల రూ. 1-4-0

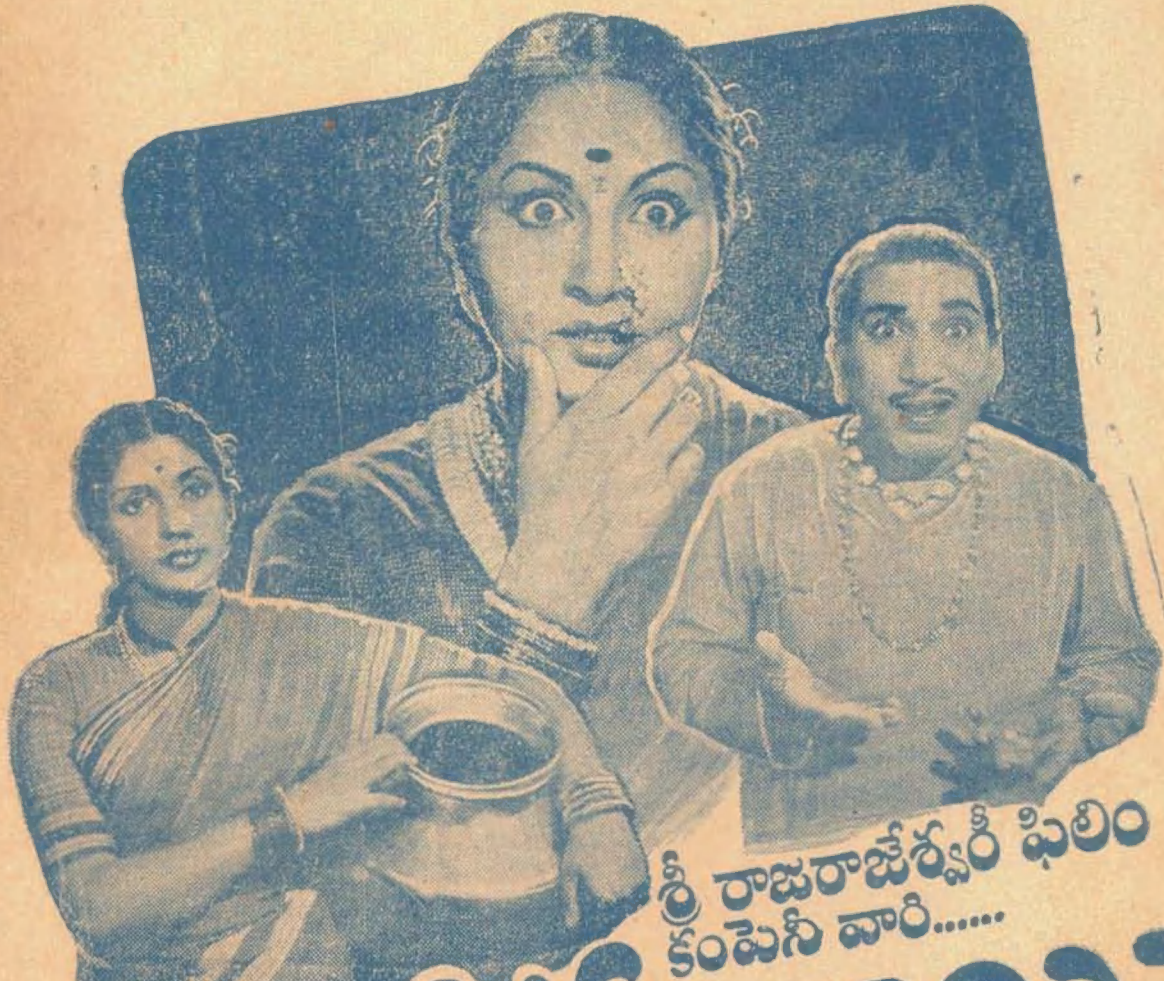
ఆంధ్ర గ్రంథ మాల

7, తంబుచెట్టి వీధి,

: :

మద్రాసు 1.

త్వ ర లో వ స్త్రాం ది

శ్రీ రాజరాజేశ్వరీ ఫిలిం
కంపెనీ వారి.....

నత్తి నక్కుబాయి

కన్నాంబ • యస్. వరలక్ష్మి • కనకం • రేలంగి
శివరావు • సి.యస్. ఆర్. సూరిబాబు •
రఘురామయ్య • నటించినది.....

డైరెక్టర్ • కె.బి.నాగభూషణం